

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

6726 *Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

El sector financer i, en especial, el bancari exercixen un paper econòmic vital a l'operar com a canal més potent de transformació de l'estalvi en finançament per a empreses, famílies i administracions públiques. L'accés a este crèdit en condicions competitives, tant en termes de cost com de volum, és condició indispensable per al creixement de l'economia i està, per tant, íntimament vinculat a la creació d'ocupació i riquesa nacional. Al mateix temps, el risc i la incertesa són consubstancials a l'activitat bancària. La pròpia tendència cíclica de les economies, la natural predilecció de les empreses financeres per models de negoci que prioritzen l'optimització de beneficis a curt termini, la impredecible evolució de la innovació financera i la creixent i mundial interdependència entre entitats i mercats financers, poden conduir estes institucions i el conjunt de les economies a situacions de dificultat, amb greus conseqüències sobre el funcionament global del sistema econòmic. Estes conseqüències aconseguixen de vegades dimensions tals que poden arribar a exigir el suport financer públic, apartant d'esta manera al sector financer de la regla del mercat, general i espontània, de fallida individual i selecció d'agents. És per tot això que correspon a l'ordenament jurídic articular, amb una profunditat interventora major que les empleades en altres àrees d'activitat econòmica, la regulació necessària per a previndre i gestionar millor els riscos financers i, al mateix temps, fomentar les condicions més favorables de finançament de l'economia. Es pot dir que el fonament últim de tota la legislació financera consistix en la necessitat de garantir l'estabilitat i el funcionament eficient dels mercats financers a fi de protegir els agents implicats, en especial els clients i inversors, i, en última instància, proporcionar a les economies les condicions de finançament, òptimes però prudents, per a impulsar la seua prosperitat a llarg termini.

En definitiva, l'activitat bancària ha d'estar subjecta a normes que concilien la necessària capacitat de les entitats de crèdit per al desenrotllament dels seus fins en el context d'una economia de mercat, amb la deguda ordenació i disciplina sobre aquells aspectes que poden ocasionar, com ja ha succeït en vegades anteriors, greus perjudis a l'economia.

Estes consideracions, fruit d'una experiència sostinguda en el temps i de la successió de crisis, van ser preses en consideració pel legislador des de l'instant en què l'activitat financera es va posicionar en un lloc central de l'economia, i van impulsar la creació del sistema espanyol de regulació i supervisió d'entitats de crèdit. Les primeres normes referides al sector bancari espanyol, fins llavors alié a qualsevol ingerència pública, van ser la Llei de Bancs d'Emissió i la Llei de Societats de Crèdit de 1854. Però l'autèntica legislació inaugural d'un marc comprensiu de regulació prudencial va ser la llei relativa a l'ordenació bancària de 1921, coneguda com a Llei Cambó, qui en la defensa en Corts del

projecte de llei ja indicava que «els crebants d'un banc no afecten únicament els seus accionistes, afecten els seus clients, afecten tota l'economia del país...». Des de llavors s'han succeït les normes que han donat continuïtat a la intervenció dels poders públics, com la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946, que va derogar definitivament esta llei, o la Llei de Bases d'Ordenació del Crèdit i la Banca, de 14 d'abril de 1962.

L'últim cos legal de regulació prudencial bancària, que se substituïx amb esta llei, és el format per la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers i la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. Estes normes van sorgir de dos circumstàncies històriques que hui són clarament recognoscibles. En primer lloc, la profunda crisi que va afectar el conjunt del sistema bancari entre els anys 1977 i 1985 i que va originar la fallida de més de la mitat dels bancs que operaven en el país a principis de 1978. I, en segon lloc, la incorporació d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea en 1986, que va obrir l'actual etapa de vinculació de la regulació financera espanyola a la prolífica evolució del cabal comunitari en esta matèria.

Des de llavors, la legislació bancària, influïda pel dret de la Unió Europea i els acords internacionals de la matèria, ha anat configurant un entramat legal complex i profund que actua en la pràctica com un autèntic estatut professional de les entitats de crèdit. Este cos legal s'encarrega, en primer lloc, de la vigilància continuada de la solvència i gestió de riscos de les entitats, atribuïda amb àmplies prerrogatives al Banc d'Espanya. Però no es limita en absolut a eixa vigilància i arriba a altres elements molt substantius i peculiars de la regulació de les entitats de crèdit com són la reserva d'activitat, el control de l'accés i idoneïtat de directius i accionistes més significatius, el reforç específic de les exigències de govern corporatiu o, en última instància, el tractament singularíssim de les entitats amb dificultats de viabilitat, que inclou la possibilitat d'intervenció i substitució dels seus administradors o la imposició de pèrdues als seus respectius creditors.

De la mateixa manera que va passar a la mitjanja dels anys huitanta, la nova regulació que incorpora esta llei està impulsada per dos poderosos corrents. Un és l'evolució internacional del dret bancari i l'altre és la constatació que la crisi financera ha deixat sobre la necessitat de millorar la qualitat de la regulació prudencial d'entitats de crèdit.

En efecte, un dels canvis més substancials que s'ha produït en el mercat financer en les últimes dècades té a veure amb la completa internacionalització d'esta activitat, en paral·lel, però també a l'avantguarda del fenomen del major abast de la globalització econòmica. Este fet ha tingut importants repercussions en l'àmbit normatiu perquè, alhora que s'aplicaven els sistemes de supervisió i regulació a escala nacional, el negoci bancari es feia global i es constatava la necessitat d'adoptar una perspectiva reguladora supranacional. Per això, es pretén ara harmonitzar els requisits prudencials de la normativa de solvència a escala global, evitant indesitjables arbitratges reguladors entre diferents jurisdiccions i, al mateix temps, millorar les ferramentes de cooperació internacional entre supervisors.

L'autoritat internacional que lidera l'harmonització de la regulació financera internacional és el Comitè de Basilea de Supervisió Bancària. A través dels acords aconseguits per este Comitè es va articular una primera regulació que va fixar per a les entitats de crèdit un capital mínim del 8% sobre el conjunt dels seus riscos (Basilea I, 1988). Posteriorment, en el 2004, es va sofisticar la normativa (Basilea II) millorant la sensibilitat dels mecanismes d'estimació del risc i construint dos nous pilars: l'autoavaluació del risc per cada entitat en diàleg amb el supervisor (Pilar II) i la disciplina de mercat (Pilar III).

Però cap de les dos reformes anteriors, incorporades a Espanya a través de sengles transposicions del dret de la Unió Europea, va evitar els efectes de la crisi desencadenada el 2008. La qualitat i quantitat del capital de les entitats s'ha mostrat insuficient per a absorbir les pèrdues originades en un context de fortes turbulències i la regulació tampoc ha aconseguit temperar el comportament procíclic de les entitats, que van incrementar excessivament el crèdit en la fase d'expansió i el van reduir substancialment en recessió,

la qual cosa va agreujar inicialment la inestabilitat financera i després va empitjorar els efectes i duració de la crisi econòmica.

Tenint en compte els importants desafiaments que sobre l'estabilitat dels mercats financers i sobre l'economia mundial van sorgir a partir de 2008, i després de l'impuls polític dels grans líders mundials reunits al novembre d'aquell any a Washington entorn del Grup dels Vint, el Comitè de Basilea de Supervisió Bancària va acordar al desembre de 2010 el «Marc regulador global per a reforçar els bancs i sistemes bancaris» (Basilea III), que, tractant d'evitar futures crisis i millorar la cooperació internacional, reforça significativament les exigències de capital dels bancs.

La Unió Europea va traslladar al seu ordenament jurídic els esmentats acords per mitjà del Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses de servicis d'inversió, i pel qual es modifiquen el Reglament (UE) núm. 648/2012 i la Directiva 2013/36/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses de servicis d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, la transposició de les quals al nostre ordenament es va iniciar amb el Reial Decret Llei 14/2013, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació del dret espanyol a la normativa de la Unió Europea en matèria de supervisió i solvència d'entitats financeres, i continua ara. Estes normes de la Unió Europea tenen, al seu torn, una funció i dimensió més grans que la mera adopció dels Acords de Basilea III, ja que, d'una banda, aprofundixen en l'objectiu de reduir l'excessiva dependència de les agències de qualificació creditícia per al mesurament de les exposicions a diferents riscos i, d'altra, avancen substancialment en la creació d'una autèntica normativa bancària única en matèria de solvència. Este exercici d'harmonització serà imprescindible de cara a la constitució de la Unió Bancària, que es recolzarà fermament en esta normativa financera comuna per a la constitució dels mecanismes únics de supervisió i resolució d'entitats de crèdit de la zona euro. Així mateix, la reducció de la dependència de les agències de qualificació externa és imprescindible per a reforçar la solvència en tant que la crisi financera ha posat de manifest com els mètodes d'anàlisi d'estes agències van infravalorar els riscos de determinats actius.

Durant els últims anys, Espanya ha conegut els greus efectes ocasionats per la crisi d'entitats de crèdit. La inviabilitat de certes entitats de crèdit sense suports financers ha exigít una decidida intervenció pública per a mamprendre el seu sanejament i reestructuració. Realitzat este esforç, és procedent aprovar ara una nova regulació prudencial que assegure un marc en el qual les nostres entitats financeres duguen a terme les seues activitats, d'altra banda vitals per a l'economia, amb el menor risc possible per a l'estabilitat financera del país.

II

L'objecte principal d'esta llei és adaptar el nostre ordenament als canvis normatius que s'imposen en l'àmbit internacional i de la Unió Europea, continuant la transposició iniciada pel Reial Decret Llei 14/2013, de 29 de novembre. En este sentit, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, suposen, com ja s'ha mencionat, una alteració substancial de la normativa aplicable a les entitats de crèdit, tenint en compte que aspectes com ara el règim de supervisió, els requisits de capital i el règim sancionador són modificats en gran manera.

Però esta llei també aborda una empresa la realització de la qual ha sigut viscuda com una necessitat durant anys, com és la refosa en un únic text de les principals normes d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit. La molt freqüent modificació de les lleis vigents ha anat deteriorant la seua intel·ligibilitat de tal manera que la regulació mancava ja del mínim rigor sistemàtic necessari per a garantir la coherència de conjunt i facilitar-ne la correcta aplicació i interpretació. L'elaboració, per tant, d'un text normatiu únic, en el qual, al mateix temps que es du a terme la transposició de la normativa dictada recentment per

la Unió Europea, s'integren les normes de l'àmbit nacional que regulen la matèria de forma dispersa i inconnexa, contribuïx decisivament a la millora de l'eficiència i qualitat del nostre ordenament financer.

Esta llei conté, per tant, el nucli essencial del règim jurídic aplicable a les entitats de crèdit, sense perjuí de l'existència d'altres normes especials que regulen aspectes concrets de la seua activitat o el règim jurídic particular d'un tipus específic d'entitat de crèdit, com succeïx amb les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit.

L'estructura del text s'ha d'explicar partint de la seua imbricació amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, de la seua vocació de transposició de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, i de les disposicions nacionals actualment en vigor que cal refundre. El reglament i la directiva constitueixen el règim jurídic fonamental de solvència i accés a l'activitat de les entitats de crèdit. Esta llei regularà els aspectes generals del règim jurídic d'accés a la condició d'entitat de crèdit, el funcionament dels seus òrgans de govern i els instruments supervisors i sancionadors a emprar per les autoritats per a aconseguir garantir la plena eficàcia de la normativa. El Reglament de la Unió Europea, per la seua banda, estableix les obligacions fonamentals dels requisits de capital i solvència i adequada gestió de riscos de les entitats.

El títol I inclou les disposicions generals del règim jurídic pel qual s'han de regir les entitats de crèdit. Així, arreplega la seua definició i enumera les entitats que són considerades de crèdit, estableix el contingut de l'activitat l'exercici del qual està reservat exclusivament per a estes entitats i les fonts del seu règim jurídic.

Adicionalment, l'esmentat títol regula altres aspectes que, per la seua especialitat, estan vinculats a la pròpia naturalesa de les entitats de crèdit i que es despleguen en els capítols següents: el seu règim d'autorització i revocació, el règim de participacions significatives, el règim d'idoneïtat i incompatibilitats dels membres del consell d'administració o òrgan equivalent i el règim de govern corporatiu i polítiques de remuneracions.

La norma representa un avanç molt substantiu en matèria de govern corporatiu. Estes reformes sorgixen davant de l'evidència que la regulació prudencial de les entitats ha de promoure les pràctiques de gestió més eficients i òptimes per a l'exercici d'una activitat complexa i arriscada com és la financera. Fonamentalment, són dos les àrees afectades: l'establiment de sistemes de govern corporatiu eficients i el desenrotllament d'una política de remuneracions millor alineada amb els riscos en el mitjà termini de l'entitat.

Si bé la norma nuclear en matèria de solvència d'entitats de crèdit és des de l'1 de gener de 2014 el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, el títol II arreplega les disposicions en la matèria que s'han de mantindre en l'ordenament nacional. Estes disposicions es referixen, en primer lloc, a l'avaluació de l'adequació del capital de les entitats per al risc que assumixen. Esta avaluació constitueix un complement als requisits de recursos establits en el reglament amb una vocació clarament generalista i automàtica, que podria no tindre en compte les singularitats derivades del perfil de risc de cada entitat. En definitiva, es tracta que cada entitat determine si els requisits de capital establits en el reglament són suficients o si, al contrari, considerant el seu model de negoci i nivell d'exposició al risc, requerix un nivell de capital major. La decisió final respecte a estos requisits es determina en un diàleg entre el supervisor i l'entitat que es coneix com a Pilar II de Basilea.

Així mateix, en este títol s'introdueixen els criteris que ha de tindre en compte el Banc d'Espanya per a fixar possibles requisits de liquiditat en el marc de la revisió de les estratègies, procediments i sistemes implantats per les entitats per a complir la normativa de solvència. Esta facultat pretén contribuir a la prevenció de les crisis de liquiditat, durant les quals les entitats troben dificultats d'accés als mercats i això acaba per deteriorar la seua solvència. Esta facultat és, així mateix, un complement individualitzat per a cada entitat als requisits de liquiditat que s'exigiran a partir de 2016 tal com disposa el reglament.

En tercer lloc, s'articula un conjunt de requisits de capital de nivell 1 ordinari addicionals als establits en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Són els

anomenats coixins de capital. Dos d'estos coixins tenen un caràcter no discrecional: el de conservació de capital i el previst per a entitats d'importància sistèmica mundial. Addicionalment, el coixí per a altres entitats d'importància sistèmica atorga una certa discrecionalitat al Banc d'Espanya per a exigir-lo a determinades entitats. Estos tres coixins obeeixen a la necessitat de comptar amb suplementos de capital davant de pèrdues inesperades o de cobrir els riscos originats pel caràcter sistèmic de certes entitats. D'altra banda, el coixí anticíclic i el coixí contra risc sistèmic són ferramentes a disposició del Banc d'Espanya a fi d'atenuar l'efecte procíclic sobre el crèdit dels requeriments de capital, i, si és el cas, d'abordar l'aparició de riscos que puguen afectar el sistema financer en el seu conjunt. Davant de possibles incompliments dels preceptes que regulen el règim dels coixins de capital s'articula un sistema basat en restriccions a les distribucions i l'elaboració d'un pla de conservació del capital.

En virtut del títol III i en la línia de la legislació actualment en vigor, es designa el Banc d'Espanya com a autoritat supervisora de les entitats de crèdit. Per a això, se li atorguen les facultats i poders necessaris per a dur a terme esta funció, es delimita l'àmbit subjectiu i objectiu de la seua actuació supervisora i se li concedeix la capacitat de prendre mesures per a garantir el compliment de la normativa de solvència. En matèria comptable, es preveu la possibilitat que el ministre d'Economia i Competitivitat habilite el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes per a establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què s'hauran de subjectar els estats financers de les entitats de crèdit i de les entitats regulades en l'article 84.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, així com els grups consolidables de determinades empreses de servicis d'inversió i altres entitats. Esta habilitació s'entén sense perjudi dels informes que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes haja de sol·licitar en matèria de planificació comptable.

Així mateix, en tant que l'activitat de les entitats de crèdit se circumscriu en un entorn cada vegada més integrat, particularment a nivell europeu, és necessari regular les relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats supervisores i, en particular, amb l'Autoritat Bancària Europea. En este context convé subratllar que a partir de l'entrada en vigor i completa efectivitat del Mecanisme Únic de Supervisió en la Unió Europea, el Banc d'Espanya haurà d'exercir les seues funcions de supervisió d'entitats de crèdit en cooperació i sense perjudi de les competències que seran directament atribuïdes al Banc Central Europeu, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit. El Mecanisme Únic de Supervisió desenrotllarà una funció crucial per a garantir una aplicació coherent i eficaç de les polítiques de la Unió en matèria de supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

El Banc d'Espanya pot accedir a tota la informació de les entitats de crèdit que siga necessària per a fer un seguiment de les activitats realitzades per les entitats. Este seguiment es referix, en particular, als sistemes, procediments i estratègies de les entitats per a complir amb la normativa de solvència, als riscos a què les entitats poden estar exposades i podrien deteriorar la solvència de l'entitat i als sistemes de govern corporatiu i de política de remuneracions. Es tracta, en definitiva, de detectar de forma primerenca incompliments de la normativa de solvència i situacions que puguen donar lloc en el futur als mencionats incompliments i que representen un perill per a l'estabilitat del sistema financer.

Esta labor supervisora s'ha de dur a terme dins d'un marc ordenat i sistemàtic per a la qual cosa el Banc d'Espanya elaborarà anualment un programa supervisor. És de capital importància proporcionar uns criteris clars a les entitats supervisades de com s'ha d'aplicar la normativa de solvència i un altre tipus de normativa d'ordenació i disciplina d'entitats de crèdit.

La complexitat organitzativa de les entitats, sovint incloses dins d'un grup en el qual participen societats no necessàriament regulades, aconsella que l'àmbit supervisor del Banc d'Espanya siga el més ampli possible. Així mateix, convé delimitar les capacitats

supervisores del Banc d'Espanya en relació amb les sucursals, en tant que, especialment si es tracta de sucursals d'entitats europees, la seua matriu ha sigut autoritzada i és supervisada en un altre estat membre.

En l'exercici de les seues facultats, el Banc d'Espanya pot ser supervisor d'una filial dins d'un grup o de la pròpia matriu d'un grup. En este cas, és imprescindible garantir la necessària coordinació amb altres supervisors i arbitrar mecanismes com ara la presa de decisions conjuntes o la formació de col·legis de supervisors que permeten prendre decisions coherents i eficaces per a tot el grup. Així mateix, s'ha de garantir la cooperació entre el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per a aquells grups en els quals duen a terme la seua activitat entitats de crèdit, empreses d'assegurances i empreses de servicis d'inversió.

En cas d'incompliment de la normativa de solvència, s'atorguen al Banc d'Espanya poders i facultats per a intervindre en l'activitat de l'entitat, introduint majors exigències de capital, provisions o restringint el repartiment de dividendes, entre altres. Si la situació fora d'excepcional gravetat, el Banc d'Espanya podria arribar inclús a la intervenció de l'entitat i la substitució dels seus òrgans de govern.

El títol IV arreplega el procediment sancionador aplicable a les entitats de crèdit, seguint l'esquema marcat per la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. S'hi introduïxen les modificacions precises per a transposar la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, la qual cosa afecta principalment la inclusió de nous tipus sancionadors i la modificació de la quantia i forma de càlcul de les infraccions aplicables, així com de la seua publicitat. Així mateix s'han introduït modificacions tècniques menors però necessàries per a actualitzar alguns preceptes a les normes sobre procediment administratiu general actualment en vigor.

La llei conclou, finalment, amb una sèrie de disposicions que contenen, entre altres supòsits, el règim de les participacions preferents o les normes aplicables als sistemes institucionals de protecció. Igualment s'hi arreplega un número rellevant de normes de dret transitori, tenint en compte que la pròpia normativa de la Unió Europea que es transposa preveu una aplicació escalonada de molts dels seus preceptes, com, per exemple, els relatius a la constitució de coixins de capital. D'altra banda, es modifica la composició de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Depòsits incorporant-hi representants dels ministeris d'Economia i Competitivitat i Hisenda i Administracions Públiques.

III

Quant a les disposicions finals, destaca l'extensa modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors. Esta modificació obeïx a l'extensió a les empreses de servicis del règim de supervisió prudencial previst per a les entitats de crèdit en la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny. Concretament, este règim es fa extensiu a totes aquelles empreses de servicis d'inversió l'àmbit d'activitat de les quals no es limite únicament a la prestació de servicis d'assessorament en matèria d'inversió o a la recepció i transmissió d'ordes d'inversors sense mantindre fons o valors mobiliaris que pertanguen a clients.

D'esta manera, els membres del consell d'administració de les empreses de servicis d'inversió subjectes a l'àmbit d'aplicació de la Directiva 2013/36/UE, de 26 de juny, queden sotmesos al mateix règim d'idoneïtat i incompatibilitats i de govern corporatiu que els seus homòlegs de les entitats de crèdit.

Encara que la norma principal en matèria de solvència d'empreses de servicis d'inversió és, igual que en matèria de solvència d'entitats de crèdit, el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, estes entitats poden presentar riscos particulars en la seua activitat que no queden adequadament arreplegats en l'esmentat reglament. Per este motiu, se les obliga a dur a terme un procés d'autoavaluació dels seus nivells de capital i liquiditat a fi de determinar si cal mantindre uns nivells de recursos propis o de liquiditat superiors als establits en el reglament. La decisió final respecte a estos requisits es

determina a través del diàleg entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'empresa de serveis d'inversió.

Adicionalment, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, igual que el Banc d'Espanya, compta amb la capacitat per a exigir un conjunt de requisits addicionals de capital de nivell 1 ordinari, els denominats coixins de capital. No obstant això, el règim de coixins de capital no serà aplicable a aquelles empreses de serveis d'inversió que no duguen a terme activitats de negociació per compte propi ni d'assegurament d'instruments financers o col·locació d'estos sobre la base d'un compromís ferm. En el cas de les empreses de serveis d'inversió que tinguen la consideració de xicoteta i mitjana empresa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà optar per no aplicar el coixí de conservació de capital i el coixí anticíclic, si considera que això no representa una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer.

L'adequat exercici d'estes funcions per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors exigix una certa coordinació d'este organisme supervisor amb altres supervisors tant nacionals com d'altres països. Per això, una part substancial de les modificacions de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, obeeixen a esta necessitat de reforç de la coordinació.

A més, la labor supervisora de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de ser desenrotllada en un marc ordenat i sistemàtic, per a la qual cosa este organisme haurà d'elaborar anualment un programa supervisor que proporcione a les empreses de serveis d'inversió supervisades uns criteris clars d'aplicació de la normativa.

D'altra banda, cal destacar l'adaptació del règim sancionador previst per a les empreses de serveis d'inversió. En este sentit, s'actualitza el règim actual per a incloure les infraccions i sancions pertinents derivades de l'incompliment de la normativa de solvència.

A més de les modificacions oportunes per a l'adequada transposició de la Directiva 2013/36/UE, entre les modificacions de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, cal destacar l'actualització de la regulació de les entitats de contrapartida central per a fer-la compatible amb el Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions i la normativa que la desplega, que van entrar en vigor en 2012 i 2013. Adicionalment, es millora el règim sancionador aplicable als incompliments de la normativa de la Unió Europea de vendes en curt. A estos efectes, per a aconseguir la millor claredat i major seguretat jurídica, s'establixen tipus infractors expressament referits al Reglament (UE) núm. 236/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en curt i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament, que seran addicionals al règim ja vigent que opera sobre la base de tipificacions més àmplies i generals. Així mateix, es fa una nova redacció de l'article 79 quater amb la finalitat d'estendre el règim d'informació al client previst, amb caràcter general, en els articles 79 bis i 79 ter, a aquells serveis d'inversió que es puguen oferir vinculats a altres productes financers. Açò sense perjuí que estos altres serveis, com per exemple els préstecs hipotecaris, ja compten amb la seua pròpia normativa de transparència i protecció al client. D'esta manera, a fi d'elevat al màxim la protecció als inversors i garantir la seguretat jurídica i l'homogeneïtat en la normativa de transparència aplicable a la comercialització de serveis d'inversió, s'anticipa a Espanya l'extensió d'este règim d'informació al client, seguint la línia dels projectes normatius de la Unió Europea en matèria de mercats d'instruments financers.

IV

La crisi financera ha posat de rellevància la necessitat que els poders públics adopten perspectives integrades a l'hora de regular els mercats financers. El fet que en l'àmbit de la Unió Europea s'estiguen donant els passos necessaris per a la creació d'una Unió Bancària, que comporta la unificació de les competències de supervisió i resolució en l'àmbit europeu, és la prova que la matèria financera, i en particular, la regulació de les entitats de crèdit, requereix una legislació harmonitzada, unitària, capaç d'establir bases comunes en tots els estats membres. L'objectiu d'aconseguir un autèntic mercat financer

interior i evitar, d'esta manera, les disfuncionalitats que la dispersió normativa i institucional origina, és un fet que la nova regulació europea certifica. El propi caràcter transfronterer de les entitats de crèdit i la seua activitat financera requerix l'actuació d'autoritats públiques, amb potestats que transcendisquen les fronteres dels estats membres, com ara el Mecanisme Únic de Supervisió i l'Autoritat Única de Resolució. Traslladada esta filosofia al nostre país, es fa palmària la necessitat que hi haja una regulació bàsica capaç de garantir l'aplicació d'un règim jurídic comú per a les entitats de crèdit que, al seu torn, siga plenament respectuós amb l'ordenament de la Unió Europea.

El sistema financer i creditici d'un país difícilment pot ser dividit en compartiments, ja que l'estabilitat financera, i les seues possibilitats de comptar amb una circulació fluida del crèdit, capaç de posar en marxa la resta de sectors econòmics, depén de la situació en què es troben les entitats de crèdit, inclús aquelles que a priori pogueren no tindre un caràcter sistèmic. La normativa que inclou esta llei respecta, per tant, el concepte de bàsic que ha definit el Tribunal Constitucional al llarg dels últims anys, i s'assenta en la convicció que la regulació dels mercats financers s'ha de fer des de la legislació bàsica estatal, d'una manera unitària, per a evitar la fragmentació i assegurar que els poders públics puguen, efectivament, ordenar una activitat summament globalitzada la regulació i supervisió de la qual deriva ja, fonamentalment, de l'acció de les autoritats i institucions europees.

ÍNDIX

- Títol I. De les entitats de crèdit.
 - Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 1. Entitats de crèdit.
 - Article 2. Normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit.
 - Article 3. Reserva d'activitat i denominació.
 - Article 4. Competències del Banc d'Espanya.
 - Article 5. Protecció del client d'entitats de crèdit.
 - Capítol II. Autorització, registre i revocació.
 - Article 6. Autorització.
 - Article 7. Denegació de l'autorització.
 - Article 8. Revocació de l'autorització.
 - Article 9. Renúncia a l'autorització.
 - Article 10. Caducitat de l'autorització.
 - Article 11. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis en altres estats membres de la Unió Europea per entitats de crèdit espanyoles.
 - Article 12. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis a Espanya per entitats de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea.
 - Article 13. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis a Espanya per entitats de crèdit d'un estat no membre de la Unió Europea.
 - Article 14. Agents de les entitats de crèdit.
 - Article 15. Registres del Banc d'Espanya.
 - Capítol III. Participacions significatives.
 - Article 16. Participació significativa.
 - Article 17. Deure de notificació de participacions significatives.
 - Article 18. Avaluació de l'adquisició proposada.
 - Article 19. Col·laboració entre autoritats supervisores.
 - Article 20. Efectes de l'incompliment de les obligacions.
 - Article 21. Reducció de participacions significatives.
 - Article 22. Deures d'informació i comunicació de les entitats de crèdit.
 - Article 23. Mesures per a assegurar la gestió sana i prudent de l'entitat.

- Capítol IV. Idoneïtat, incompatibilitats i registre d'alts càrrecs.
- Article 24. Requisits d'idoneïtat.
 - Article 25. Supervisió dels requisits d'idoneïtat.
 - Article 26. Règim d'incompatibilitats i limitacions.
 - Article 27. Registre d'alts càrrecs.
- Capítol V. Govern corporatiu i política de remuneracions.
- Article 28. Normes de govern corporatiu.
 - Article 29. Sistema de govern corporatiu.
 - Article 30. Pla general de viabilitat.
 - Article 31. Comitè de nomenaments.
 - Article 32. Política de remuneracions.
 - Article 33. Principis generals de la política de remuneracions.
 - Article 34. Elements variables de la remuneració.
 - Article 35. Entitats de crèdit que reben suport financer públic.
 - Article 36. Comitè de remuneracions.
 - Article 37. Responsabilitat en la gestió de riscos.
 - Article 38. Funció de gestió de riscos i comitè de riscos.
- Títol II. Solvència de les entitats de crèdit.
- Capítol I. Disposicions generals.
- Article 39. Normativa de solvència.
 - Article 40. Àmbit subjectiu d'aplicació de la normativa de solvència.
- Capítol II. Capital intern i liquiditat
- Article 41. Autoavaluació del capital.
 - Article 42. Liquiditat.
- Capítol III. Coixins de capital.
- Article 43. Requisit combinat de coixins de capital.
 - Article 44. Coixí de conservació del capital.
 - Article 45. Coixí de capital anticíclic específic.
 - Article 46. Coixí de capital per a entitats d'importància sistèmica.
 - Article 47. Coixí contra riscos sistèmics.
 - Article 48. Restriccions en matèria de distribucions.
 - Article 49. Pla de conservació del capital.
- Títol III. Supervisió.
- Capítol I. Funció supervisora.
- Article 50. Funció supervisora del Banc d'Espanya.
 - Article 51. Supervisió dels mecanismes de compliment normatiu.
 - Article 52. Supervisió de riscos.
 - Article 53. Supervisió de sistemes de govern corporatiu i polítiques remuneratives.
 - Article 54. Elaboració de guies en matèria supervisora.
 - Article 55. Programa supervisor.
- Capítol II. Àmbit de la funció supervisora.
- Article 56. Àmbit de la supervisió del Banc d'Espanya.
 - Article 57. Supervisió dels grups consolidables.
 - Article 58. Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.

Article 59. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

Article 60. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea i avaluació de l'equivalència de la supervisió en base consolidada dels dits estats.

Capítol III. Col·laboració entre autoritats de supervisió.

Article 61. Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països.

Article 62. Col·laboració amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió consolidada.

Article 63. Col·laboració en cas d'incompliments de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

Article 64. Mesures provisionals en cas d'incompliments de sucursals d'entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.

Article 65. Decisió conjunta.

Article 66. Col·legis de supervisors.

Article 67. Relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats financeres nacionals.

Capítol IV. Mesures de supervisió prudencial.

Article 68. Mesures de supervisió prudencial.

Article 69. Requisits addicionals de recursos propis.

Capítol V. Mesures d'intervenció i substitució.

Article 70. Causes d'intervenció i substitució de l'òrgan d'administració.

Article 71. Competència d'intervenció i substitució.

Article 72. Acords d'intervenció o substitució.

Article 73. Contingut de l'acord d'intervenció i substitució.

Article 74. Requisits de validesa dels actes i acords posteriors a la data d'intervenció.

Article 75. Administració provisional.

Article 76. Cessament de les mesures d'intervenció o substitució.

Article 77. Dissolució i liquidació voluntària de l'entitat de crèdit.

Article 78. Intervenció de les operacions de liquidació.

Article 79. Comunicació a Corts Generals.

Capítol VI. Obligacions d'informació i publicació.

Article 80. Obligacions de publicació del Banc d'Espanya.

Article 81. Obligacions d'informació del Banc d'Espanya en situacions d'urgència.

Article 82. Obligació de secret.

Article 83. Deure de reserva d'informació.

Article 84. Informació comptable que han de remetre les entitats de crèdit.

Article 85. Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.

Article 86. Informació exigible a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en la Unió Europea.

Article 87. Informe bancari anual.

Article 88. Informació sobre participacions en entitats de crèdit.

Títol IV. Règim sancionador

Capítol I. Disposicions generals.

Article 89. Disposicions generals.

Article 90. Competència per a la instrucció d'expedients.

Capítol II. Infraccions.

Article 91. Classificació d'infraccions.

Article 92. Infraccions molt greus.

- Article 93. Infraccions greus.
- Article 94. Infraccions lleus.
- Article 95. Prescripció d'infraccions i sancions.

- Capítol III. Sancions.

- Article 96. Sancions.
- Article 97. Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.
- Article 98. Sancions per la comissió d'infraccions greus.
- Article 99. Sancions per la comissió d'infraccions lleus.
- Article 100. Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions molt greus.
- Article 101. Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions greus.
- Article 102. Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions lleus.
- Article 103. Criteris per a la determinació de sancions.
- Article 104. Responsabilitat dels càrrecs d'administració o direcció.
- Article 105. Responsabilitat dels grups consolidables d'entitats de crèdit.
- Article 106. Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.

- Capítol IV. Normes de procediment.

- Article 107. Procediment per a la imposició de sancions.
- Article 108. Procediment aplicable en el supòsit d'infraccions lleus.
- Article 109. Nomenament d'instructors o secretaris adjunts.
- Article 110. Pràctica de proves.
- Article 111. Mesures provisionals.
- Article 112. Suspensió provisional de les persones que ostenten càrrecs d'administració o direcció.
- Article 113. Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.
- Article 114. Sancions consistents en multa.
- Article 115. Publicitat de les sancions.
- Article 116. Notificació d'infraccions.
- Article 117. Concurrència amb procediments penals.
- Article 118. Remissió de memòria d'actuacions sancionadores a les Corts Generals.
- Disposició addicional primera. Requisits per a la computabilitat de les participacions preferents als efectes de la normativa de solvència i règim fiscal aplicable a estes així com a determinats instruments de deute.
- Disposició addicional segona. Limitacions a l'emissió d'obligacions.
- Disposició addicional tercera. Operacions d'arrendament financer.
- Disposició addicional quarta. Supervisió d'entitats no inscrites en registres administratius.
- Disposició addicional cinquena. Règim jurídic dels sistemes institucionals de protecció.
- Disposició addicional sexta. Referències a la normativa derogada.
- Disposició addicional setètima. Accions nominatives i exercici econòmic.
- Disposició addicional octava. Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.
- Disposició addicional novena. Règim d'ordenació i disciplina de les societats de garantia recíproca.
- Disposició addicional deu. Incompatibilitat dels auditors per a realitzar treballs en entitats de crèdit.
- Disposició addicional onze. Responsabilitat dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis.
- Disposició addicional dotze. Autorització d'operacions de modificació estructurals.
- Disposició addicional tretze. Règim per a l'adaptació dels estatuts de les cooperatives de crèdit.

Disposició addicional catorze. Competències sancionadores de l'Estat i de les comunitats autònomes.

Disposició addicional quinze. Autorització per als col·laboradors dels organismes de supervisió.

Disposició addicional setze. Integració del Banc d'Espanya en el Mecanisme Únic de Supervisió.

Disposició addicional dèsset. Plans de compliment del nivell mínim de capital social i de recursos propis per les societats de garantia recíproca.

Disposició addicional divuit. Reforç del marc institucional d'estabilitat financera.

Disposició addicional dènou. Taxa per la realització de l'avaluació global a les entitats de crèdit.

Disposició addicional vint. Propostes en matèria de protecció al client.

Disposició transitòria primera. Procediments sancionadors i d'autorització en curs.

Disposició transitòria segona. Règim fiscal transitori de les participacions preferents i instruments de deute.

Disposició transitòria tercera. Règim de quotes participatives.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels requisits d'informació imposats a les sucursals d'entitats de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea.

Disposició transitòria quinta. Règim transitori per a les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

Disposició transitòria sexta. Règim transitori de mesures cautelars en situacions d'urgència.

Disposició transitòria setètima. Règim transitori per a la supervisió de les sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

Disposició transitòria octava. Règim transitori del coixí de conservació de capital.

Disposició transitòria novena. Règim transitori del coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.

Disposició transitòria deu. Règim transitori dels coixins de capital per a les entitats d'importància sistèmica.

Disposició transitòria onze. Règim transitori de les restriccions a la distribució de dividends i del pla de conservació del capital en relació amb els coixins de capital.

Disposició transitòria dotze. Règim transitori de l'informe bancari anual i de l'informe anual d'empreses de servicis d'inversió.

Disposició transitòria tretze. Règim transitori per a les entitats de contrapartida central i els mercats secundaris oficials de futurs i opcions.

Disposició transitòria catorze. Pla general de viabilitat.

Disposició transitòria quinze. Designació dels membres de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició transitòria setze. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Disposició final segona. Modificació de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de Cooperatives de Crèdit.

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Disposició final quinta. Modificació de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

Disposició final sexta. Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Disposició final setètima. Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers, i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Disposició final octava. Modificació del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

Disposició final novena. Modificació del Reial Decret Llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició final deu. Modificació de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de Caixes d'Estalvis i Fundacions Bancàries.

Disposició final onze. Títol competencial.

Disposició final dotze. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Disposició final tretze. Desplegament reglamentari.

Disposició final catorze. Entrada en vigor.

Annex. Llista d'activitats objecte de reconeixement mutu.

TÍTOL I

De les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Entitats de crèdit.*

1. Són entitats de crèdit les empreses autoritzades l'activitat de les quals consistix a rebre del públic dipòsits o altres fons reembossables i a concedir crèdits per compte propi.

2. Tenen la consideració d'entitats de crèdit:

- a) Els bancs.
- b) Les caixes d'estalvis.
- c) Les cooperatives de crèdit.
- d) L'Institut de Crèdit Oficial.

Article 2. *Normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit.*

1. El règim jurídic de les entitats de crèdit serà l'establert per les normes d'ordenació i disciplina. Tenen esta consideració les normes següents:

- a) Esta llei i les disposicions que la despleguen.
- b) El Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.
- c) La resta de les normes de l'ordenament jurídic espanyol i del dret de la Unió Europea que continguen preceptes específicament referits a les entitats de crèdit.

2. La normativa reguladora de les societats mercantils serà aplicable a les entitats de crèdit en allò que no s'opose a les citades en l'apartat anterior i, en particular, a la normativa especial per la qual es regixen les caixes d'estalvis i les cooperatives de crèdit.

Article 3. *Reserva d'activitat i denominació.*

1. Queda reservada a les entitats de crèdit que hagen obtingut la preceptiva autorització i es troben inscrites en el corresponent registre, la captació de fons reembossables del públic, siga quina siga la seua destinació, en forma de dipòsit, préstec, cessió temporal d'actius financers o altres d'anàlogues.

2. Les entitats de crèdit utilitzaran denominacions genèriques pròpies, que seran diferents per a cada tipus d'entitat de crèdit, de conformitat amb el que es preveja reglamentàriament o en una llei específica.

3. Es prohibix a tota persona, física o jurídica, no autoritzada ni registrada com a entitat de crèdit l'exercici de les activitats legalment reservades a les entitats de crèdit i la utilització de les denominacions pròpies de les mateixes o qualssevol altres que puguen induir a confusió amb estes.

4. Les entitats de crèdit estrangeres podran usar a Espanya les seues denominacions d'origen sempre que no susciten dubtes sobre la seua identitat. Si hi haguera perill de confusió, el Banc d'Espanya podrà exigir que s'hi afija alguna menció aclaridora.

5. El Registre Mercantil i els altres registres públics denegaran la inscripció d'aquelles entitats l'activitat o objecte social de les quals o la seua denominació siguen contraris al que disposa este article. Les inscripcions realitzades contravenint això seran nul·les de ple dret, i caldrà cancel·lar-les d'ofici o a petició de l'òrgan administratiu competent. L'esmentada nul·litat no perjudicarà els drets de tercers de bona fe, adquirits conforme al contingut dels registres corresponents.

Article 4. *Competències del Banc d'Espanya.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'exercici de les competències que li atribuïsquen les normes d'ordenació i disciplina sobre les entitats de crèdit i, quan corresponga, sobre les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera.

El Banc d'Espanya exercirà les seues competències sense perjudi de les funcions atribuïdes al Banc Central Europeu i en cooperació amb esta institució, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013, del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. En particular, correspondrà al Banc d'Espanya:

a) Autoritzar la creació d'entitats de crèdit i l'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un estat membre de la Unió Europea.

b) Autoritzar la creació d'una entitat de crèdit estrangera, o l'adquisició d'una participació significativa en una entitat ja existent, per una entitat de crèdit o un grup d'entitats de crèdit espanyoles, quan l'esmentada entitat de crèdit estrangera siga constituïda o es trobe domiciliada en un estat que no siga membre de la Unió Europea.

c) Autoritzar les modificacions estatutàries de les entitats de crèdit, en els termes que reglamentàriament s'establisquen. En particular es podran determinar reglamentàriament aquelles modificacions estatutàries en què l'autorització es puga substituir per la preceptiva comunicació al Banc d'Espanya.

d) Revocar l'autorització concedida a una entitat de crèdit en els supòsits previstos en l'article 8.

e) Practicar la inscripció en els registres a què es referix l'article 15, així com la gestió d'estos i dels restants previstos en altres normes d'ordenació i disciplina.

f) Exercir la funció supervisora i sancionadora de les entitats de crèdit i, quan corresponga, de les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera, per al compliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

g) Concedir les autoritzacions previstes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny i, si és el cas, revocar-les.

h) Sense perjudi de les atribucions de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el control i inspecció de l'aplicació de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

i) Totes les altres competències que s'establisquen en l'ordenament jurídic.

Article 5. *Protecció del client d'entitats de crèdit.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat, a fi de protegir els legítims interessos dels clients de servicis o productes bancaris, diferents dels d'inversió, prestats per les entitats de crèdit, podrà dictar disposicions relatives a:

a) La informació precontractual que s'ha de facilitar als clients, la informació i contingut dels contractes i les comunicacions posteriors que en permeten el seguiment,

de manera que reflectisquen de forma explícita i amb la màxima claredat els drets i obligacions de les parts, els riscos derivats del servei o producte per al client i les altres circumstàncies necessàries per a garantir la transparència de les condicions més rellevants dels serveis o productes i permetre al client avaluar si estos s'ajusten a les seues necessitats i a la seua situació financera. A este efecte, els contractes d'estos serveis o productes sempre es formalitzaran per escrit o en format electrònic o en un altre suport durador i el ministre d'Economia i Competitivitat podrà, en particular, fixar les clàusules que els contractes referents a serveis o productes bancaris típics hauran de tractar o preveure de forma expressa.

b) La transparència de les condicions bàsiques de comercialització o contractació dels serveis o productes bancaris que ofereixen les entitats de crèdit i, si és el cas, el deure i la forma en què han de comunicar estes condicions a la seua clientela o al Banc d'Espanya. Es podran establir, així mateix, condicions bàsiques dels serveis o productes bancaris de degut compliment per a les entitats de crèdit. En particular, només es podran percebre comissions o es podran fer repercutir gastos per serveis sol·licitats en ferm o acceptats expressament per un client i sempre que responguen a serveis efectivament prestats o gastos fets que es puguin acreditar.

c) Els principis i criteris a què s'ha de subjectar l'activitat publicitària dels serveis o productes bancaris, i les modalitats de control administratiu sobre esta, amb la finalitat que siga clara, suficient, objectiva i no enganyosa.

d) Les especialitats de la contractació de serveis o productes bancaris de forma electrònica o per altres vies de comunicació a distància i la informació que, a l'efecte del que preveu este article, ha de figurar en les pàgines electròniques de les entitats de crèdit.

e) L'àmbit d'aplicació de les normes dictades a l'empara d'este article a qualssevol contractes o operacions de la naturalesa prevista en les mencionades normes, encara que l'entitat que hi intervinga no tinga la condició d'entitat de crèdit.

2. En particular, en la comercialització de préstecs o crèdits, el ministre d'Economia i Competitivitat podrà dictar normes que afavorisquen:

a) L'adequada atenció als ingressos dels clients en relació amb els compromisos que adquireixen al rebre un préstec.

b) L'adequada i independent valoració de les garanties immobiliàries que asseguren els préstecs de manera que es prevegen mecanismes que eviten les influències indegudes de la pròpia entitat o de les seues filials en la valoració.

c) La consideració de diferents escenaris d'evolució dels tipus en els préstecs a interès variable, les possibilitats de cobertura davant d'estes variacions i tot això tenint en compte, a més, l'ús o no d'índexs oficials de referència.

d) L'obtenció i documentació apropiada de dades rellevants del sol·licitant.

e) La informació precontractual i assistència apropiades per al client.

f) El respecte de les normes de protecció de dades.

Sense perjudi de la llibertat contractual, el Ministeri d'Economia i Competitivitat podrà efectuar, per si mateix o a través del Banc d'Espanya, la publicació regular, amb caràcter oficial, de determinats índexs o tipus d'interès de referència que puguin ser aplicats per les entitats de crèdit als préstecs a interès variable, especialment en el cas de crèdits o préstecs hipotecaris.

3. Les disposicions que en l'exercici de les seues competències puguin dictar les comunitats autònomes sobre les matèries previstes en este article no podran establir un nivell de protecció inferior al dispensat en les normes que aprobe el ministre d'Economia i Competitivitat. Així mateix, es podran establir amb caràcter bàsic models normalitzats d'informació que no podran ser modificats per la normativa autonòmica, per a aconseguir l'adequada transparència i homogeneïtat de la informació subministrada als clients de serveis o productes bancaris.

4. Les normes dictades a l'empara del que preveu este article seran considerades normativa d'ordenació i disciplina i la seua supervisió correspondrà al Banc d'Espanya.

CAPÍTOL II

Autorització, registre i revocació

Article 6. *Autorització.*

1. El Banc d'Espanya autoritzarà la creació d'entitats de crèdit i la lliure prestació de servicis i creació de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea que pretenguen establir-se a Espanya en els termes que es prevegen reglamentàriament. A estos efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, sol·licitarà, en els aspectes que siguen de la seua competència, informe al Servici Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La falta de resolució en el termini que estableix l'apartat 8 implicarà la denegació de la sol·licitud.

2. El Banc d'Espanya comunicarà al Ministeri d'Economia i Competitivitat l'obertura del procediment d'autorització indicant els elements essencials de l'expedient a tramitar i també la seua finalització.

3. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit haurà de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent estat membre de la Unió Europea, quan es done alguna de les circumstàncies següents:

a) Que l'entitat de crèdit estarà controlada per una altra entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe estat.

b) Que l'entitat de crèdit estarà controlada per l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, d'una empresa de servicis d'inversió o d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe estat.

c) Que l'entitat de crèdit estarà controlada per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlen una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe estat membre.

S'entendrà que una entitat és controlada per una altra quan es done algun dels supòsits regulats en l'article 42 del Codi de Comerç.

4. La consulta prevista en l'apartat anterior comprendrà, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes, dels membres del consell d'administració i dels directors generals i assimilats de la nova entitat o de l'entitat dominant, quan es tracte d'una societat financera de cartera o societat financera mixta de cartera, i es podrà reiterar als efectes d'avaluar el compliment continuat dels mencionats requisits per part de les entitats de crèdit espanyoles.

5. El Banc d'Espanya atindrà recíprocament les consultes que li remetien les autoritats responsables de l'autorització de l'entitat de crèdit d'un altre estat membre i, si és el cas, també ho faran la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A més, els facilitarà d'ofici i sense retards injustificats tota la informació que siga essencial per a l'autorització pretesa.

6. Als efectes del que preveu esta llei, s'entendran per assimilats als directors generals:

a) Les persones que desenrotllen en l'entitat de crèdit funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració o de comissions executives o consellers delegats del mateix, i les persones que dirigisquen les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres a Espanya.

b) Les persones que, reunint els requisits de dependència anteriors, limiten les seues funcions d'alta direcció a una àrea d'activitat específica, sempre que s'integren en una estructura organitzativa de direcció que assumisca al màxim nivell la gestió diària de l'entitat.

c) Les persones que tinguen un contracte de treball d'alta direcció subjecte al Reial Decret 1382/1985, d'1 d'agost, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció.

7. Als efectes del que preveu esta llei, s'equipararà el consell d'administració al consell rector de les cooperatives de crèdit i a qualsevol òrgan d'administració equivalent de les entitats de crèdit.

8. La sol·licitud d'autorització haurà de ser resolta dins dels sis mesos següents a la seua recepció en el Banc d'Espanya, o al moment en què es complete la documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la seua recepció. Quan la sol·licitud no siga resolta en el termini anteriorment previst, es podrà entendre desestimada.

No obstant això, el termini de resolució a què es referix el paràgraf anterior serà de tres mesos per a les sol·licituds d'autorització que es troben dins del supòsit de l'article 7.3.

Article 7. *Denegació de l'autorització.*

1. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit es denegarà en els supòsits següents:

a) Quan no tinga el capital mínim requerit, l'estructura organitzativa adequada, una bona organització administrativa i comptable o els procediments de control intern adequats que garantisquen la gestió sana i prudent de l'entitat.

b) Quan algun dels membres del seu consell d'administració, director general o assimilat no reunisca els requisits d'idoneïtat exigits.

c) Quan algun dels membres del consell d'administració, director general o assimilat de la seua entitat dominant, sempre que esta siga una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera, d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no reunisca els requisits d'idoneïtat exigits.

d) Quan no tinga procediments interns adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

e) Quan incomplisca algun dels altres requisits que reglamentàriament s'exigisquen per a adquirir la condició d'entitat de crèdit.

2. També es denegarà l'autorització si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es consideren idonis els accionistes que hi tindran una participació significativa o, en defecte d'accionistes amb una participació significativa, si no es considera adequada la idoneïtat de qualsevol dels vint majors accionistes.

3. L'autorització de les entitats a què es referix l'article 4.2.b) es podrà denegar en qualsevol dels supòsits següents:

a) quan, atenent la situació financera de l'entitat de crèdit o la seua capacitat de gestió, es considere que el projecte pot afectar-li negativament;

b) quan, vistes la localització i característiques del projecte, no es puga assegurar la supervisió efectiva del grup, en base consolidada, pel Banc d'Espanya;

c) quan l'activitat de l'entitat dominada no quede subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.

Article 8. *Revocació de l'autorització.*

1. Només es podrà acordar la revocació de l'autorització concedida a una entitat de crèdit, de conformitat amb el procediment que es preveja reglamentàriament, en els supòsits següents:

a) Si interromp de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.

b) Si l'autorització es va obtenir per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

c) Si incomplix les condicions que van motivar l'autorització, llevat que se'n preveja una altra conseqüència en la normativa d'ordenació i disciplina.

d) Si deixa de complir els requisits prudencials que s'establixen en les parts tercera, quarta i sexta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o imposats en virtut dels articles 42 i 68.2.a) d'esta llei, o compromet la capacitat de reembossament dels fons que li han confiat els depositants o no oferix garantia de poder complir les seues obligacions amb creditors.

e) Quan se li impose la sanció de revocació en els termes que preveu el títol IV.

f) Quan concórrega el supòsit previst en l'article 23.

g) Si l'entitat és exclosa del Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit.

h) Quan s'haja dictat una resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en un procediment concursal.

2. L'autorització d'una sucursal d'una entitat de crèdit d'un estat no membre de la Unió Europea serà revocada si fóra revocada l'autorització de la pròpia entitat de crèdit. En el cas de les sucursals d'una entitat de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea, s'entendrà revocada l'autorització quan haja sigut revocada l'autorització de la pròpia entitat per l'autoritat competent de l'estat membre d'origen.

3. En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea, la revocació de l'autorització s'entendrà substituïda per la prohibició que inicie noves operacions en el territori espanyol. Abans d'adoptar l'esmentada decisió, el Banc d'Espanya haurà de consultar l'autoritat competent del dit estat.

Quan el Banc d'Espanya tinga coneixement que a una entitat de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea que opera a Espanya li ha sigut revocada l'autorització, acordarà immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no inicie noves activitats, així com per a salvaguardar els interessos dels depositants.

4. El Banc d'Espanya comunicarà al Ministeri d'Economia i Competitivitat la revocació de l'autorització atorgada a una entitat de crèdit o sucursal.

5. En el cas de revocació de l'autorització d'una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya ho comunicarà immediatament a les autoritats competents de l'estat membre en el qual l'entitat tinga una sucursal o exercisca la lliure prestació de servicis.

6. La revocació de l'autorització portarà implícita la dissolució de l'entitat i l'obertura del període de liquidació que es desenrotllarà d'acord amb les normes i estatuts pels quals es regisca l'entitat.

No obstant la revocació de l'autorització, en els supòsits de l'apartat 1.h), l'administració concursal podrà continuar fent les activitats de l'entitat de crèdit que siguen necessàries per a la seua liquidació, en els termes prèviament autoritzats pel Banc d'Espanya.

7. La revocació de l'autorització es farà constar en tots els registres públics corresponents i, tan prompte com siga notificada a l'entitat de crèdit, comportarà el cessament de l'activitat per a la qual estava autoritzada.

Article 9. *Renúncia a l'autorització.*

La renúncia a l'autorització concedida per a ser entitat de crèdit haurà de ser comunicada al Banc d'Espanya, que l'acceptarà expressament a menys que hi haja raons fundades per a considerar que la cessació d'activitat pot ocasionar riscos greus a l'estabilitat financera.

Article 10. *Caducitat de l'autorització.*

1. Es produirà la caducitat de l'autorització per a operar com a entitat de crèdit quan, dins dels dotze mesos següents a la seua data de notificació, no comencen les activitats específiques de l'objecte social de l'entitat per causes que li siguen imputables.

2. El Banc d'Espanya declararà expressament la caducitat d'acord amb el procediment que s'establisca reglamentàriament.

Article 11. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis en l'estranger per entitats de crèdit espanyoles.

1. Quan una entitat de crèdit pretenga obrir una sucursal en l'estranger haurà de sol·licitar-ho prèviament al Banc d'Espanya acompanyant a la sol·licitud la documentació establida reglamentàriament.

El Banc d'Espanya comunicarà a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea el nombre i la naturalesa dels casos en què s'haja denegat la sol·licitud anterior.

2. Quan una entitat de crèdit espanyola desitge exercir per primera vegada, en règim de lliure prestació de servicis, algun tipus d'activitat en l'estranger haurà de comunicar-ho prèviament al Banc d'Espanya. Quan els servicis es presten en un altre estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya, en el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la comunicació, traslladarà la mencionada informació a l'autoritat supervisora de l'esmentat estat membre.

3. Reglamentàriament s'especificarà el procediment de les sol·licituds previstes en este article.

Article 12. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis a Espanya per entitats de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea.

1. Les entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea podran realitzar a Espanya, bé per mitjà de l'obertura d'una sucursal, bé en règim de lliure prestació de servicis, les activitats que gaudisquen de reconeixement mutu dins de la Unió Europea arreglades en l'annex a esta llei. A este efecte l'autorització, els estatuts i el règim jurídic a què estiga sotmesa l'entitat l'hauran d'habilitar per a exercir les activitats que pretenga dur a terme.

2. Les entitats a què es referix l'apartat anterior hauran de respectar, en l'exercici de la seua activitat a Espanya, les disposicions d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit que, si és el cas, li siguen aplicables així com qualssevol altres dictades per raons d'interés general, ja siguen estes d'àmbit estatal, autonòmic o local.

3. Reglamentàriament s'establiran les regles de procediment i els requisits necessaris per a la inscripció de la sucursal en el corresponent registre del Banc d'Espanya, o per a l'inici a Espanya de la seua activitat en règim de lliure prestació de servicis.

4. Qualsevol entitat financera d'un altre estat membre de la Unió Europea, ja siga filial d'una entitat de crèdit o filial comuna de diverses entitats de crèdit, podrà, tant per mitjà de l'establiment d'una sucursal, com per mitjà de la prestació de servicis, dur a terme les activitats enumerades en l'annex sempre que els seus estatuts permeten l'exercici d'estes activitats i complisquen les condicions següents:

a) Que l'entitat o entitats matrius estiguen autoritzades com a entitats de crèdit en l'estat membre de la Unió Europea a l'ordenament jurídic del qual estiga subjecta l'entitat financera.

b) Que les activitats de què es tracte s'exercisquen efectivament en el territori de l'estat membre d'origen.

c) Que l'entitat o entitats matrius posseïsquen com a mínim el 90% dels drets de vot vinculats a la possessió de participacions o accions de l'entitat financera.

d) Que l'entitat o entitats matrius hagen demostrat, segons el parer de l'autoritat supervisora competent de l'estat membre d'origen, que efectuen una gestió sana i prudent de l'entitat financera i s'hagen declarat, amb el consentiment de les autoritats competents de l'estat membre d'origen, solidàriament garants dels compromisos assumits per l'entitat financera.

e) Que l'entitat financera estiga inclosa de forma efectiva, en especial per a les activitats referides en el citat annex, en la supervisió consolidada a la qual està sotmesa la seua entitat matriu o cada una de les seues entitats matrius, de conformitat amb l'article 57 i amb la part primera, títol II, capítol 2, del Reglament (UE) núm. 575/2013,

de 26 de juny, en particular als efectes dels requisits de fons propis establits en l'article 92 del mencionat reglament, per al control de grans exposicions previst en la part quarta del dit reglament i als efectes de la limitació de les participacions prevista en els articles 89 i 90 del mateix reglament.

Si les autoritats competents de l'estat membre d'origen informaren el Banc d'Espanya que l'entitat financera ha deixat de complir algun dels requisits previstos en este apartat, les activitats dutes a terme per l'entitat quedaran sotmeses a la normativa d'ordenació i disciplina espanyola.

Les previsions que estableix este apartat seran també d'aplicació a les filials de les entitats financeres que s'hi han previst.

Article 13. Obertura de sucursals i lliure prestació de servicis a Espanya per entitats de crèdit d'un estat no membre de la Unió Europea.

1. L'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en estats que no siguen membres de la Unió Europea requerirà autorització del Banc d'Espanya en la forma que reglamentàriament es determine. La falta de resolució en el termini establert suposarà denegació de la sol·licitud.

El Banc d'Espanya notificarà a la Comissió Europea, a l'Autoritat Bancària Europea i al Comité Bancari Europeu totes les autoritzacions de sucursals concedides a les entitats de crèdit que tinguen la seua administració central en un estat no membre de la Unió Europea.

2. La lliure prestació de servicis sense sucursal oberta a Espanya per entitats de crèdit d'un estat no membre de la Unió Europea quedarà subjecta a autorització prèvia del Banc d'Espanya en la forma que reglamentàriament es determine.

Article 14. Agents de les entitats de crèdit.

Reglamentàriament es podran fixar els requisits que hagen de reunir els que actuen amb caràcter habitual com a agents a Espanya d'entitats de crèdit, i les condicions a què estaran sotmesos en l'exercici de la seua activitat.

Article 15. Registres del Banc d'Espanya.

1. Per a exercir les seues activitats, les entitats de crèdit hauran de quedar inscrites en el Registre d'entitats de crèdit del Banc d'Espanya. La inscripció es practicarà, una vegada obtinguda la preceptiva autorització i després de la seua constitució i inscripció en el registre públic que corresponga segons la seua naturalesa.

2. Igualment, s'inscriuran en el Registre d'entitats de crèdit, identificant-se de manera singular:

a) Les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea que exercisquen la seua activitat a Espanya.

b) Les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un estat membre de la Unió Europea.

c) La lliure prestació de servicis per entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea i les de tercers països que hagen comunicat, conforme a l'article 13, l'exercici d'activitats en règim de lliure prestació de servicis

3. Les inscripcions en el Registre d'entitats de crèdit a què es referixen els apartats a) i b) anteriors, així com les baixes en el mateix, es publicaran en el «Boletín Oficial del Estado», es comunicaran a l'Autoritat Bancària Europea i estaran disponibles en la pàgina web del Banc d'Espanya.

4. Addicionalment, el Banc d'Espanya s'encarregarà de la inscripció i gestió de:

a) El Registre de societats dominants d'entitats de crèdit espanyoles quan estes entitats siguen societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera,

d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

- b) El Registre d'agents d'entitats de crèdit.

CAPÍTOL III

Participacions significatives

Article 16. *Participació significativa.*

1. S'entendrà per participació significativa en una entitat de crèdit espanyola aquella que abaste, de forma directa o indirecta, almenys, un 10 per cent del capital o dels drets de vot de l'entitat.

També tindrà la consideració de participació significativa aquella que, sense arribar al percentatge indicat, permeta exercir una influència notable en l'entitat.

Reglamentàriament es determinarà, tenint en compte les característiques dels diferents tipus d'entitat de crèdit, quan s'haja de presumir que una persona física o jurídica pot exercir la dita influència notable, tenint en compte a estos efectes, entre altres, la facultat d'anomenar o destituir algun membre del seu consell d'administració.

2. El que disposa este capítol per a les entitats de crèdit s'entendrà sense perjudici de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives contingudes en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Article 17. *Deure de notificació de l'adquisició o increment de participacions significatives.*

1. Tota persona física o jurídica que, per si sola o actuant de forma concertada amb altres -d'ara en avant, l'adquirent potencial- haja decidit bé adquirir, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de crèdit espanyola, bé incrementar-hi, directament o indirectament, la participació de tal forma que, o el percentatge de drets de vot o de capital posseït siga igual o superior al 20, 30 o 50 per cent, o que, en virtut de l'adquisició es pugua arribar a controlar l'entitat de crèdit -d'ara en avant, l'adquisició proposada- ho notificarà prèviament al Banc d'Espanya, indicant la quantia de la participació prevista i incloent tota la informació que reglamentàriament es determine. La dita informació haurà de ser pertinent per a l'avaluació, i proporcional i adequada a la naturalesa de l'adquirent potencial i de l'adquisició proposada.

S'entendrà que hi ha una relació de control als efectes d'este capítol sempre que es done algun dels supòsits previstos en l'article 42 del Codi de Comerç.

2. Quan el Banc d'Espanya reba diverses propostes d'adquisició o increment de participacions significatives en una mateixa entitat de crèdit tractarà tots els adquirents potencials de forma no discriminatòria.

3. Tota persona física o jurídica, que per si sola o actuant de forma concertada amb altres, haja adquirit, directament o indirectament, una participació en una entitat de crèdit espanyola de tal manera que el percentatge de drets de vot o de capital posseït siga igual o superior al 5 per cent, ho comunicarà immediatament i per escrit al Banc d'Espanya i a l'entitat de crèdit corresponent, indicant la quantia de la participació aconseguida.

4. Als efectes del que disposa este article no es tindran en compte els drets de vot o el capital resultant de l'assegurament d'una emissió o d'una col·locació d'instruments financers ni de la col·locació d'instruments financers basada en un compromís ferm, sempre que estos drets no s'exercisquen per a intervenir en l'administració de l'emissor i se cedisquen en el termini d'un any des de la seua adquisició.

Article 18. *Avaluació de l'adquisició proposada.*

1. A l'examinar la notificació a què es referix l'apartat 1 de l'article anterior, el Banc d'Espanya, amb un informe previ del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blaqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en l'àmbit de les seues competències,

amb la finalitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat de crèdit en què es proposa l'adquisició, i atenent la possible influència de l'adquirent potencial sobre la mateixa, avaluarà la idoneïtat d'este i la solidesa financera de l'adquisició proposada.

2. Reglamentàriament, es determinaran els criteris i el procediment que regiran esta avaluació i el termini per a fer-la.

Article 19. *Col·laboració entre autoritats supervisores.*

1. El Banc d'Espanya, al fer l'avaluació a què es referix l'article anterior, haurà de consultar les autoritats responsables de la supervisió en altres estats membres de la Unió Europea, quan l'adquirent potencial siga:

a) una entitat de crèdit, una empresa d'assegurances o de reassegurances, una empresa de servicis d'inversió o una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre de la Unió Europea;

b) la societat matriu d'una entitat de crèdit, d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, d'una empresa de servicis d'inversió o d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre de la Unió Europea;

c) una persona física o jurídica que exercisca el control d'una entitat de crèdit, d'una empresa d'assegurances o de reassegurances, d'una empresa de servicis d'inversió o d'una societat gestora d'institucions d'inversió col·lectiva o de fons de pensions, autoritzada en un altre estat membre de la Unió Europea.

2. El Banc d'Espanya, al realitzar l'avaluació a què es referix l'apartat anterior, consultarà, en l'àmbit de les seues competències, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

3. El Banc d'Espanya atendrà recíprocament les consultes que li remeten les autoritats responsables de la supervisió dels adquirents potencials d'altres estats membres de la Unió Europea i, si és el cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors o la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. A més, els facilitarà, d'ofici i sense retards injustificats, tota la informació que siga essencial per a l'avaluació, així com la resta d'informació que sol·liciten, sempre que esta siga oportuna per a l'avaluació.

4. La consulta prevista en els apartats anteriors comprendrà, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels adquirents potencials i de l'honorabilitat i experiència dels membres del consell d'administració i dels directors generals i assimilats que, si és el cas, es nomenaran en l'entitat que es pretén adquirir; i, en particular, l'avaluació dels membres que ocupen algun dels càrrecs esmentats en una altra societat del mateix grup. La mencionada consulta es podrà reiterar als efectes d'avaluar el compliment continuat dels esmentats càrrecs per part de les entitats de crèdit espanyoles.

5. Les decisions adoptades pel Banc d'Espanya en relació amb l'adquisició proposada hauran de mencionar les possibles observacions o reserves expressades per l'autoritat competent responsable de l'adquirent.

Article 20. *Efectes de l'incompliment de les obligacions.*

L'adquisició de participacions significatives sense que hi haja notificació prèvia al Banc d'Espanya i les realitzades sense que haja transcorregut el termini per a la seua avaluació o amb l'oposició expressa del Banc d'Espanya, produiran els efectes següents:

a) No es podran exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si, no obstant això, s'arribaren a exercir, els vots emesos en contravenció de l'anterior seran nuls i els acords adoptats seran impugnables en via judicial sempre que els vots corresponents a les participacions adquirides irregularment hagen sigut determinants per a la seua adopció, segons el que preveu el capítol IX del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. A este efecte hi està legitimat el Banc d'Espanya.

- b) Si fóra necessari, s'acordarà la intervenció de l'entitat o la substitució dels seus administradors, segons el que preveu el títol III.
- c) S'imposaran les sancions previstes en el títol IV.

Article 21. Reducció de participacions significatives.

Tota persona física o jurídica que haja decidit deixar de tindre, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de crèdit, ho notificarà amb caràcter previ al Banc d'Espanya, indicant la quantia de la seua participació prevista. Així mateix, haurà de notificar al Banc d'Espanya si ha decidit reduir la seua participació significativa de tal manera que el percentatge de drets de vot o de capital posseït siga inferior al 20, 30 o 50 per cent o bé que supose la pèrdua del control de l'entitat de crèdit.

L'incompliment d'este deure podrà ser sancionat segons el que preveu el títol IV.

Article 22. Deures d'informació i comunicació de les entitats de crèdit.

1. Les entitats de crèdit hauran de comunicar al Banc d'Espanya, quan en tinguen coneixement, les adquisicions o cessions de participacions en el seu capital que traspassen algun dels nivells indicats en els articles 16, 17 i 21.

2. Addicionalment, les entitats de crèdit hauran d'informar el Banc d'Espanya, en la forma i amb la periodicitat que reglamentàriament s'establisca, sobre la composició del seu accionariat o sobre les alteracions que s'hi produïsquen. Esta informació comprendrà, necessàriament, la relativa a la participació d'altres entitats financeres en el seu capital, siga quina en siga la quantia.

Article 23. Mesures per a assegurar la gestió sana i prudent de l'entitat.

Quan hi haja raons fundades i acreditades per a considerar que la influència exercida per les persones que posseïsquen una participació significativa en una entitat de crèdit pugua anar en detriment de la gestió sana i prudent d'estaa, que danye greument la seua situació financera, el Banc d'Espanya podrà adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

- a) Les que preveuen les lletres a) i b) de l'article 20, si bé la suspensió dels drets de vot no podrà excedir els tres anys.
- b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

A més, es podran imposar les sancions que pertoquen segons el que preveu el títol IV.

CAPÍTOL IV

Idoneïtat, incompatibilitats i registre d'alts càrrecs

Article 24. Requisits d'idoneïtat.

1. Les entitats de crèdit hauran de comptar amb un consell d'administració format per persones que reunisquen els requisits d'idoneïtat necessaris per a l'exercici del seu càrrec. En particular, hauran de posseir una honorabilitat comercial i professional reconegudes, tindre coneixements i experiència adequats per a exercir les seues funcions i estar en disposició d'exercir un bon govern de l'entitat.

La composició general del consell d'administració en el seu conjunt haurà de reunir coneixements, competències i experiència suficients en el govern d'entitats de crèdit per a comprendre adequadament les activitats de l'entitat, inclosos els seus principals riscos, i assegurar la capacitat efectiva del consell d'administració per a prendre decisions de forma independent i autònoma en benefici de l'entitat. En tot cas, haurà de vetllar perquè els procediments de selecció dels seus membres afavorisquen la diversitat d'experiències i de coneixements, faciliten la selecció de conselleres i, en general, no patisquen de baixos implícits que puguen implicar cap discriminació.

2. Els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència anteriors hauran de concórrer igualment en els directors generals o assimilats, així com en els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenrotllament diari de l'activitat financera de l'entitat de crèdit. Estos requisits seran també exigibles a les persones físiques que representen en el consell d'administració els consellers que siguen persones jurídiques. També seran aplicables a les persones que determinen de manera efectiva l'orientació de les sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un estat membre de la Unió Europea.

3. Als efectes del que preveuen els apartats anteriors:

a) Concorre honorabilitat en els que hagen mostrat una conducta personal, comercial i professional que no oferisca dubtes sobre la seua capacitat per a exercir una gestió sana i prudent de l'entitat. Per a valorar la concurrència d'honorabilitat caldrà considerar tota la informació disponible, d'acord amb els paràmetres que es determinen reglamentàriament.

b) Posseïxen coneixements i experiència adequats per a exercir les seues funcions en les entitats de crèdit els que compten amb formació del nivell i perfil adequats, en particular en les àrees de banca i servicis financers, i experiència pràctica derivada de les seues anteriors ocupacions durant períodes de temps suficient.

c) Per a valorar la capacitat dels membres del consell d'administració d'exercir un bon govern de l'entitat es tindran en compte l'existència de conflictes d'interés potencials i la capacitat de dedicar el temps suficient per a dur a terme les funcions corresponents.

Article 25. *Supervisió dels requisits d'idoneïtat.*

1. Les entitats de crèdit i les sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un estat membre de la Unió Europea hauran de comptar, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats, amb unitats i procediments interns adequats per a dur a terme la selecció i avaluació contínua dels càrrecs sotmesos al règim d'idoneïtat d'acord amb el que disposa l'article anterior.

Així mateix, les entitats de crèdit hauran d'identificar els llocs clau per al desenrotllament diari de la seua activitat financera i els responsables de les funcions de control intern, mantenint a disposició del Banc d'Espanya una relació actualitzada de les persones que els exercixen, la valoració de la idoneïtat feta per l'entitat i la documentació que l'acredite.

2. La valoració dels requisits d'idoneïtat la farà tant la pròpia entitat de crèdit o, quan siga procedent, els seus promotors, o l'adquirent d'una participació significativa, si fóra el cas, així com, quan corresponga, el Banc d'Espanya.

3. Les entitats de crèdit hauran de vetlar en tot moment pel compliment dels requisits d'idoneïtat previstos en este capítol. A estos efectes, el Banc d'Espanya requerirà la suspensió temporal o cessament definitiu en els càrrecs previstos en l'article anterior o l'esmena de les deficiències identificades en cas de falta d'honorabilitat, coneixements o experiència adequats o de capacitat per a exercir un bon govern.

Si l'entitat no executa estos requeriments en el termini indicat pel Banc d'Espanya, este acordarà la suspensió temporal o el cessament definitiu del càrrec corresponent, de conformitat amb el procediment previst en el capítol V del títol III. Tot això, sense perjudi, de la imposició de les sancions corresponents d'acord amb el títol IV.

Article 26. *Règim d'incompatibilitats i limitacions.*

1. El Banc d'Espanya determinarà el nombre màxim de càrrecs que un membre del consell d'administració o un director general o assimilat pot ocupar simultàniament tenint en compte les circumstàncies particulars de l'entitat de crèdit i la naturalesa, dimensió i complexitat de les seues activitats.

Excepte en el cas dels administradors designats en una mesura de substitució d'administradors de les previstes en el capítol V del títol III, els membres del consell

d'administració i els directors generals i assimilats d'entitats de crèdit majors, més complexes o de naturalesa més singular en funció dels criteris del paràgraf anterior, no podran ocupar al mateix temps més càrrecs que els previstos en una de les combinacions següents:

- a) Un càrrec executiu junt amb dos càrrecs no executius.
- b) Quatre càrrecs no executius.

S'entendrà per càrrecs executius aquells que exercisquen funcions de direcció siga quin siga el vincle jurídic que els atribuïsqen estes funcions.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es computaran com un sol càrrec:

- a) Els càrrecs executius o no executius ocupats dins d'un mateix grup.
- b) Els càrrecs executius o no executius ocupats dins de:

1r. Entitats que formen part del mateix sistema institucional de protecció, sempre que es complisquen les condicions previstes en l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o

2n. Societats mercantils en les quals l'entitat posseïska una participació significativa.

3. Per a la determinació del nombre màxim de càrrecs no es computaran els càrrecs ostentats en organitzacions o entitats sense ànim de lucre o que no perseguisquen fins comercials.

4. El Banc d'Espanya podrà autoritzar els membres del consell d'administració i directors generals o assimilats mencionats en l'apartat 1 a ocupar un càrrec no executiu addicional si considera que això no impedisca el correcte exercici de les seues activitats en l'entitat de crèdit. La dita autorització serà comunicada a l'Autoritat Bancària Europea.

5. Les persones que ocupen els càrrecs a què es referixen els apartats anteriors no podran obtindre crèdits, avals ni garanties de l'entitat de crèdit en la direcció o administració de la qual intervinguen, per damunt del límit i en els termes que es determinen reglamentàriament, excepte autorització expressa del Banc d'Espanya.

Article 27. *Registre d'alts càrrecs.*

1. Sense perjudi de la seua inscripció prèvia en el Registre Mercantil, l'exercici de les funcions de membre del consell d'administració o director general o assimilat d'una entitat de crèdit o de les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres requerirà la seua inscripció prèvia en el Registre d'alts càrrecs del Banc d'Espanya.

2. Amb caràcter previ a la inscripció en el Registre d'alts càrrecs, el Banc d'Espanya verificarà el compliment per part dels interessats dels requisits que preveu esta llei.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya s'encarregarà de la inscripció i gestió del Registre de consellers i directors generals o assimilats de les entitats dominants d'entitats de crèdit, quan estes entitats siguen societats financeres de cartera o societats financeres mixtes de cartera, d'acord amb l'article 4.1, punts 20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

CAPÍTOL V

Govern corporatiu i política de remuneracions

Article 28. *Normes de govern corporatiu.*

Les entitats de crèdit exerciran la seua activitat amb respecte a les normes de govern corporatiu establides en esta llei i a les altres que els siguen aplicables.

Article 29. *Sistema de govern corporatiu.*

1. Les entitats i els grups consolidables d'entitats de crèdit es dotaran de procediments de govern corporatiu sòlids, que inclouran:

- a) Una estructura organitzativa clara amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents;
- b) Procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguen exposades o puguen estar-ho;
- c) Mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables correctes;
- d) Polítiques i pràctiques de remuneració que siguen compatibles amb una gestió adequada i eficaç de riscos i que la promoguen.

Els sistemes, procediments i mecanismes previstos en este apartat seran exhaustius i proporcionats a la naturalesa, escala i complexitat dels riscos inherents al model empresarial i les activitats de l'entitat. Així mateix, hauran de respectar els criteris tècnics relatius a l'organització i el tractament dels riscos que es determinen reglamentàriament.

2. El consell d'administració de les entitats de crèdit haurà de definir un sistema de govern corporatiu que garantisca una gestió sana i prudent de l'entitat, i que incloga l'adequat repartiment de funcions en l'organització i la prevenció de conflictes d'interessos. El consell d'administració vigilarà l'aplicació de l'esmentat sistema i respondrà d'esta. Per a això haurà de controlar i avaluar periòdicament la seua eficàcia i adoptar les mesures adequades per a resoldre les seues deficiències.

3. Seran funcions indelegables del consell d'administració les següents:

- a) La vigilància, control i avaluació periòdica de l'eficàcia del sistema de govern corporatiu així com l'adopció de les mesures adequades per a resoldre'n, si és el cas, les deficiències.
- b) Assumir la responsabilitat de l'administració i gestió de l'entitat, l'aprovació i vigilància de l'aplicació dels seus objectius estratègics, la seua estratègia de risc i el seu govern intern.
- c) Garantir la integritat dels sistemes d'informació comptable i financera, inclosos el control financer i operatiu i el compliment de la legislació aplicable.
- d) Supervisar el procés de divulgació d'informació i les comunicacions relatives a l'entitat de crèdit.
- e) Garantir una supervisió efectiva de l'alta direcció.

4. El president del consell d'administració no podrà exercir simultàniament el càrrec de conseller delegat, llevat que l'entitat ho justifique i el Banc d'Espanya ho autoritze.

5. Les entitats de crèdit comptaran amb un pàgina web on donaran difusió a la informació pública prevista en este capítol i comunicaran la manera en què complixen les obligacions de govern corporatiu, d'acord amb el que es dispose reglamentàriament.

6. Igualment, com a part dels procediments de govern i estructura organitzativa, les entitats de crèdit i grups consolidables d'entitats de crèdit que presten servicis d'inversió hauran de respectar els requisits d'organització interna arrellegats en l'article 70 ter.2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, amb les especificacions que, si és el cas, reglamentàriament es determinen.

L'adopció de les mencionades mesures s'entén sense perjudi de la necessitat de definir i aplicar aquelles altres polítiques i procediments d'organització que, en relació específica amb la prestació de servicis d'inversió, siguen exigibles a les dites entitats en aplicació de la normativa específica del mercat de valors.

Article 30. *Pla general de viabilitat.*

Com a part dels procediments de govern i estructura organitzativa a què es referix l'apartat 1 de l'article anterior, les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de

crèdit elaboraran i mantindran actualitzat un pla general de viabilitat que aborde les mesures que s'adoptaran per a restaurar la viabilitat i la solidesa financera de les entitats en el cas que estes experimenten algun deteriorament significatiu. El pla serà sotmés a aprovació del Banc d'Espanya, que podrà exigir la modificació del seu contingut i, en cas de considerar-lo insuficient, imposar a les entitats les mesures previstes en l'article 24 de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit. Reglamentàriament, s'especificarà el contingut que haurà d'incloure el pla general de viabilitat.

Article 31. *Comité de nomenaments.*

1. Les entitats de crèdit hauran de constituir un comité de nomenaments, integrat per membres del consell d'administració que no exercisquen funcions executives en l'entitat. Almenys un terç d'estos membres, i en tot cas el president, hauran de ser consellers independents.

El Banc d'Espanya podrà determinar que algunes entitats, per raó de la seua dimensió, la seua organització interna, la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seues activitats, puguen constituir el comité de nomenaments de manera conjunta amb el comité de remuneracions.

2. Les caixes d'estalvis establiran en tot cas un comité de remuneracions i nomenaments d'acord amb el que establisca la seua pròpia normativa, que exercirà les competències i funcions atribuïdes als comitès de remuneracions i nomenaments previstos en este capítol.

3. El comité de nomenaments establirà un objectiu de representació per al sexe menys representat en el consell d'administració i elaborarà orientacions sobre com aconseguir este objectiu.

Article 32. *Política de remuneracions.*

1. Les entitats de crèdit, al fixar i aplicar la política de remuneració global, inclosos els salaris i els beneficis discrecionals de pensió, de les categories de personal les activitats professionals dels quals incidisquen de manera significativa en el perfil de risc de l'entitat, el seu grup, societat matriu o filials, s'atindran als principis establits en l'article 33 de manera i en una mesura d'acord amb la seua dimensió, la seua organització interna i la naturalesa, l'abast i la complexitat de les seues activitats. En particular, estos principis s'aplicaran als alts directius, als empleats que assumixen riscos, als que exercixen funcions de control, i a tot treballador que reba una remuneració global que l'incloga en el mateix barem de remuneració que el dels alts directius i els empleats que assumixen riscos, les activitats professionals dels quals incidixen de manera important en el seu perfil de risc.

2. Les entitats de crèdit presentaran al Banc d'Espanya tota la informació que els requerisca per a comprovar el compliment d'esta obligació i, en particular, una llista indicant les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incidixen de manera significativa en el seu perfil de risc. Esta llista s'haurà de presentar anualment i, en tot cas, quan s'hi hagen produït alteracions significatives. El Banc d'Espanya determinarà la forma de presentació de l'esmentada llista.

3. Sense perjudi de les obligacions que conté l'article 450 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les entitats de crèdit faran pública la remuneració total meritada en cada exercici econòmic de cada un dels membres del seu consell d'administració.

4. El que disposa este article, així com el que disposen els articles 33, 34, 35 i 36, serà aplicable a les entitats, considerant tot el grup, societat matriu i filial, incloses les establides en centres financers extraterritorials.

Article 33. *Principis generals de la política de remuneracions.*

1. La política de remuneracions de les categories de personal a les quals es referix l'article 32.1 es determinarà de conformitat amb els principis generals següents:

a) Promourà i serà compatible amb una gestió adequada i eficaç dels riscos, i no oferirà incentius per a assumir riscos que sobrepassen el nivell tolerat per l'entitat.

b) Serà compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat i inclourà mesures per a evitar els conflictes d'interessos.

c) El personal que exercisca funcions de control dins de l'entitat de crèdit serà independent de les unitats de negoci que supervise, comptarà amb l'autoritat necessària per a exercir la seua comesa i serà remunerat en funció de la consecució dels objectius relacionats amb les seues funcions, amb independència dels resultats de les àrees de negoci que controle.

d) La remuneració dels alts directius encarregats de la gestió de riscos i amb funcions de compliment serà supervisada directament pel comitè de remuneracions.

e) Distingirà de forma clara entre els criteris per a l'establiment de:

1r. la remuneració fixa, que haurà de reflectir principalment l'experiència professional pertinent i la responsabilitat en l'organització segons el que estiga estipulat en la descripció de funcions com a part de les condicions de treball, i

2n. la remuneració variable, que haurà de reflectir un rendiment sostenible i adaptat al risc, així com un rendiment superior al requerit per a complir el que estiga estipulat en la descripció de funcions com a part de les condicions de treball.

2. El consell d'administració de l'entitat adoptarà i revisarà periòdicament els principis generals de la política de remuneració i serà responsable de la supervisió de la seua aplicació.

Adicionalment, la política de remuneració serà objecte, almenys una vegada a l'any, d'una avaluació interna central i independent, a fi de comprovar si es complixen les pautes i els procediments de remuneració adoptats pel consell d'administració en la seua funció de supervisió.

3. La política de remuneracions dels membres del consell d'administració de les entitats de crèdit se sotmetrà a l'aprovació de la junta d'accionistes, assemblea general o òrgan equivalent, en els mateixos termes que s'establisquen per a les societats cotitzades en la legislació mercantil.

Article 34. *Elements variables de la remuneració.*

1. La fixació dels components variables de la remuneració de les categories de personal a les quals es referix l'article 32.1 s'haurà d'atindre als principis següents:

a) Quan la remuneració estiga vinculada als resultats, el seu import total es basarà en una avaluació en què es combinen els resultats de l'individu, valorats d'acord amb criteris tant financers com no financers, de la unitat de negoci afectada, i els resultats globals de l'entitat de crèdit.

b) L'avaluació dels resultats s'inscriurà en un marc plurianual per a garantir que el procés d'avaluació s'assenta en els resultats a llarg termini, i que el pagament efectiu dels components de la remuneració basats en resultats s'escalona al llarg d'un període que tinga en compte el cicle econòmic subjacent de l'entitat de crèdit i els seus riscos empresarials.

c) El total de la remuneració variable no limitarà la capacitat de l'entitat per a reforçar la solidesa de la seua base de capital.

d) La remuneració variable garantida no és compatible amb una gestió sana dels riscos ni amb el principi de recompensar el rendiment, i no formarà part de possibles plans de remuneració.

e) La remuneració variable garantida tindrà caràcter excepcional, només s'efectuarà quan es contracte personal nou i l'entitat tinga una base de capital sana i sòlida i es limitarà al primer any d'ocupació.

f) En la remuneració total, els components fixos i els components variables estaran degudament equilibrats. El component fix constituirà una part prou elevada de la

remuneració total, de manera que es puga aplicar una política plenament flexible pel que fa als components variables de la remuneració, fins al punt de ser possible no pagar estos components.

g) Les entitats establiran les ràtios apropiades entre els components fixos i els variables de la remuneració total, aplicant els principis següents:

1r. El component variable no serà superior al cent per cent del component fix de la remuneració total de cada individu.

2n. No obstant això, la junta general d'accionistes de l'entitat podrà aprovar un nivell superior al previst en el número anterior, sempre que no siga superior al dos-cents per cent del component fix. L'aprovació del nivell més elevat de remuneració variable es farà d'acord amb el procediment següent:

i) La junta general d'accionistes de l'entitat prendrà la seua decisió sobre la base d'una recomanació detallada del consell d'administració o òrgan equivalent que expose els motius i l'abast de la decisió i incloga el nombre de persones afectades i els seus càrrecs, així com l'efecte previst sobre el manteniment d'una base sòlida de capital per part de l'entitat.

ii) La junta general d'accionistes de l'entitat adoptarà la seua decisió per una majoria de com a mínim dos terços, sempre que estiguen presents o representats en la votació almenys la mitat de les accions o drets equivalents amb dret de vot. De no ser possible el quòrum anterior, l'acord s'adoptarà per una majoria de tres quarts, almenys, del capital present o representat amb dret de vot.

iii) El consell d'administració o òrgan equivalent comunicarà a tots els accionistes amb antelació suficient l'assumpte que se sotmetrà a aprovació.

iv) El consell d'administració o òrgan equivalent comunicarà immediatament al Banc d'Espanya la recomanació dirigida a la junta general d'accionistes, inclòs el nivell més alt proposat del component variable de la remuneració i la seua justificació, i acreditarà que eixe nivell no afecta les obligacions de l'entitat previstes en la normativa de solvència, i tenint en compte en particular les obligacions de recursos propis de l'entitat.

v) El consell d'administració o òrgan equivalent comunicarà immediatament al Banc d'Espanya la decisió adoptada respecte d'això per la junta general d'accionistes, inclòs el percentatge màxim més alt aprovat del component variable de la remuneració. El Banc d'Espanya utilitzarà la informació rebuda per a comparar les pràctiques de les entitats en la dita matèria, i facilitarà esta informació a l'Autoritat Bancària Europea.

vi) Si és el cas, el personal directament afectat per l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable no podrà exercir, ni directament ni indirecta, els drets de vot que poguera tindre com a accionista de l'entitat i les seues accions es deduiran del capital social per al còmput de la majoria de vots que en cada cas siga necessària en els acords que es referisquen a l'aplicació de nivells màxims més alts de remuneració variable.

Les mencions efectuades en esta lletra als accionistes s'aplicaran igualment als membres de les assemblees generals de les caixes d'estalvis i cooperatives de crèdit.

3r. El Banc d'Espanya podrà autoritzar les entitats a aplicar un tipus de descompte teòric, d'acord amb l'orientació que publique l'Autoritat Bancària Europea, a un 25 per cent de la remuneració variable total, sempre que s'abone per mitjà d'instruments diferits per un termini de cinc o més anys. El Banc d'Espanya podrà establir un percentatge màxim inferior.

h) Els pagaments per resolució anticipada d'un contracte es basaran en els resultats obtinguts en el transcurs del temps i no recompensaran resultats roïns o conductes indegudes. El Banc d'Espanya podrà definir els supòsits que puguen conduir a una reducció de la quantia dels esmentats pagaments per resolució anticipada.

i) Els paquets de remuneració relatius a compensacions o pagaments per abandonament de contractes laborals anteriors s'adaptaran als interessos a llarg termini de l'entitat, per a la qual cosa inclouran disposicions en matèria de retencions, ajornament, rendiment i recuperacions.

j) A l'avaluar els resultats amb vista a calcular els components variables de la remuneració, s'efectuarà un ajust per tots els tipus de riscos actuals i futurs, i es tindrà en compte el cost del capital i la liquiditat necessaris.

k) L'assignació dels components variables de remuneració en l'entitat tindrà igualment en compte tots els tipus de riscos actuals i futurs.

l) Una part substancial, i en tot cas almenys el 50 per cent de qualsevol element de remuneració variable, ja siga diferit o no diferit, es fixarà aconseguint un equilibri adequat entre:

1r. accions o títols de propietat equivalents, en funció de la forma jurídica de l'entitat de què es tracte, o instruments vinculats amb les accions o altres instruments no pecuniaris equivalents, en el cas d'una entitat de crèdit que no cotitze en un mercat organitzat oficial i,

2n. quan siga possible, altres instruments que puga determinar el Banc d'Espanya, en el sentit de l'article 52 o de l'article 63 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o altres instruments que puguen ser convertits en la seua totalitat en instruments de capital de nivell 1 ordinari, o capaços d'absorbir pèrdues, que reflectisquen de manera adequada en cada cas la qualificació creditícia de l'entitat de crèdit en tant que empresa en funcionament i siguen adequats als efectes de remuneració variable.

Els instruments mencionats en este apartat estaran sotmesos a una política de retenció adequada concebuda perquè els incentius estiguen en consonància amb els interessos a llarg termini de l'entitat de crèdit. El Banc d'Espanya podrà imposar restriccions al disseny o als tipus d'estos instruments i inclús prohibir-ne alguns d'ells.

El que disposa esta lletra serà aplicable tant a la part del component variable de remuneració diferida d'acord amb la lletra m) com a la part del component variable de remuneració no diferida.

m) Una part substancial, i en tot cas almenys el 40 per cent de l'element de remuneració variable, es diferirà durant un període no inferior a entre tres i cinc anys i s'adaptarà correctament a la naturalesa dels negocis, els seus riscos i les activitats del membre corresponent del personal.

No es percebrà la remuneració pagadora en virtut de les disposicions de diferiment més ràpidament que de manera proporcional. En el cas d'un element de remuneració variable d'una quantia especialment elevada, se'n diferirà com a mínim el 60 per cent. La duració del període d'ajornament es determinarà tenint en compte el cicle econòmic, la naturalesa del negoci, els seus riscos i les activitats del membre del personal de què es tracte.

n) La remuneració variable, inclosa la part diferida, es pagarà o es consolidarà únicament si és sostenible d'acord amb la situació financera de l'entitat en el seu conjunt, i si es justifica sobre la base dels resultats de l'entitat, de la unitat de negoci i de la persona de què es tracte.

Sense perjudi de l'aplicació dels principis generals del dret en matèria contractual i laboral, la remuneració variable total es reduirà de forma considerable quan l'entitat obtinga uns resultats financers poc brillants o negatius, tenint en compte tant la remuneració actual com les reduccions en els pagaments de quantitats prèviament meritades, si és el cas, a través de clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de retribucions ja satisfetes.

Fins al cent per cent de la remuneració variable total estarà sotmesa a clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de les remuneracions ja satisfetes. Les entitats establiran criteris específics per a l'aplicació de les clàusules de reducció de la remuneració o de recuperació de les remuneracions ja satisfetes. Estos criteris arrellegaran, en particular, situacions en què l'empleat haja participat o siga responsable de conductes que hagen generat pèrdues importants per a l'entitat i en les quals incomplisca les exigències d'idoneïtat i correcció oportunes.

ñ) La política de pensions serà compatible amb l'estratègia empresarial, els objectius, els valors i els interessos a llarg termini de l'entitat.

Si l'empleat abandona l'entitat abans de la seua jubilació, l'entitat conservarà en el seu poder els beneficis discrecionals de pensió per un període de cinc anys en forma d'instruments com els mencionats en la lletra l). Si un empleat arriba a l'edat de jubilació, se li abonaran els beneficis discrecionals de pensió en forma d'instruments com els mencionats en la lletra l), amb subjecció a un període de retenció de cinc anys.

o) No es podran utilitzar estratègies personals de cobertura o assegurances relacionades amb la remuneració i la responsabilitat que menyscaben els efectes d'alineació amb la gestió sana dels riscos que fomenten els seus sistemes de remuneració.

p) La remuneració variable no s'abonarà per mitjà d'instruments o mètodes que faciliten l'incompliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

2. Reglamentàriament es podran desplegar els principis previstos en este article.

Article 35. *Entitats de crèdit que reben suport financer públic.*

En el cas de les entitats de crèdit que reben suport financer públic, s'aplicaran, a més dels establits en l'article 33, els principis següents:

a) La remuneració variable es limitarà estrictament a un percentatge dels ingressos nets quan siga incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital i amb la renúncia oportuna al suport públic.

b) S'exigirà a les entitats que reestructuren les remuneracions de manera que estiguen en consonància amb una gestió de riscos adequada i un creixement a llarg termini, inclús, si és procedent, establint límits a la remuneració dels membres del consell d'administració i els directius de l'entitat.

c) Els membres del consell d'administració de les entitats de crèdit no rebran remuneració variable, si no és que es justifica.

Article 36. *Comité de remuneracions.*

1. Les entitats de crèdit hauran de constituir un comité de remuneracions integrat per membres del consell d'administració que no exercisquen funcions executives en l'entitat. Almenys un terç d'estos membres, i en tot cas el president, hauran de ser consellers independents.

2. El Banc d'Espanya podrà determinar que algunes entitats, per raó de la seua dimensió, la seua organització interna, la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seues activitats, puguen constituir el comité de remuneracions de manera conjunta amb el comité de nomenaments.

Article 37. *Responsabilitat en la gestió de riscos.*

1. El consell d'administració és el responsable dels riscos que assumisca una entitat de crèdit. A estos efectes, les entitats de crèdit hauran d'establir canals eficaços d'informació al consell d'administració sobre les polítiques de gestió de riscos de l'entitat i tots els riscos importants a què esta s'enfronta.

2. En l'exercici de la seua responsabilitat sobre gestió de riscos, el consell d'administració haurà de:

a) Dedicar temps suficient a la consideració de les qüestions relacionades amb els riscos. En particular, participarà activament en la gestió de tots els riscos substancials previstos en la normativa de solvència, vetlarà perquè s'assignen recursos adequats per a la gestió de riscos, i intervindrà, en particular, en la valoració dels actius, l'ús de qualificacions creditícies externes i els models interns relatius a estos riscos.

b) Aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, supervisió i reducció dels riscos a què l'entitat estiga o puga estar exposada, inclosos els que presente la conjuntura macroeconòmica en què opera en relació amb la fase del cicle econòmic.

Article 38. *Funció de gestió de riscos i comitè de riscos.*

1. Les entitats de crèdit hauran de disposar d'una unitat o òrgan que assumisca la funció de gestió de riscos proporcional a la naturalesa, escala i complexitat de les seues activitats, independent de les funcions operatives, que tinga autoritat, rang i recursos suficients, així com l'accés oportú al consell d'administració.

2. El Banc d'Espanya determinarà les entitats que, per les seues dimensions, la seua organització interna i per la naturalesa, l'escala i la complexitat de les seues activitats, hagen d'establir un comitè de riscos. Este comitè estarà integrat per membres del consell d'administració que no exercisquen funcions executives i que posseïsquen els oportuns coneixements, capacitat i experiència per a entendre plenament i controlar l'estratègia de risc i la propensió al risc de l'entitat. Almenys un terç d'estos membres, i en tot cas el president, hauran de ser consellers independents.

3. Les entitats que a juí del Banc d'Espanya no hagen d'establir un comitè de riscos, constituïran comissions mixtes d'auditoria que assumiran les funcions corresponents del comitè de riscos.

TÍTOL II

Solvència de les entitats de crèdit

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 39. *Normativa de solvència.*

Constituïx normativa de solvència de les entitats de crèdit la prevista en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, esta llei i les seues disposicions de desplegament.

Article 40. *Àmbit subjectiu d'aplicació de la normativa de solvència.*

1. La normativa de solvència serà aplicable:

- a) A les entitats de crèdit.
- b) Als grups i subgrups consolidables d'entitats de crèdit, en els quals formaran part les entitats financeres, incloses les societats de gestió d'actius i, definides en l'apartat 26 de l'article 4.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, integrats en estos.
- c) A les societats financeres de cartera i a les societats financeres mixtes de cartera.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es consideraran societats de gestió d'actius les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc i les societats i fons autogestionats.

Així mateix, les societats gestores de fons de titulització hipotecària i de fons de titulització d'actius s'entendran incloses dins del concepte d'entitat financera.

CAPÍTOL II

Capital intern i liquiditat

Article 41. *Autoavaluació del capital.*

Els grups consolidables d'entitats de crèdit, així com les entitats de crèdit no integrades en un d'estos grups consolidables, disposaran específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantindre de forma permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que consideren adequats per a cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguen o puguen estar exposats. Les esmentades estratègies i procediments seran objecte d'examen intern periòdicament a fi

de garantir que continuen sent exhaustius i proporcionals a l'índole, escala i complexitat de les activitats de l'entitat de crèdit interessada.

Article 42. *Liquiditat.*

A fi de determinar el nivell adequat dels requisits de liquiditat de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya avaluarà:

- a) El model empresarial específic de l'entitat.
- b) Els sistemes, procediments i mecanismes de govern corporatiu de les entitats a què es referix l'article 29.
- c) Els resultats de la supervisió i l'avaluació dutes a terme de conformitat amb l'article 52.
- d) Tot risc de liquiditat de caràcter sistèmic que comprometa la integritat dels mercats financers.

CAPÍTOL III

Coixins de capital

Article 43. *Requisit combinat de coixins de capital.*

1. Les entitats de crèdit hauran de complir en tot moment el requisit combinat de coixins de capital, entès com el total del capital de nivell 1 ordinari necessari per a complir amb l'obligació de disposar d'un coixí de conservació de capital, i, si és procedent:

- a) Un coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.
- b) Un coixí per a les entitats d'importància sistèmica mundial.
- c) Un coixí per a altres entitats d'importància sistèmica.
- d) Un coixí contra riscos sistèmics.

Esta obligació es complirà sense perjudici dels requisits de recursos propis que estableix l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i aquells altres que, si és el cas, puga exigir el Banc d'Espanya, en virtut del que estableix l'article 68.2.a).

2. El capital ordinari de nivell 1 requerit per a satisfer cada un dels diferents coixins establits en virtut dels articles 44 a 47 haurà de ser diferent i, per tant, addicional, al requerit per a satisfer la resta de coixins i els altres requisits de recursos propis exigits d'acord amb la normativa de solvència, excepte el que dispose el Banc d'Espanya en relació amb els coixins per a entitats d'importància sistèmica, ja siguen EISM o OEIS, i el coixí contra riscos sistèmics.

3. El compliment dels requisits de coixins de capital s'haurà de realitzar de manera individual, consolidada o subconsolidada, d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament, i d'acord amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

4. Quan una entitat o grup incomplisca l'obligació que estableix l'apartat 1, quedarà subjecte a les restriccions en matèria de distribucions que s'establixen en l'article 48 i haurà de presentar un pla de conservació de capital d'acord amb el que disposa l'article 49.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan siga procedent, del règim sancionador previst en el títol IV i de les mesures que haja pogut adoptar el Banc d'Espanya de conformitat amb l'article 68.

Article 44. *Coixí de conservació del capital.*

Les entitats de crèdit hauran de mantindre un coixí de conservació de capital consistent en capital de nivell 1 ordinari igual al 2,5 per cent de l'import total de la seua exposició al risc, calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i, si és el cas, d'acord amb les precisions que puga establir el Banc d'Espanya.

Article 45. *Coixí de capital anticíclic específic.*

1. Les entitats de crèdit hauran de mantindre un coixí de capital anticíclic calculat específicament per a cada entitat o grup. El coixí serà equivalent a l'import total d'exposició al risc calculat de conformitat amb l'article 92.3 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, amb les precisions que, si és el cas, pugua establir el Banc d'Espanya, multiplicat per un percentatge de coixí de capital específic.

2. El percentatge de coixí de capital anticíclic específic consistirà en la mitjana ponderada dels percentatges de coixins anticíclics que s'apliquen en els territoris en què estiguen ubicades les exposicions creditícies pertinents de l'entitat.

3. Reglamentàriament es determinarà:

- a) El procediment de càlcul del percentatge de coixí de capital anticíclic específic.
- b) El procediment de fixació pel Banc d'Espanya dels percentatges dels coixins anticíclics per exposicions ubicades a Espanya i la seua periodicitat.
- c) El mecanisme de reconeixement de percentatges de coixins anticíclics fixats per l'autoritat competent d'un estat membre de la Unió Europea.
- d) El mecanisme de reconeixement de percentatges de coixins anticíclics fixats per l'autoritat competent d'un tercer país o de decisió respecte als mencionats percentatges.
- e) El mecanisme de comunicació.

Article 46. *Coixí de capital per a entitats d'importància sistèmica.*

1. El Banc d'Espanya identificarà les entitats de crèdit autoritzades a Espanya que són:

- a) Entitats d'importància sistèmica mundial (EISM), en base consolidada.
- b) Les altres entitats d'importància sistèmica (OEIS), en base individual, subconsolidada o consolidada.

2. Reglamentàriament es determinarà el mètode d'identificació de les EISM, que, en tot cas, es basarà en les circumstàncies següents:

- a) La grandària del grup.
- b) La interconnexió del grup amb el sistema financer.
- c) La possibilitat de substitució dels servicis o de la infraestructura financera que presta el grup.
- d) La complexitat del grup.
- e) L'activitat transfronterera del grup, incloent-hi l'activitat transfronterera entre estats membres de la Unió Europea i entre un estat membre i un tercer país.

Així mateix, s'establirà reglamentàriament un mètode de classificació de les entitats de crèdit identificades com a EISM en diverses subcategories en funció de la seua importància sistèmica.

3. Reglamentàriament es determinarà el mètode d'identificació de les OEIS. Per a l'avaluació de la seua importància sistèmica caldrà tindre en compte almenys algun dels criteris següents:

- a) Grandària.
- b) Importància per a l'economia espanyola o de la Unió Europea.
- c) Importància de les activitats transfrontereres.
- d) La interconnexió de l'entitat o grup amb el sistema financer.

4. Cada EISM mantindrà, en base consolidada, un coixí per a EISM corresponent a la subcategoria en la qual es classifique l'entitat, que, en tot cas, no podrà ser inferior a l'1 per cent ni superior al 3,5 per cent.

5. El Banc d'Espanya podrà imposar a cada una de les OEIS, en base consolidada, subconsolidada o individual, segons siga el cas, l'obligació de disposar d'un coixí de fins a un 2 per cent de l'import total d'exposició al risc, atenent els criteris per a la identificació de l'OEIS, i conforme al procediment que reglamentàriament es determine.

6. El Banc d'Espanya notificarà a la Comissió Europea, a la Junta Europea de Risc Sistèmic i a l'Autoritat Bancària Europea les EISM i OEIS i les corresponents subcategories en les quals s'han classificat les primeres, i farà públics els seus noms. Així mateix, el Banc d'Espanya farà pública la subcategoria en la qual s'ha classificat cada EISM.

7. Reglamentàriament es desplegarà el règim d'aplicació conjunta dels coixins per a EISM i OEIS, així com el d'estos amb el coixí contra riscos sistèmics previst en l'article 47.

Article 47. *Coixí contra riscos sistèmics.*

1. El Banc d'Espanya podrà exigir la constitució d'un coixí contra riscos sistèmics de capital de nivell 1 ordinari a fi de previndre o evitar els riscos sistèmics o macroprudencials acíclics a llarg termini que no estiguen coberts pel Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Estos riscos s'entendran com aquells que podrien produir una perturbació en el sistema financer amb conseqüències negatives greus en el dit sistema i en l'economia real.

2. El coixí contra riscos sistèmics es podrà aplicar a totes o algunes de les exposicions ubicades a Espanya o en l'estat membre que fixe el coixí, a les exposicions en tercers països i a les exposicions ubicades en altres estats membres de la Unió Europea, amb els límits que reglamentàriament es determinen.

3. El coixí contra riscos sistèmics es podrà exigir a totes les entitats de crèdit integrades o no en un grup consolidable d'entitats de crèdit, o a un o més subsectors de les dites entitats. Es podran establir requisits diferents per a subsectors diferents.

4. El Banc d'Espanya podrà exigir a les entitats de crèdit el percentatge de coixí contra riscos sistèmics fixat per les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, per a les exposicions ubicades en l'estat membre que fixe el dit percentatge, en els termes i amb el procediment que reglamentàriament es determinen.

Article 48. *Restriccions en matèria de distribucions.*

1. Les entitats de crèdit que complisquen el requisit combinat de coixins de capital podran fer distribucions relatives al capital de nivell 1 ordinari sempre que la distribució no en comporte una disminució fins a un nivell en què ja no es respecte el requisit combinat, o quan el Banc d'Espanya haja adoptat alguna de les mesures previstes en l'article 68.2, tendents a reforçar els recursos propis o a limitar o prohibir el pagament de dividend.

2. Les entitats de crèdit que no complisquen el requisit combinat de coixins de capital o que facen una distribució de capital de nivell 1 ordinari que implique la seua disminució fins a un nivell en què ja no es respecte el requisit combinat, hauran de calcular-ne l'import màxim distribuïble, en els termes que reglamentàriament es determinen.

Les entitats de crèdit no podran dur a terme cap de les actuacions següents abans d'haver calculat l'import màxim distribuïble i haver informat immediatament el Banc d'Espanya del mencionat import:

- a) Fer una distribució relativa al capital de nivell 1 ordinari.
- b) Assumir una obligació de pagar una remuneració variable o beneficis discrecionals de pensió, o pagar una remuneració variable si l'obligació de pagament es va assumir en un moment en què l'entitat no complia el requisit combinat de coixí.
- c) Fer pagaments vinculats a instruments de capital de nivell 1 addicional.

Les entitats de crèdit disposaran de mecanismes per a garantir que l'import de beneficis distribuïbles i l'import màxim distribuïble es calculen amb exactitud, cosa que hauran de poder demostrar al Banc d'Espanya quan els ho sol·licite.

3. Mentre una entitat no complisca o sobrepassi el seu requisit combinat de coixí o el Banc d'Espanya haja adoptat alguna de les mesures previstes en l'article 68 tendents a reforçar els recursos propis o a limitar o prohibir el pagament de dividends, l'entitat no podrà distribuir més de l'import màxim distribuïble calculat conforme a l'apartat 2 per a les finalitats previstes en l'esmentat apartat.

4. Les restriccions imposades per este article s'aplicaran únicament als pagaments que donen lloc a una reducció del capital de nivell 1 ordinari o a una reducció dels beneficis, i sempre que la suspensió o cancel·lació del pagament no constituïsquen un incompliment de les obligacions de pagament o una altra circumstància que conduïska a l'obertura del procediment concursal oportú.

5. Als efectes del que disposa este article, s'entendran com a distribucions relatives al capital de nivell 1 ordinari:

- a) El pagament de dividendes en efectiu.
- b) La distribució d'accions totalment o parcialment alliberades o altres instruments de capital a què es referix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- c) El rescat o la compra per una entitat d'accions pròpies o altres instruments de capital a què es referix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- d) El reembossament d'importos pagats en relació amb els instruments de capital a què es referix l'article 26.1.a) del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- e) La distribució dels elements a què es referixen les lletres b) a e) de l'article 26.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.
- f) Qualsevol altres que el Banc d'Espanya puga determinar o considerar que tenen un efecte semblant als mencionats en les lletres anteriors.

6. Reglamentàriament es desplegarà el que preveu este article.

Article 49. *Pla de conservació del capital.*

1. Quan una entitat de crèdit no complisca el requisit combinat de coixí elaborarà un pla de conservació del capital i el presentarà, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, al Banc d'Espanya.

El termini per a la presentació del pla al Banc d'Espanya serà de cinc dies, a comptar de la data en què l'entitat comprove l'incompliment dels dits requisits. No obstant això, el Banc d'Espanya podrà ampliar eixe termini a deu dies, basant-se en la situació individual de l'entitat de crèdit i tenint en compte la seua escala i la complexitat de les seues activitats.

2. El Banc d'Espanya avaluarà el pla de conservació del capital i l'aprovarà si considera que, en cas que s'execute, és previsible raonablement que es conserve o s'obtinga capital suficient perquè l'entitat puga complir el requisit combinat de coixins de capital en el termini que el Banc d'Espanya considere adequat.

3. En el cas que no aprobe el pla de conservació del capital presentat, el Banc d'Espanya podrà:

- a) Exigir a l'entitat que augmente els seus recursos propis en el termini que determine.
- b) Emprar les facultats que li conferix l'article 68 per a imposar restriccions més estrictes sobre les distribucions que les previstes en l'article anterior.

TÍTOL III

Supervisió

CAPÍTOL I

Funció supervisora

Article 50. *Funció supervisora del Banc d'Espanya.*

1. El Banc d'Espanya és l'autoritat responsable de la supervisió de les entitats de crèdit i de les altres entitats previstes en l'article 56, per a garantir el compliment de la

normativa d'ordenació i disciplina. Per a l'exercici d'esta funció podrà dur a terme les actuacions i exercir les facultats previstes en esta llei i qualssevol altres que li atribuïska l'ordenament jurídic.

El que disposa el paràgraf anterior s'entendrà sense perjudi de les competències que l'ordenament jurídic atribuïska a altres institucions o òrgans administratius.

2. En l'exercici de la seua funció supervisora i, en particular, per a l'elecció dels diferents instruments de supervisió i sanció, el Banc d'Espanya podrà:

a) Demanar a les entitats i persones subjectes a la seua funció supervisora, i a tercers als quals les dites entitats hagen subcontractat activitats o funcions operatives, la informació necessària per a comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina.

A fi que el Banc d'Espanya puga obtindre les esmentades informacions, o confirmar-ne la veracitat, les entitats i persones mencionades queden obligades a posar a disposició del Banc d'Espanya els llibres, registres i documents que considere necessaris, inclosos els programes informàtics, fitxers i bases de dades, siga quin siga el seu suport físic o virtual.

A este efecte, l'accés a les informacions i dades requerides pel Banc d'Espanya es troba emparat per l'article 11.2.a) de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

b) Requerir i comunicar a les entitats subjectes a la seua funció supervisora, per mitjans electrònics, les informacions i mesures arrellegades en la normativa d'ordenació i disciplina. Les entitats referides tindran obligació d'habilitar, en el termini que es fixe per a això, els mitjans tècnics requerits pel Banc d'Espanya per a l'eficàcia dels seus sistemes de comunicació electrònica, en els termes que este adopte a este efecte.

c) Dur a terme totes les investigacions necessàries en relació amb qualsevol entitat o persona de les previstes en la lletra a), quan siga necessari per a exercir la seua funció supervisora. A estos efectes, podrà:

1r. Exigir la presentació de documents.

2n. Examinar els llibres i registres i obtindre'n còpies o extractes.

3r. Sol·licitar i obtindre explicacions escrites o verbals de qualsevol altra persona diferent de les previstes en la lletra a) a fi de demanar informació relacionada amb l'objecte d'una investigació.

d) Fer totes les inspeccions que siguen necessàries en els establiments professionals de les persones jurídiques previstes en la lletra a), i en qualsevol altra entitat inclosa en la supervisió consolidada.

3. Així mateix, en l'exercici de la seua funció supervisora, el Banc d'Espanya haurà de:

a) Valorar, en l'elecció de les mesures que es vullga adoptar, criteris com la gravetat dels fets detectats, l'eficàcia de la pròpia funció supervisora en termes de l'esmena dels incompliments detectats o el comportament previ de l'entitat.

b) Prendre en consideració la possible incidència de les seues decisions en l'estabilitat del sistema financer dels altres estats membres de la Unió Europea afectats, particularment en situacions d'urgència, basant-se en la informació disponible en el moment de què es tracte.

c) Tindre en compte la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.

4. En els termes previstos per l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, els òrgans i organismes de qualsevol administració pública, sense perjudi del deure de secret que els empare d'acord amb la legislació vigent, queden subjectes al deure de col·laborar amb el Banc d'Espanya i estan obligats a proporcionar, a requeriment d'este, les dades i informacions de què disposen i que puguen ser necessàries per a l'exercici de la funció supervisora per part d'este.

Article 51. *Supervisió dels mecanismes de compliment normatiu.*

Correspondrà al Banc d'Espanya supervisar els sistemes, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per les entitats de crèdit per a complir la normativa d'ordenació i disciplina.

Article 52. *Supervisió de riscos.*

Correspondrà al Banc d'Espanya supervisar els riscos als quals estan o poden estar exposades les entitats, i basant-se en esta avaluació i en la prevista en l'article anterior, determinar si els mecanismes de compliment normatiu, els recursos propis i la liquiditat mantinguts per les entitats de crèdit garantixen una gestió i cobertura sòlida dels seus riscos.

Article 53. *Supervisió de sistemes de govern corporatiu i polítiques remuneratives.*

Correspondrà al Banc d'Espanya supervisar el compliment per part de les entitats de crèdit de les normes sobre idoneïtat, remuneracions i responsabilitat en la gestió de riscos, així com de les altres normes sobre govern corporatiu previstes en el títol I i les seues disposicions de desplegament.

Article 54. *Elaboració de guies en matèria supervisora.*

1. El Banc d'Espanya podrà elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats i grups supervisats, indicant els criteris, pràctiques, metodologies o procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Les guies, que s'hauran de fer públiques, podran incloure els criteris que el Banc d'Espanya seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió. El Banc d'Espanya podrà requerir a les entitats i grups supervisats una explicació dels motius pels quals, si és el cas, s'hagueren separat dels mencionats criteris, pràctiques, metodologies o procediments.

2. Les guies elaborades pel Banc d'Espanya es referiran a les matèries següents:

- a) Avaluació dels riscos a què les entitats estan exposades i adequat compliment de les normes d'ordenació i disciplina.
- b) Pràctiques de remuneració i incentius d'assumpció de riscos compatibles amb una adequada gestió del risc.
- c) Informació financera i comptable i obligacions de sotmetre a auditoria externa els comptes anuals o estats financers de les entitats i grups supervisats.
- d) Adequada gestió dels riscos derivats de la tinença de participacions significatives de les entitats de crèdit en altres entitats financeres o empreses no financeres.
- e) Instrumentació de mecanismes de reestructuració o resolució d'entitats de crèdit.
- f) Govern corporatiu i control intern.
- g) Qualsevol altra matèria inclosa en l'àmbit de competències del Banc d'Espanya.

3. El Banc d'Espanya podrà fer seues, i transmetre com a tals a les entitats i grups, així com desenrotllar, complementar o adaptar les guies que, sobre les qüestions esmentades, aproven els organismes o comitès internacionals actius en la regulació i supervisió bancàries.

Article 55. *Programa supervisor.*

1. El Banc d'Espanya aprovarà, almenys una vegada a l'any, un programa supervisor per a totes les entitats de crèdit subjectes a la seua supervisió prestant especial atenció a les entitats següents:

- a) Aquelles els resultats de les quals en les proves de resistència o en el procés de revisió supervisora i d'avaluació, indiquen l'existència de riscos significatius per a la seua solidesa financera o revelen el possible incompliment de la normativa de solvència.

- b) Aquelles que suposen un risc sistèmic per al sistema financer.
 - c) Qualsevol altres que, a juí del Banc d'Espanya, requerisquen una consideració especial en l'exercici de la funció supervisora.
2. El programa contindrà, almenys, la informació següent:
- a) Una indicació de la forma en què el Banc d'Espanya es proposa dur a terme la seua labor supervisora i assignar els seus recursos.
 - b) La identificació de les entitats de crèdit que està previst sotmetre a una supervisió reforçada i les mesures que preveuen adoptar a este efecte d'acord amb l'apartat 3.
 - c) Un pla d'inspeccions in situ de les entitats de crèdit.
3. El Banc d'Espanya, a la vista dels resultats de la revisió i avaluació supervisora prevista en els articles 51 a 53, podrà adoptar les mesures que considere oportunes en cada cas, entre les quals es podran trobar:
- a) Augment del nombre o la freqüència de les inspeccions in situ de l'entitat.
 - b) Presència permanent en l'entitat de crèdit.
 - c) Remissió d'informació addicional o més freqüent per l'entitat de crèdit.
 - d) Revisió addicional o més freqüent dels plans operatiu, estratègic o de negoci de l'entitat de crèdit.
 - e) Exàmens temàtics centrats en riscos específics.
4. El Banc d'Espanya tindrà en compte a l'establir el seu programa supervisor la informació rebuda de les autoritats d'altres estats membres en relació amb les sucursals d'entitats de crèdit espanyoles que hi estiguen establides. Als mateixos efectes, tindrà també en consideració l'estabilitat del sistema financer dels mencionats estats membres.
5. Almenys una vegada a l'any, el Banc d'Espanya sotmetrà les entitats de crèdit que supervisa a proves de resistència, a fi de facilitar el procés de revisió i avaluació previst en este article.

CAPÍTOL II

Àmbit de la funció supervisora

Article 56. *Àmbit de la supervisió del Banc d'Espanya.*

El Banc d'Espanya supervisarà les entitats de crèdit espanyoles, els grups consolidables d'entitats de crèdit amb matriu a Espanya i les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea d'acord amb el que disposen esta llei i la normativa que la desplegue. Així mateix, quan l'empresa matriu d'una o de diverses entitats de crèdit siga una societat financera de cartera o una societat financera mixta de cartera, el Banc d'Espanya, com a responsable de l'autorització i de la supervisió de les mencionades entitats de crèdit, supervisarà l'esmentada societat amb els límits i especificitats que reglamentàriament es determinen.

De la mateixa manera, la supervisió del Banc d'Espanya podrà arribar a les persones espanyoles que controlen entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea, dins del marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió de les dites entitats de crèdit.

Article 57. *Supervisió dels grups consolidables.*

1. El Banc d'Espanya supervisarà els grups consolidables d'entitats de crèdit amb matriu a Espanya, definits d'acord amb el que disposa el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2. Quan hi haja entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats de crèdit, l'abast de la supervisió en base consolidada a càrrec del Banc d'Espanya es determinarà reglamentàriament i atindrà, entre altres criteris, el caràcter de nacional o no d'un estat membre de la Unió Europea de les entitats, la seua naturalesa jurídica i el seu grau de control.

Article 58. Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.

1. Quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió del Banc d'Espanya estiga sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'esta llei i de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular en termes de supervisió en funció del risc, el Banc d'Espanya, prèvia consulta amb les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a la dita societat únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la normativa que la desplega.

2. Així mateix, quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió del Banc d'Espanya estiga sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'esta llei i del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en particular en termes de supervisió en funció del risc, el Banc d'Espanya, prèvia consulta amb les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a la dita societat únicament les disposicions del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

3. El Banc d'Espanya haurà d'informar l'Autoritat Bancària Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Fons de Pensions de les decisions adoptades en virtut dels apartats anteriors.

4. Sense perjudi del que preveu la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, quan l'empresa matriu d'una o diverses entitats espanyoles siga una societat mixta de cartera, el Banc d'Espanya efectuarà la supervisió general de les operacions entre l'entitat i la societat mixta de cartera i les seues filials.

5. Les entitats filials d'una societat mixta de cartera hauran de comptar amb sistemes de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments d'informació i de comptabilitat sòlids, a fi d'identificar, mesurar, seguir i controlar degudament les operacions amb la seua societat mixta de cartera matriu i les filials d'esta. El Banc d'Espanya exigirà que l'entitat informe de qualsevol altra operació significativa amb els esmentats ens diferent de la mencionada en l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Tals procediments i operacions significatives estaran subjectes a la vigilància del Banc d'Espanya.

Article 59. Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.

1. El Banc d'Espanya podrà dur a terme comprovacions i inspeccions in situ de les activitats realitzades per sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres de la Unió Europea. A estos efectes, podrà requerir informació a l'esmentada sucursal sobre les seues activitats per motius lligats a l'estabilitat del sistema financer.

Abans de fer les comprovacions i inspeccions, el Banc d'Espanya consultarà les autoritats competents de l'estat membre d'origen. Després de les comprovacions i inspeccions, el Banc d'Espanya comunicarà a eixes autoritats la informació obtinguda i les circumstàncies que siguen rellevants per a l'avaluació del risc de l'entitat o l'estabilitat del sistema financer.

2. El Banc d'Espanya podrà formular sol·licituds a les autoritats competents de la supervisió d'una entitat de crèdit autoritzada en la Unió Europea amb sucursals a Espanya perquè estes siguen considerades com a sucursals significatives, així com, a falta de decisió conjunta respecte d'això, resoldre sobre el seu caràcter significatiu, conforme al procediment que reglamentàriament es determine.

En estos supòsits el Banc d'Espanya promourà l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diferents entitats integrades en el grup.

Article 60. *Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea i avaluació de l'equivalència de la supervisió en base consolidada dels dits estats.*

1. Les obligacions establides en la normativa de solvència seran exigibles a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en un estat no membre de la Unió Europea. Reglamentàriament s'establiran els criteris d'acord amb els quals el Banc d'Espanya podrà introduir en eixe règim previsions específiques per a les esmentades sucursals. En tot cas, les obligacions exigides a les sucursals d'estats no membres de la Unió Europea no podran ser menys estrictes que les exigides a les sucursals d'estats membres de la Unió Europea.

2. Les entitats de crèdit filials d'una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea no estaran subjectes a supervisió en base consolidada, sempre que ja estiguen subjectes a la dita supervisió per part de l'autoritat competent corresponent del tercer país, que siga equivalent a la prevista en esta llei i la normativa que la desplegue, i en la part primera, títol II, capítol 2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

El Banc d'Espanya haurà de comprovar esta equivalència, per a la qual cosa tindrà en compte les orientacions elaborades a este efecte per l'Autoritat Bancària Europea, la qual consultarà abans d'adoptar una decisió respecte d'això.

En el cas que no s'aprecie l'existència d'un règim de supervisió equivalent, serà d'aplicació a les entitats de crèdit mencionades en el primer paràgraf d'este apartat el règim de supervisió en base consolidada previst en la normativa de solvència.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya podrà establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es referix este apartat. Entre estos mètodes, figurarà la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tinga el seu domicili social en la Unió Europea. Els mètodes hauran de complir els objectius de la supervisió en base consolidada definits en esta llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

CAPÍTOL III

Col·laboració entre autoritats de supervisió

Article 61. *Col·laboració del Banc d'Espanya amb autoritats d'altres països.*

1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya col·laborarà amb les autoritats que tinguen encomanades funcions semblants en altres països i podrà o haurà de, segons els casos, comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'estes entitats, així com les que puguen facilitar el control de la solvència i la liquiditat d'estes, els factors que puguen influir en el risc sistèmic plantejat per l'entitat, i qualsevol altra que puga facilitar-ne la supervisió o servisca per a evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars. A este efecte, podrà subscriure-hi acords de col·laboració.

La comunicació d'informació a què es referix el paràgraf anterior estarà condicionada al sotmetiment de les autoritats supervisoras estrangeres a obligacions de secret professional equivalents, almenys, a les que estableix l'article 82.

Reglamentàriament es determinaran el contingut i les condicions de la col·laboració prevista en este apartat.

2. Sempre que siguen importants per a la labor de supervisió de les autoritats competents interessades d'un altre estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya consultarà les dites autoritats abans d'adoptar:

a) Les decisions previstes en l'article 17, siga quin siga el grau d'afectació del canvi en l'accionariat que s'haja de resoldre en la decisió corresponent.

b) Les decisions que li corresponguen sobre operacions de fusió, escissió o qualsevol altra modificació important en l'organització o gestió d'una entitat de crèdit, i que estiga subjecta a autorització administrativa.

c) Les sancions per infraccions molt greus i greus que comporten amonestació pública o inhabilitació d'administradors o directius.

d) Les decisions d'intervenció i substitució arreglades en el capítol V del present títol i les mesures derivades de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució de les entitats de crèdit.

e) La sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 68.2 i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

Així mateix, en els casos indicats en les lletres c), d) i e) sempre s'haurà de consultar l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup eventualment afectat.

En tot cas, el Banc d'Espanya podrà no dur a terme la consulta prevista en este apartat en casos d'urgència, o quan entenga que la consulta pot comprometre l'eficàcia de les decisions. En eixos casos informarà sense demora les autoritats interessades de la decisió final adoptada.

Article 62. Col·laboració amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió consolidada.

1. El Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit, col·laborarà amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea per a:

a) Coordinar la recollida d'informació i difondre entre les restants autoritats responsables de la supervisió d'entitats del grup la informació més pertinent i essencial, en situacions tant ordinàries com urgents.

b) Planificar i coordinar les activitats de supervisió en situacions ordinàries, en relació, entre altres, amb les activitats que preveu el capítol I vinculades a la supervisió consolidada i en les disposicions relatives a criteris tècnics concernents a l'organització i el tractament dels riscos.

c) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si és el cas, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió de tals situacions i, en particular, en aquells casos en què hi haja una evolució adversa de les entitats de crèdit o dels mercats financers valent-se, sempre que siga possible, dels canals de comunicació específics existents per a facilitar la gestió de crisi.

d) Cooperar amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article anterior.

e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguen per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups la supervisió dels quals té encomanada i assumir les tasques addicionals que resulten d'estos acords i amb el contingut que reglamentàriament s'establisca.

En particular, el Banc d'Espanya podrà subscriure un acord bilateral de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, per a delegar la seua responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagen autoritzat i supervisen l'empresa matriu, a fi que estes s'ocupen de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions previstes en esta llei, en la seua normativa de desplegament i en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. El Banc d'Espanya haurà d'informar de l'existència i el contingut d'estos acords a l'Autoritat Bancària Europea.

f) Resoldre mitjançant una decisió conjunta, les sol·licituds de declaració de sucursals significatives formulades per les autoritats competents dels països on estiguen ubicades sucursals d'entitats de crèdit espanyoles, així com, a falta de decisió conjunta respecte d'això, reconèixer la resolució de la dita autoritat competent sobre el seu caràcter significatiu.

2. El Banc d'Espanya haurà d'atendre les sol·licituds d'autoritats competents d'un altre estat membre de la Unió Europea, a fi de comprovar informació sobre una entitat sotmesa a la seua supervisió.

Article 63. Col·laboració en cas d'incompliments de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

1. Si el Banc d'Espanya comprova que una entitat de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea, amb sucursal a Espanya o que opera en territori nacional en lliure prestació de servicis incomplix o hi ha un risc significatiu que incomplisca la normativa de solvència a Espanya, ho comunicarà a les seues autoritats supervisores, a fi que adopten, sense dilació, les mesures que consideren apropiades perquè l'entitat pose fi a la seua actuació infractora o prenga mesures per a evitar el risc d'incompliment i, en tot cas, n'evite la reiteració en el futur. Les esmentades mesures seran comunicades sense dilació al Banc d'Espanya.

2. En el cas que les autoritats competents de l'estat membre d'origen no complisquen les previsions que estableix l'apartat anterior, el Banc d'Espanya podrà recórrer a l'Autoritat Bancària Europea i sol·licitar la seua assistència, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Article 64. Mesures provisionals en cas d'incompliments de sucursals d'entitats d'altres estats membres de la Unió Europea.

1. En situacions d'urgència, abans de recórrer a la col·laboració prevista en l'article 63.1, i fins que no s'adopten les mesures de les autoritats competents de l'estat membre d'origen de conformitat amb el mencionat precepte o les mesures de sanejament a què es referix l'article 3 de la Directiva 2001/24/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya podrà adoptar les mesures provisionals necessàries per a evitar tota inestabilitat del sistema financer que puga amenaçar greument els interessos col·lectius de depositants, inversors o clients a Espanya. L'adopció d'estes mesures serà comunicada immediatament a la Comissió Europea, a l'Autoritat Bancària Europea i a les autoritats competents dels altres estats membres de la Unió Europea afectats.

2. Les mesures provisionals, que podran incloure la suspensió del compliment de les obligacions de pagament, seran en tot cas proporcionades a l'objectiu de protecció d'interessos col·lectius esmentat en l'apartat anterior. En cap cas, estes mesures podran atorgar una preferència als creditors de nacionalitat espanyola de l'entitat de crèdit sobre els creditors d'altres estats membres.

3. Estes mesures provisionals quedaran sense efecte quan les autoritats administratives o judicials de l'estat membre d'origen adopten mesures de sanejament.

4. El Banc d'Espanya podrà posar fi a les mesures provisionals quan considere que ja no són necessàries.

Article 65. Decisió conjunta.

En el marc de la col·laboració que estableix l'article 62, i de conformitat amb els termes que es prevegen reglamentàriament, el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea, d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya, procurarà amb tots els seus mitjans aconseguir una decisió consensuada amb les altres autoritats supervisores de la Unió Europea sobre:

a) L'aplicació del que disposen els articles 41 i 51 per a determinar l'adequació del nivell consolidat de recursos propis que posseïska el grup en relació amb la seua situació financera i perfil de risc i el nivell de recursos propis necessari per a l'aplicació de l'article 68 a cada una de les entitats del grup i en base consolidada.

b) Les mesures per a resoldre qualssevol qüestions significatives i constatacions importants relacionades amb la supervisió de la liquiditat.

Article 66. *Col·legis de supervisors.*

1. Quan corresponga al Banc d'Espanya la supervisió en base consolidada, designarà col·legis de supervisors amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques a què es referixen les lletres a) a d) de l'article 62.1, l'article 65 i l'article 81. Així mateix, adoptarà les mesures necessàries per a garantir un adequat nivell de coordinació i cooperació amb les autoritats competents de tercers països, respectant, en tot cas, els requisits de confidencialitat previstos en la legislació aplicable i en el dret de la Unió Europea.

2. Els col·legis de supervisors proporcionaran el marc perquè el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada, l'Autoritat Bancària Europea i, si és el cas, les altres autoritats competents implicades desenrotllen les funcions següents:

a) Intercanviar informació de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

b) Acordar, quan siga procedent, l'atribució voluntària de funcions i delegació voluntària de responsabilitats.

c) Establir els programes supervisors a què es referix l'article 55, basats en una avaluació de riscos del grup, de conformitat amb el que preveuen els articles 51 i 52.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació innecessària de requeriments prudencials, inclosos els relacionats amb les sol·licituds d'informació a què es referixen l'article 81 i l'article 61.1.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials que prevegen esta llei i la normativa que la desplegue, així com el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en totes les entitats d'un grup, sense perjudi de les opcions i facultats que oferix la legislació de la Unió Europea.

f) Aplicar l'article 62.1.c) atenent la labor realitzada en altres fòrums que es puguen constituir en este àmbit.

3. Reglamentàriament es determinaran el procediment de creació de col·legis de supervisors i les seues normes de funcionament.

Article 67. *Relacions del Banc d'Espanya amb altres autoritats financeres nacionals.*

1. Tota norma que dicte el Banc d'Espanya en desplegament de la normativa d'ordenació i disciplina que puga afectar directament l'exercici de les funcions legalment atribuïdes a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària es dictarà amb un informe previ d'estos.

2. Sempre que en un grup consolidable d'entitats de crèdit hi haja entitats subjectes a supervisió en base individual per organismes diferents del Banc d'Espanya, este, en l'exercici de les competències que esta llei li atribuïx, haurà d'actuar de forma coordinada amb l'organisme supervisor que en cada cas corresponga. El ministre d'Economia i Competitivitat podrà dictar les normes necessàries per a assegurar-ne la coordinació adequada.

3. El Banc d'Espanya traslladarà al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, d'ofici o a instància d'este, la informació derivada de l'exercici de la seua funció supervisora que siga necessària per al desenrotllament de les funcions atribuïdes per la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució de les entitats de crèdit, a l'esmentat Fons. Als efectes de coordinar adequadament l'exercici de les seues respectives funcions, el Banc d'Espanya i el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària podran subscriure acords de col·laboració.

CAPÍTOL IV

Mesures de supervisió prudencial

Article 68. *Mesures de supervisió prudencial.*

1. El Banc d'Espanya exigirà a les entitats de crèdit o grups consolidables d'entitats de crèdit que adopten immediatament les mesures necessàries per a tornar al compliment davant de les circumstàncies següents:

a) Quan no complisquen amb les obligacions contingudes en la normativa de solvència, inclosa la liquiditat, i les relatives a adequació de l'estructura organitzativa o el control intern dels riscos, o considere que els recursos propis i la liquiditat mantinguts per l'entitat no garantixen una gestió i cobertura sòlides dels seus riscos.

b) Quan, d'acord amb les dades a disposició del Banc d'Espanya, hi haja raons fundades per a considerar que l'entitat incomplirà les obligacions descrites en la lletra a) en els dotze mesos següents.

2. En les circumstàncies previstes en l'apartat anterior el Banc d'Espanya podrà adoptar, d'entre les següents, les mesures que considere més oportunes atenent la situació de l'entitat o grup:

a) Exigir a les entitats de crèdit que mantinguen recursos propis superiors als que estableixen el títol II, capítol III i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en relació amb riscos i elements de risc no coberts per l'article 1 del dit reglament.

b) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que reforcen els procediments, mecanismes i estratègies establits a fi de complir el que disposen els articles 29, 30 i 41.

c) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que presenten un pla per a tornar al compliment dels requisits que estableixen esta llei i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, així com que introduïsquen en el pla les millores necessàries quant al seu abast i termini d'execució.

d) Exigir que les entitats de crèdit i els seus grups apliquen una política específica de dotació de provisions o un determinat tractament dels actius en termes de requeriments de recursos propis.

e) Restringir o limitar les activitats, les operacions o la xarxa de les entitats o sol·licitar l'abandonament d'activitats que plantegen riscos excessius per a la solidesa d'una entitat.

f) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, productes i sistemes de les entitats.

g) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que limiten la remuneració variable com a percentatge dels ingressos nets, quan siga incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

h) Exigir a les entitats de crèdit i els seus grups que utilitzen els beneficis nets per a reforçar els seus recursos propis.

i) Prohibir o restringir la distribució per l'entitat de dividendes o interessos a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital adicional de nivell 1, sempre que la prohibició no constituïska un supòsit d'incompliment de les obligacions de pagament de l'entitat.

j) Imposar obligacions d'informació addicionals o més freqüents, inclosa informació sobre la situació de capital i liquiditat.

k) Imposar l'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permeten fer front a les potencials eixides de fons derivades de passius i compromisos, inclús en cas d'esdeveniments greus que puguen afectar la liquiditat, i la de mantindre una estructura adequada de fonts de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos a fi d'evitar potencials desequilibris o tensions de liquiditat que puguen danyar o posar en risc la situació financera de l'entitat.

l) Exigir la comunicació d'informació complementària.

3. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjuí de l'aplicació del règim sancionador previst en el títol IV i les mesures d'actuació primerenca que es puguen

adoptar de conformitat amb el que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució de les entitats de crèdit.

4. El Banc d'Espanya comunicarà al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària la seua decisió d'exigir a una entitat les mesures previstes en este article i el procés d'execució i compliment posterior de les mateixes. A estos efectes, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària podrà sol·licitar la informació addicional que considere necessària per a l'exercici de les seues funcions.

Article 69. Requisits addicionals de recursos propis.

1. El Banc d'Espanya exigirà a les entitats de crèdit el manteniment de recursos propis superiors als establits, d'acord amb el que preveu l'article 68.2.a), almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'entitat no complix els requisits establits en els articles 29, 30 i 41 o en l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis establits en la normativa de solvència.

c) Si hi ha raons fundades per a considerar que l'aplicació d'altres mesures no baste per a millorar suficientment els sistemes, procediments, mecanismes i estratègies en un termini adequat.

d) Si la revisió de riscos a què es referix l'article 52 posa de manifest que l'incompliment dels requisits exigits per a l'aplicació d'un mètode de càlcul dels requisits de recursos propis que requereix autorització prèvia de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, podria donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients; o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article 105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'entitat venga o cobrisca les seues posicions en un curt període de temps sense incórrer en pèrdues importants en condicions normals de mercat.

e) Si hi ha raons fundades per a considerar que els riscos puguen quedar subestimats a pesar del compliment dels requisits exigits de conformitat amb la normativa de solvència.

f) Si l'entitat notifica al Banc d'Espanya, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de la prova de resistència a què es referix el dit article excedixen de forma significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

2. A l'efecte de determinar el nivell adequat de recursos propis sobre la base de la revisió i l'avaluació realitzades de conformitat amb el que preveu este títol, el Banc d'Espanya avaluarà:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les entitats de crèdit a què es referix l'article 41.

b) Els sistemes, procediments i mecanismes relacionats amb els plans de viabilitat i resolució de les entitats de crèdit.

c) Els resultats de la revisió i avaluació dutes a terme de conformitat amb els articles 51 a 53.

d) El risc sistèmic.

CAPÍTOL V

Mesures d'intervenció i substitució

Article 70. Causes d'intervenció i substitució de l'òrgan d'administració.

1. Serà procedent la intervenció d'una entitat de crèdit o la substitució provisional del seu òrgan d'administració en els supòsits següents:

a) D'acord amb el que preveu la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució de les entitats de crèdit, en relació amb la substitució de l'òrgan d'administració.

b) Quan hi haja indicis fundats que l'entitat de crèdit es trobe en una situació diferent de les previstes en l'àmbit d'aplicació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució de les entitats de crèdit, però d'excepcional gravetat i que pugua posar en perill la seua estabilitat, liquiditat o solvència.

c) Quan s'adquirisca una participació significativa en una entitat de crèdit sense respectar el règim que preveu esta llei o quan hi haja raons fundades i acreditades per a considerar que la influència exercida per les persones que la posseïxen pugua anar en detriment de la gestió sana i prudent de la mateixa, que en danye greument la situació financera.

2. Les mesures d'intervenció o substitució a què es referix este article es podran adoptar durant la tramitació d'un expedient sancionador o amb independència de l'exercici de la potestat sancionadora.

Article 71. *Competència d'intervenció i substitució.*

1. Les mesures d'intervenció o substitució a què es referix l'article anterior les acordarà el Banc d'Espanya, que donarà compte raonat de la seua adopció al ministre d'Economia i Competitivitat i al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària.

2. L'acord es podrà dictar d'ofici o a petició fonamentada de la pròpia entitat. En este cas, podran formular la petició els administradors de l'entitat de crèdit, el seu òrgan de fiscalització interna i, si és el cas, una minoria de socis que siga, almenys, igual a la que exigisca la legislació mercantil per a instar la convocatòria d'una assemblea o junta general extraordinària.

Article 72. *Acords d'intervenció o substitució.*

Els acords d'intervenció o substitució s'adoptaran amb audiència prèvia de l'entitat de crèdit interessada durant el termini que se li concedisca a este efecte, que no podrà ser inferior a cinc dies.

Es podrà prescindir del tràmit d'audiència quan l'adopció de la mesura l'haja sol·licitada la pròpia entitat o quan el dit tràmit comprometa greument l'efectivitat de la mesura o els interessos econòmics afectats. En este últim supòsit, el termini per a la resolució del pertinent recurs d'alçada serà de deu dies a comptar de la data de la seua interposició.

Article 73. *Contingut de l'acord d'intervenció i substitució.*

1. L'acord designarà la persona o persones que hagen d'exercir les funcions d'intervenció o hagen d'actuar com a administradors provisionals, i indicarà si estes persones han d'actuar conjuntament, mancomunadament o solidàriament.

2. El dit acord, de caràcter executiu des del moment en què es dicte, serà objecte de publicació immediata en el «Boletín Oficial del Estado» i d'inscripció en els registres públics corresponents. La publicació en el «Boletín Oficial del Estado» determinarà l'eficàcia de l'acord davant de tercers.

3. Quan siga necessari per a l'execució de l'acord d'intervenció o de substitució dels administradors, es podrà arribar a la compulsió directa per a la presa de possessió de les oficines, llibres i documents corresponents o per a l'examen d'estos últims, sense perjudici del que preveu l'article 96.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 74. *Requisits de validesa dels actes i acords posteriors a la data d'intervenció.*

1. En el supòsit d'intervenció, els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat de crèdit que s'adopten a partir de la data de publicació de l'acord en el «Boletín Oficial del

Estado» requeriran, perquè siguen vàlids i tinguen efectes, l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'esta aprovació l'exercici d'accions o recursos per l'entitat de crèdit en relació amb la mesura d'intervenció o amb l'actuació dels interventors.

2. Els interventors designats estaran facultats per a revocar els poders o delegacions que hagen sigut conferits per l'òrgan d'administració de l'entitat de crèdit o pels seus apoderats o delegats amb anterioritat a la data de publicació de l'acord. Una vegada adoptada esta mesura, els interventors exigiran la devolució dels documents en què consten els poders, i també promouran la inscripció de la seua revocació en els registres públics competents.

Article 75. *Administració provisional.*

1. En el cas de substitució de l'òrgan d'administració, els administradors provisionals designats tindran el caràcter d'interventors respecte dels actes o acords de la junta general o assemblea de l'entitat de crèdit, i s'hi aplicarà el que disposa l'apartat 1 de l'article anterior.

2. Les obligacions de remissió d'informació pública periòdica, de formulació dels comptes anuals de l'entitat i d'aprovació d'estos i de la gestió social quedaran en suspens, per un termini no superior a un any, a comptar del venciment del termini legalment establert a este efecte, si el nou òrgan d'administració estima raonadament que no hi ha dades o documents fiables i complets per a això.

Article 76. *Cessament de les mesures d'intervenció o substitució.*

Acordat pel Banc d'Espanya el cessament de les mesures d'intervenció o substitució, els administradors provisionals convocaran immediatament la junta general o assemblea de l'entitat de crèdit, en la qual es nomenarà el nou òrgan d'administració. Fins a la presa de possessió d'este, els administradors provisionals continuaran exercint les seues funcions.

Article 77. *Dissolució i liquidació voluntària de l'entitat de crèdit.*

En el cas que una entitat de crèdit decidisca la seua dissolució i corresponent liquidació voluntària, haurà de comunicar-ho al Banc d'Espanya, el qual podrà fixar condicions a la decisió en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud corresponent.

Article 78. *Intervenció de les operacions de liquidació.*

1. Quan es produïska la dissolució d'una entitat de crèdit, el ministre d'Economia i Competitivitat podrà acordar la intervenció de les operacions de liquidació si esta mesura és aconsellable pel nombre d'afectats o per la situació patrimonial de l'entitat.

2. Serà aplicable a l'acord a què es referix l'apartat anterior el que disposa l'article 74; i als actes dels liquidadors i a les facultats dels interventors, el que establix l'article 75.

Article 79. *Comunicació a Corts Generals.*

El Banc d'Espanya enviarà anualment a les Corts Generals una memòria de les actuacions que hagen donat lloc a mesures d'intervenció o substitució.

Així mateix, el Banc d'Espanya enviarà a les Corts Generals els resultats agregats de les proves de resistència a què es referix l'article 55.5 tan prompte com estiguen disponibles.

CAPÍTOL VI

Obligacions d'informació i publicació

Article 80. *Obligacions de publicació del Banc d'Espanya.*

1. Sense perjudi de les obligacions de secret que estableix esta llei, el Banc d'Espanya publicarà periòdicament la informació següent relativa a la normativa de solvència:

a) Els criteris i mètodes generals empleats per a la revisió i l'avaluació dels mecanismes de compliment normatiu, de supervisió de riscos i de govern corporatiu i polítiques remuneratòries.

b) Les dades estadístiques agregades sobre els aspectes fonamentals de l'exercici de la funció supervisora, inclosos el nombre i la naturalesa de les mesures de supervisió adoptades i les sancions administratives imposades.

c) Els criteris generals i els mètodes adoptats per a comprovar el compliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

d) Una succinta descripció del resultat de la revisió supervisora i la descripció de les mesures imposades en els casos d'incompliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, sobre una base anual.

e) Els resultats de les proves de resistència en els termes que preveu l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Quan l'Autoritat Bancària Europea així ho determine, la informació a què es referix esta lletra serà transmesa a esta autoritat per a la publicació posterior del resultat en l'àmbit de la Unió Europea.

f) Les altres que es determinen reglamentàriament.

2. La informació publicada de conformitat amb l'apartat 1 haurà de ser suficient per a permetre una comparació significativa dels plantejaments adoptats pel Banc d'Espanya amb els de les autoritats homòlogues dels diferents estats membres de la Unió Europea. La informació es publicarà en el format que determine l'Autoritat Bancària Europea i s'actualitzarà periòdicament. Serà accessible en la pàgina web del Banc d'Espanya.

Article 81. *Obligacions d'informació del Banc d'Espanya en situacions d'urgència.*

El Banc d'Espanya advertirà, tan prompte com siga possible, el ministre d'Economia i Competitivitat; el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària; els bancs centrals del Sistema Europeu de Bancs Centrals; la resta d'autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades; l'Autoritat Bancària Europea, i la Junta Europea de Risc Sistèmic, de l'aparició d'una situació d'urgència, inclosa la definida en l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, o en aquells casos en què hi haja una evolució adversa dels mercats financers, que puga comprometre la liquiditat en el mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol estat membre de la Unió Europea en què hagen sigut autoritzades entitats d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada del Banc d'Espanya o en el qual estiguen establides sucursals significatives d'una entitat de crèdit espanyola, tal com s'arreglen en l'article 62.1.f).

Article 82. *Obligació de secret.*

1. Les dades, els documents i les informacions que estiguen en poder del Banc d'Espanya en virtut de l'exercici de la funció supervisora o de la resta de funcions encomanades per les lleis, seran utilitzats per este exclusivament en l'exercici de les funcions mencionades, tindran caràcter reservat i no podran ser divulgats a cap persona o autoritat. La reserva s'entendrà alçada des del moment en què els interessats facen públics els fets a què aquelles es referisquen. Tindran així mateix caràcter reservat les dades, els documents o les informacions relatius als procediments i les metodologies

empleats pel Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions mencionades, llevat que la reserva siga alçada expressament per l'òrgan competent del Banc d'Espanya.

En tot cas, el Banc d'Espanya podrà publicar els resultats de les proves de resistència realitzades de conformitat amb l'article 55.5 i amb l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa a l'obligació de secret es farà per mitjà del governador del Banc d'Espanya. A este efecte, el governador podrà sol·licitar motivadament dels òrgans competents de la Cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

2. Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat per al Banc d'Espanya i hagen tingut coneixement de dades, documents i informacions de caràcter reservat, estan obligades a guardar secret sobre tots estos. Estes persones no podran prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, excepte autorització expressa de l'òrgan competent del Banc d'Espanya. Si este permís no és concedit, la persona afectada mantindrà el secret i quedarà exempta de la responsabilitat que puga dimanar d'això.

L'incompliment d'esta obligació determinarà les responsabilitats penals i qualssevol altres previstes per les lleis.

3. S'exceptuen de l'obligació de secret regulada en este article:

a) Els supòsits en què l'interessat consenta expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguen ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments mercantils derivats del concurs o de la liquidació forçosa d'una entitat de crèdit, siguen requerides per les autoritats judicials, sempre que no versen sobre tercers implicats en el reflatament de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc de recursos administratius o jurisdiccionals interposats contra resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit, siguen requerides per les autoritats competents per a conèixer del recurs.

f) Les informacions que el Banc d'Espanya haja de facilitar, per al compliment de les seues respectives funcions, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a la Direcció General d'Assegurances, a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, al Consell d'Estabilitat Financera, als interventors o als administradors concursals d'una entitat de crèdit o d'una entitat del seu grup designats en els corresponents procediments administratius o judicials, i als auditors dels comptes de les entitats de crèdit i els seus grups.

g) Les informacions que el Banc d'Espanya transmeta als bancs centrals i a altres organismes de funció semblant en qualitat d'autoritats monetàries, quan la informació siga pertinent per a l'exercici de les seues respectives funcions legals, com ara l'aplicació de la política monetària i la corresponent provisió de liquiditat; la supervisió dels sistemes de pagament, de compensació i de liquidació, i la defensa de l'estabilitat del sistema financer.

h) Les informacions que el Banc d'Espanya haja de facilitar, per al compliment de les seues funcions, als organismes o autoritats d'uns altres països en els quals recaiga la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses de serveis d'inversió, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de dipòsits o la indemnització dels inversors de les entitats de crèdit, de mantindre l'estabilitat del sistema financer en els

estats membres per mitjà de la utilització de normes macroprudencials, d'activitats de reorganització encaminades a mantindre l'estabilitat del sistema financer, o de supervisió dels sistemes contractuals o institucionals de protecció, sempre que hi haja reciprocitat, i que els organismes i autoritats estiguen sotmesos a secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

i) Les informacions que el Banc d'Espanya decidisca facilitar a una cambra o organisme semblant autoritzat legalment per a prestar servicis de compensació o de liquidació dels mercats espanyols, quan considere que són necessàries per a garantir el funcionament correcte dels esmentats organismes davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produïska en el mercat.

j) Les informacions que el Banc d'Espanya haja de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, així com les comunicacions que, de manera excepcional, es puguen realitzar en virtut del que disposa la secció 3a del capítol I del títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, amb l'autorització prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. A estos efectes, caldrà tindre en compte els acords de col·laboració firmats pel Banc d'Espanya amb autoritats supervisoras d'uns altres països.

k) Les informacions que, per raons de supervisió prudencial o d'actuació preventiva en matèria de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, el Banc d'Espanya haja de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Competitivitat, al Fons de Reestructuració Ordenada Bancària o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències sobre entitats de crèdit, així com, en les situacions d'urgència a què es referix l'article 81, a les autoritats corresponents dels estats membres de la Unió Europea afectats.

l) Les informacions requerides pel Tribunal de Comptes o per una comissió d'investigació de les Corts Generals, en els termes establits en la seua legislació específica.

m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent, i en particular, l'establida en els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre; no obstant això, esta informació estarà subjecta a secret professional.

n) La informació comunicada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan esta informació siga pertinent per a l'exercici de les seues funcions estatutàries d'acord amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer en la Unió Europea i pel qual es crea la Junta Europea de Risc Sistèmic.

ñ) La informació comunicada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació, quan la informació siga pertinent per a l'exercici de les seues funcions estatutàries d'acord amb els reglaments (UE) núm. 1094/2010 i 1095/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010.

o) La informació que el Banc d'Espanya haja de proporcionar als sistemes contractuals o institucionals de protecció, de conformitat amb el que preveu l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

4. Les autoritats judicials que reben del Banc d'Espanya informació de caràcter reservat estaran obligades a adoptar les mesures pertinents que garantisquen la reserva durant la substanciació del procés de què es tracte. La resta d'autoritats, persones o entitats que reben informació de caràcter reservat quedaran subjectes a l'obligació de secret regulada en este article i no podran utilitzar-la sinó en el marc del compliment de les funcions que tinguen legalment establides.

Els membres d'una comissió d'investigació de les Corts Generals que reben informació de caràcter reservat estaran obligats a adoptar les mesures pertinents que en garantisquen la reserva.

5. La transmissió d'informació reservada estarà condicionada, quan la informació s'haja originat en un altre estat membre, a la conformitat expressa de l'autoritat que l'haja transmesa, i només podrà ser comunicada als destinataris esmentats als efectes per als quals eixa autoritat haja donat el seu acord. Esta limitació s'aplicarà a les informacions a

les cambres i organismes mencionats en l'apartat 3 h) i i), a les informacions requerides pel Tribunal de Comptes i les comissions d'investigació de les Corts Generals, i a les informacions a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

6. El Banc d'Espanya comunicarà a l'Autoritat Bancària Europea la identitat de les autoritats o organismes als quals podrà transmetre dades, documents o informacions de conformitat amb el que preveu l'apartat 3, lletres d) i f), en relació amb l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, i h), en relació amb els organismes supervisors dels sistemes contractuals o institucionals de protecció.

Article 83. *Deure de reserva d'informació.*

1. Les entitats i la resta de persones subjectes a la normativa d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit estan obligades a guardar reserva de les informacions relatives als saldos, posicions, transaccions i la resta d'operacions dels seus clients sense que estes puguen ser comunicades a tercers o ser objecte de divulgació.

2. S'exceptuen d'este deure les informacions respecte de les quals el client o les lleis permeten que siguen comunicades o divulgades a tercers o que, si és el cas, els siguen requerides o hagen de remetre les respectives autoritats de supervisió o en el marc del compliment de les obligacions establides en la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme. En este cas, la cessió de la informació s'haurà d'ajustar al que disposen el client o les lleis.

3. També estan exceptuats del deure de reserva els intercanvis d'informació entre entitats de crèdit que pertanyen a un mateix grup consolidable.

4. L'incompliment del que disposa este article serà considerat infracció greu i se sancionarà en els termes i d'acord amb el procediment previst en el títol IV.

5. El que preveu este article s'aplicarà sense perjudi del que estableix la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 84. *Informació comptable que han de remetre les entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit i els grups consolidables d'entitats de crèdit hauran de subministrar al Banc d'Espanya i fer públics els seus estats financers, sense perjudi de les obligacions addicionals d'informació que els corresponguen de conformitat amb la normativa aplicable.

2. Sense perjudi del Reglament (CE) núm. 1606/2002, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de juliol de 2002, relatiu a l'aplicació de normes internacionals de comptabilitat i de la normativa d'informació comptable prevista en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i de la resta de legislació mercantil aplicable, el ministre d'Economia i Competitivitat podrà establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què s'hauran de subjectar els estats financers de les entitats de crèdit, així com els estats financers consolidats, amb els límits i les especificacions que reglamentàriament es determinen, i disposarà la freqüència i el detall amb què les dades corresponents hauran de ser subministrades al Banc d'Espanya i fer-se públiques amb caràcter general per les entitats de crèdit. En l'ús d'esta facultat, l'exercici de la qual podrà encomanar el ministre d'Economia i Competitivitat al Banc d'Espanya, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors o a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, no hi haurà més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguen homogenis per a totes les entitats de crèdit d'una mateixa categoria i anàlegs per a les diverses categories d'entitats de crèdit.

L'orde ministerial en què s'establisca l'habilitació determinarà els informes que, si és el cas, seran preceptius per a l'establiment i la modificació de les normes i models indicats, així com per a la resolució de consultes sobre eixa normativa.

Article 85. *Informació amb rellevància prudencial de les entitats de crèdit.*

1. De conformitat amb la part octava del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, els grups consolidables d'entitats de crèdit i les entitats de crèdit no integrades en un

d'estos grups consolidables faran pública, tan prompte com com siga viable, almenys amb periodicitat anual i degudament integrada en un sol document denominat "Informació amb rellevància prudencial", informació concreta sobre aquelles dades de la seua situació financera i activitat en les quals el mercat i altres parts interessades puguen tindre interès a fi d'avaluar els riscos a què s'enfronten eixos grups i entitats, la seua estratègia de mercat, el seu control de riscos, la seua organització interna i la seua situació a fi de complir les exigències mínimes de recursos propis previstes en la normativa de solvència.

2. Els grups i les entitats adoptaran una política formal per al compliment dels esmentats requisits de divulgació i la verificació de la suficiència i exactitud de les dades divulgades i de la freqüència de la divulgació, i disposaran de procediments que permeten avaluar l'adequació d'eixa política.

3. El Banc d'Espanya podrà exigir a les empreses matrius que publiquen amb periodicitat anual, ja siga íntegrament o per mitjà de referències a informació equivalent, una descripció de l'estructura jurídica i govern corporatiu i de l'estructura organitzativa del grup.

4. La divulgació, en compliment dels requeriments de la legislació mercantil o del mercat de valors, de les dades a què es referix l'apartat 1, no eximirà de la seua integració en la forma que preveu el mencionat apartat.

5. A les entitats de crèdit obligades a divulgar la informació a què es referix l'apartat 1, el Banc d'Espanya podrà exigir-los:

a) La verificació, per auditors de comptes o experts independents, o per altres mitjans satisfactoris al seu parer, de les informacions que no estiguen cobertes per l'auditoria de comptes, de conformitat amb el que disposa, respecte al règim d'independència a què es troben subjectes els auditors de comptes, el capítol III del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

b) La divulgació d'una o de diverses de les informacions mencionades, bé de manera independent en qualsevol moment, bé amb una freqüència superior a l'anual, i que establisquen terminis màxims per a la divulgació.

c) La divulgació en mitjans i llocs diferents dels estats financers.

Article 86. *Informació exigible a les sucursals d'entitats de crèdit amb seu en la Unió Europea.*

1. El Banc d'Espanya podrà exigir a les entitats de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea que tinguen una sucursal a Espanya, la remissió periòdica d'informació sobre les operacions que eixa sucursal efectua a Espanya.

2. La informació s'exigirà únicament amb fins informatius o estadístics per a l'aplicació de l'article 59.2, en particular pel que fa a la determinació de si una sucursal és significativa, i amb fins de supervisió de conformitat amb este títol. Estos informes estaran subjectes a l'obligació de secret a què es referix l'article 82.

3. D'acord amb el que preveu l'article 84.2, es determinarà l'abast de les seues obligacions comptables i la informació que amb una finalitat estadística hagen de proporcionar.

4. Així mateix, les entitats de crèdit espanyoles amb sucursals en uns altres estats membres de la Unió Europea hauran d'atendre les sol·licituds equivalents que els dirigisquen uns altres estats membres.

Article 87. *Informe bancari anual.*

1. Les entitats de crèdit remetran al Banc d'Espanya i publicaran anualment, especificant per països on estiguen establides, la informació en base consolidada següent per a cada exercici:

- a) denominació, naturalesa i ubicació geogràfica de l'activitat,
- b) volum de negoci,

- c) nombre d'empleats a temps complet,
- d) resultat brut abans d'impostos,
- e) impostos sobre el resultat, i
- f) subvencions o ajudes públiques rebudes.

2. La informació a què es referix l'apartat anterior serà publicada com un informe annex dels seus estats financers auditats d'acord amb la normativa reguladora d'auditoria de comptes i denominat "Informe bancari anual".

3. Les entitats faran públic en el seu informe bancari anual, entre els indicadors clau, el rendiment dels seus actius, que es calcularà dividint el benefici net entre el balanç total.

4. El Banc d'Espanya tindrà disponibles estos informes en la seua pàgina web.

Article 88. *Informació sobre participacions en entitats de crèdit.*

Les entitats de crèdit hauran de fer públiques, en els termes que es determinen reglamentàriament, la participació d'altres entitats de crèdit, nacionals o estrangeres, en el seu capital, i la seua participació en el capital d'altres entitats de crèdit.

TÍTOL IV

Règim sancionador

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 89. *Disposicions generals.*

1. Les entitats de crèdit, així com els qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció, que infringisquen normes d'ordenació i disciplina incorreran en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa este títol.

La responsabilitat imputable a una entitat de crèdit i als càrrecs d'administració o de direcció d'esta seran independents. La falta d'incoació d'expedient sancionador o l'arxivament o el sobreseïment de l'incoat contra una entitat de crèdit no afectarà necessàriament la responsabilitat en què poden incórrer els seus càrrecs d'administració o de direcció, i viceversa.

2. La responsabilitat administrativa prevista en l'apartat anterior podrà afectar igualment les persones físiques o jurídiques que hi posseïsquen una participació significativa segons el que preveu el capítol III del títol I, i aquelles que, tenint nacionalitat espanyola, controlen una entitat de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea, així com aquelles subjectes a l'obligació de notificació que estableix l'article 17. La responsabilitat també afectarà els qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció en les entitats responsables.

3. Són òrgans de direcció d'una entitat aquells que estan facultats per a fixar l'estratègia, els objectius i l'orientació general de l'entitat i que s'ocupen de la vigilància i el control del procés d'adopció de decisions de direcció, inclosos els qui dirigixen de forma efectiva l'entitat.

Tenen càrrecs d'administració o de direcció en les entitats de crèdit, als efectes del que disposa este títol, els seus administradors o els membres dels seus òrgans col·legiats d'administració, els seus directors generals o els assimilats en els termes que preveu l'article 6.6.

4. El règim sancionador previst en este títol serà també d'aplicació a:

- a) Les sucursals obertes a Espanya per entitats de crèdit estrangeres.
- b) Les persones físiques o jurídiques i els seus administradors de fet o de dret que infringisquen les prohibicions previstes en l'article 3.

- c) Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de cartera i els qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció.
- d) Totes les altres entitats que es prevegen en l'ordenament jurídic.
- e) Els tercers als quals les entitats de crèdit o les entitats previstes en les lletres a), c) i d) hagen subcontractat funcions o activitats operatives.

5. El règim sancionador previst en este títol s'aplicarà sense perjudi de les funcions atribuïdes al Banc Central Europeu, de conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013, de 15 d'octubre de 2013.

Article 90. *Competència per a la instrucció d'expedients.*

1. Correspon al Banc d'Espanya la competència per a la instrucció i la resolució dels expedients a què es referix este títol, el qual també podrà imposar les sancions que s'hi descriuen i les mesures administratives que, si és el cas, pertoquen.

2. El Banc d'Espanya donarà compte raonat al ministre d'Economia i Competitivitat de la imposició de sancions per infraccions molt greus, i, en tot cas, li remetrà amb una periodicitat trimestral la informació essencial sobre els procediments en tramitació i les resolucions adoptades.

CAPÍTOL II

Infraccions

Article 91. *Classificació d'infraccions.*

Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 92. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus:

a) Exercir amb caràcter professional l'activitat de recepció de depòsits o altres fons reembossables del públic, així com fer ús de les denominacions reservades de les entitats de crèdit o altres que puguen induir a confusió amb estes, sense haver sigut autoritzada com a entitat de crèdit.

b) Realitzar els actes que s'enumeren a continuació, sense autorització quan esta siga preceptiva, sense observar les condicions bàsiques que s'hi fixen, o quan s'haja obtingut l'autorització mitjançant declaracions falses o per un altre mitjà irregular:

1r. Fusions o escissions que afecten les entitats de crèdit i la cessió global d'actius o passius en què intervinga una entitat de crèdit.

2n. Adquisició o cessió, directa o indirecta, d'accions o altres títols representatius del capital, o dels seus drets polítics, d'entitats de crèdit estrangeres, per entitats de crèdit espanyoles o per una entitat filial o dominant d'estes.

3r. Distribució de reserves, expresses o ocultes.

4t. Obertura per entitats de crèdit espanyoles de sucursals en l'estranger.

c) Mantindre durant un període de sis mesos uns recursos propis inferiors als exigits per a obtenir l'autorització com a entitat de crèdit.

d) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidat o el conglomerat financer a què pertanguen en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis exigits, quan estos se situen per davall del 80 per cent del mínim establert en funció dels riscos assumits, o per davall del mateix percentatge dels requisits de recursos propis exigits, si és el cas, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, i romandre en els dos casos en esta situació per un període mínim de sis mesos.

e) Exercir activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

f) Realitzar actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i disciplina amb rang de llei o per reglaments de la Unió Europea, o amb incompliment dels requisits que s'hi estableixen, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

g) No tindre la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb irregularitats essencials que impedisquen conèixer la situació patrimonial o financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen.

h) Incomplir l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a una auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent en la matèria.

i) Negar-se o resistir-se a l'actuació del Banc d'Espanya en l'exercici de la funció supervisora, sempre que medie requeriment exprés i per escrit respecte d'això.

j) No remetre a l'òrgan administratiu competent les dades o els documents que li hagen de ser remesos o que requerisca en l'exercici de les seues funcions, o remetre'ls de manera incompleta o inexacta, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència o la liquiditat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga. Als efectes d'esta lletra, s'entendrà, així mateix, com a falta de remissió, la remissió extemporània fora del termini previst en la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent a l'efectuar, si és el cas, el requeriment oportú.

En particular, s'entenen incloses en esta lletra:

1r. La falta de remissió o la remissió incompleta o inexacta de:

i) Les dades mencionades en l'article 101 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

ii) La informació sobre grans riscos, incomplint així l'article 394.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

iii) La informació sobre el compliment de l'obligació de mantindre recursos propis establida en l'article 92 del Reglament 575/2013, de 26 de juny, incomplint així l'article 99.1 del Reglament.

iv) La informació sobre liquiditat, incomplint així els apartats 1 i 2 de l'article 415 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

v) La informació sobre la ràtio d'alçament, incomplint així l'article 430.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2n. La falta de comunicació o la comunicació incompleta o inexacta de la informació següent, sempre que, per la seua importància o pel retard en el seu enviament, estos incompliments es puguen estimar com a especialment rellevants:

i) La informació financera que cal remetre amb caràcter periòdic.

ii) Les dades declarades a la Central d'Informació de Riscos.

k) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda als seus socis, contraparts financeres, clients i al públic en general, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, l'ús per a fins diferents dels previstos en la normativa que la regula o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos expressament autoritzats en la normativa mencionada. Tot això llevat que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, eixos incompliments es puguen estimar poc rellevants.

l) Les infraccions greus, quan al cometre-les s'hagen realitzat actes fraudulents o utilitzat persones físiques o jurídiques interposades.

m) Adquirir directament o indirectament una participació significativa en una entitat de crèdit o incrementar directament o indirectament eixa participació, de manera que la proporció de drets de vot o de capital posseïda siga igual o superior als llindars indicats en l'article 17, incomplint així el que preveu el capítol III del títol I, i en particular, el deure de notificació al Banc d'Espanya.

n) Cedir directament o indirectament una participació significativa en una entitat de crèdit, o reduir-la, de manera que la proporció de drets de vot o de capital posseïda siga inferior als llindars indicats en l'article 16, incomplint així el que estableix l'article 21.

ñ) Posar en perill la gestió sana i prudent d'una entitat de crèdit per mitjà de la influència exercida pel titular d'una participació significativa.

o) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en la seua estructura organitzativa, en els seus mecanismes de control intern o en els seus procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i control dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga.

p) Incomplir les polítiques específiques que, amb caràcter particular, hagen sigut exigides pel Banc d'Espanya a una entitat determinada en matèria de coixins de capital, provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes, quan les referides polítiques no s'hagen adoptat en el termini i les condicions fixats a este efecte pel Banc d'Espanya i l'incompliment pose en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat.

q) Incomplir les restriccions o les limitacions imposades pel Banc d'Espanya respecte dels negocis, les operacions o la xarxa d'una determinada entitat.

r) No remetre al Banc d'Espanya, per part dels administradors d'una entitat de crèdit, el pla de retorn al compliment de les normes de solvència exigít en virtut de l'article 68.2.c) o dels plans d'actuació o de reestructuració a què es referix la Llei 9/2012, de 14 de novembre, quan siga procedent. S'entendrà que hi ha falta de remissió quan haja transcorregut el termini establít per a efectuar-la, a comptar del moment en què els administradors van conèixer o havien d'haver conegut que l'entitat es trobava en alguna de les situacions que determinen l'existència de l'esmentada obligació.

s) Assumir una exposició que excedisca els límits establits en l'article 395 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

t) Assumir una exposició al risc de crèdit en una posició de titulització que no satisfaga les condicions establides en l'article 405 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

u) Fer pagaments als titulars dels instruments inclosos en els recursos propis que conduïsquen a l'incompliment dels requisits de capital de nivell I ordinari, capital de nivell I addicional, capital de nivell II o nivells de coixí de capital establits en esta llei o en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

v) No publicar la informació exigida, incomplint així els apartats 1, 2 i 3 de l'article 431 o l'article 451.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, així com la publicació de la informació mencionada de forma incompleta o inexacta.

w) Incomplir els requisits d'idoneïtat per part dels membres dels òrgans de direcció, directors generals o assimilats i altres persones que exercisquen llocs clau per a l'exercici de l'activitat de l'entitat de crèdit, quan el Banc d'Espanya observe l'existència d'un incompliment dels esmentats requisits, que no s'esmene després de la remissió del corresponent requeriment; i que s'incomplisquen les altres normes de govern corporatiu i polítiques de remuneracions previstes en el capítol V del títol I, quan es considere especialment significatiu l'incompliment a la vista de la importància de les normes concretes infringides o de la situació economicofinancera de l'entitat.

x) Exercir actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empara de l'article 5, sempre que, pel nombre d'afectats, la reiteració de la conducta o els efectes sobre la confiança de la clientela i l'estabilitat del sistema financer, eixos incompliments es puguen estimar com a especialment rellevants.

y) Les infraccions greus quan, durant els cinc anys anteriors a ser comesos, haja sigut imposada a l'entitat de crèdit una sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

Article 93. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

a) Realitzar actes o operacions sense autorització quan esta siga preceptiva, o obtindre-la sense observar-ne les condicions bàsiques o per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, sempre que això no represente la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

b) No presentar comunicació, quan esta siga preceptiva, en els supòsits enumerats en la lletra b) de l'article 92 i en els casos en què es referisca a la composició dels òrgans d'administració de l'entitat o a la composició del seu accionariat.

c) Exercir de manera merament ocasional o aïllada activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat.

d) Exercir de manera merament ocasional o aïllada actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i disciplina amb rang de llei o establits en reglaments de la Unió Europea, o amb incompliment dels requisits que s'hi establixen.

e) Realitzar actes o operacions prohibits per normes reglamentàries d'ordenació i disciplina o amb incompliment dels requisits que s'hi establixen, llevat que tinga caràcter ocasional o aïllat.

f) Exercir actes o operacions amb incompliment de les normes dictades a l'empara de l'article 5, sempre que això no represente la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que preveu l'article anterior, llevat que tinga caràcter ocasional o aïllat.

g) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis establits en la normativa de solvència o exigits, si és el cas, pel Banc d'Espanya a una entitat determinada, i romandre en esta situació per un període mínim de sis mesos, sempre que això no represente la comissió d'una infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article anterior.

h) Incomplir les normes vigents en matèria de límits de riscos o de qualsevol altra que imposen limitacions quantitatives, absolutes o relatives, al volum de determinades operacions actives o passives, sempre que això no represente la comissió d'una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

i) Incomplir l'obligació de mantindre actius líquids establida en l'article 412 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

j) Incomplir les condicions i els requisits exigits per la normativa corresponent en les operacions creditícies que gaudisquen de subvenció d'interessos o altres ajudes públiques.

k) Dotar de manera insuficient les reserves obligatòries i les provisions per a insolvències o dels fons o de partides compensatòries exigits per la normativa comptable per a la cobertura d'altres actius o contingències.

l) No remetre a l'òrgan administratiu competent les dades o els documents que li hagen de ser remesos o que aquell requerisca en l'exercici de les seues funcions, o la remissió incompleta o inexacta, llevat que això represente la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'esta lletra s'entendrà, així mateix, com a falta de remissió, la remissió extemporània fora del termini previst en la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent a l'efectuar, si és el cas, el requeriment oportú.

m) No comunicar els administradors a la junta general o a l'assemblea aquells fets o circumstàncies la comunicació dels quals haja sigut ordenada per l'òrgan administratiu facultat per a això, sempre que no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

n) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda als seus socis, contraparts financeres, clients i públic en general, així com incomplir el deure de confidencialitat sobre les dades rebudes de la Central d'Informació de Riscos, l'ús d'estes per a fins diferents dels previstos en la normativa que la regula, o la sol·licitud d'informes sobre persones titulars de riscos fora dels casos expressament autoritzats en l'esmentada llei, sempre que això no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

ñ) Realitzar actes fraudulents o utilitzar persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat contrari a les normes de solvència i disciplina, sempre que això no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

o) Incomplir les normes vigents sobre comptabilització d'operacions i sobre formulació dels estats financers d'obligatòria comunicació a l'òrgan administratiu competent.

p) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en la seua estructura organitzativa, en els seus mecanismes de control intern o en els seus procediments administratius i comptables, inclosos els relatius a la gestió i control dels riscos i sempre que això no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

q) Administrar o dirigir entitats de crèdit persones que no hi exercisquen de dret un càrrec d'esta naturalesa.

r) Incomplir les polítiques específiques que, amb caràcter particular, hagen sigut exigides pel Banc d'Espanya a una entitat determinada en matèria de provisions, tractament d'actius o reducció del risc inherent a les seues activitats, productes o sistemes, quan les referides polítiques no s'hagen adoptat en el termini fixat a este efecte pel Banc d'Espanya i sempre que això no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

s) No haver-hi ni presentar un mal funcionament els departaments o servicis d'atenció al client, en este últim cas, una vegada que, transcorregut el termini concedit a este efecte pel Banc d'Espanya, no s'hagen esmenat les deficiències detectades per este.

t) Incomplir els requisits d'idoneïtat per part dels membres dels òrgans de direcció, directors generals o assimilats i altres persones que exercisquen llocs clau per a l'exercici de l'activitat de l'entitat de crèdit, així com les altres normes de govern corporatiu i polítiques de remuneracions que preveu el capítol V del títol I, quan, en els dos casos, això no represente una infracció molt greu de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

u) Incórrer en infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la comissió haja sigut imposada a l'entitat de crèdit una sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

Article 94. *Infraccions lleus.*

És infracció lleu l'incompliment de preceptes d'obligada observança per a les entitats de crèdit compresos en normes d'ordenació o disciplina que no constituïsqen infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Article 95. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de cinc anys; les greus, als quatre anys, i les lleus, als dos anys.

2. El termini de prescripció es comptarà des de la data en què la infracció haja sigut comesa. En les infraccions derivades d'una activitat o una omisió continuades, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consumix.

3. La prescripció s'interrompra per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador; el termini es reprendrà si l'expedient roman paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els quals es dirigisca.

No s'entendrà que hi ha paralització als efectes del que preveu el paràgraf anterior, en el cas que esta es produïska com a conseqüència de l'adopció d'un acord de suspensió del procediment a l'empara del que estableix l'article 117.

4. El règim de prescripció de les sancions serà el previst en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

CAPÍTOL III

Sancions

Article 96. *Sancions.*

1. La comissió de les infraccions a què es referixen els articles anteriors donaran lloc a la imposició de les sancions previstes en este capítol.

2. Les sancions imposades, així com qualsevol recurs interposat contra estes i els resultats d'estos recursos, hauran de ser comunicats a l'Autoritat Bancària Europea.

3. Excepte previsió en contra, les sancions regulades en els articles següents seran aplicables als subjectes mencionats en l'article 89.4 i als seus càrrecs d'administració o de direcció, segons corresponga. Els titulars de participacions significatives o les persones subjectes a l'obligació prevista en l'article 17 que cometen infraccions molt greus d'acord amb el que preveu esta llei, seran sancionats d'acord amb el que preveu l'article 97, i seran sancionats els seus càrrecs d'administració o de direcció de conformitat amb el que disposa l'article 100.

Article 97. Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposarà a l'entitat de crèdit infractora una o diverses de les sancions següents:

a) Multa, que podrà ser, a juí de l'òrgan competent per a resoldre:

1r. D'entre el triple i el quintuple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan eixos beneficis es puguen quantificar; o

2n. D'entre el 5% i el 10% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i els ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o els correatges a cobrar que haja realitzat l'entitat en l'exercici anterior, o multa d'entre 5.000.000 i 10.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a esta xifra.

Quan l'entitat infractora siga una filial d'una altra empresa, es tindran en consideració, als efectes de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Revocació de l'autorització de l'entitat.

En el cas de sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea, la sanció de revocació de l'autorització s'entendrà substituïda per la prohibició que inicié noves operacions en territori espanyol.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podran imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.

b) Suspensió dels drets de vot de l'accionista o accionistes responsables en els supòsits de comissió d'infraccions molt greus derivades de l'incompliment dels requisits d'autorització i dels aplicables a les adquisicions de participacions significatives.

c) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions imposades.

Article 98. Sancions per la comissió d'infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà a l'entitat de crèdit una multa que podrà ser, a juí de l'òrgan competent per a resoldre:

a) D'entre el doble i el triple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan eixos beneficis es puguen quantificar; o

b) D'entre el 3% i el 5% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i els ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o els correatges a cobrar que haja realitzat l'entitat en l'exercici anterior, o multa d'entre 2.000.000 i 5.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a esta xifra.

Quan l'entitat infractora siga una filial d'una empresa matriu, es tindran en consideració, a l'efecte de determinar l'import de la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podran imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.
- b) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció, i de les sancions o mesures accessòries imposades, o amonestació privada.

Article 99. *Sancions per la comissió d'infraccions lleus.*

1. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposarà a l'entitat de crèdit una multa que podrà ser, a juí de l'òrgan competent per a resoldre:

- a) D'entre el doble i el triple de l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan eixos beneficis es puguen quantificar; o
- b) D'entre el 0,5% i l'1% del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o els corretatges a cobrar que haja realitzat l'entitat en l'exercici anterior, o multa d'entre 100.000 euros i 1.000.000 d'euros, si aquell percentatge és inferior a esta xifra.

Quan l'entitat infractora siga una filial d'una empresa matriu, es tindran en consideració, als efectes de determinar la multa, els recursos propis de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podran imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.
- b) Amonestació privada.

Article 100. *Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions molt greus.*

1. Amb independència de la sanció que, si és el cas, corresponga imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions molt greus, es podran imposar una o diverses de les sancions següents als qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció, de fet o de dret, i siguen responsables de la infracció:

- a) Multa a cada un d'ells per un import de fins a 5.000.000 d'euros.
- b) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o de direcció en l'entitat de crèdit per un termini no superior a tres anys.
- c) Separació del càrrec en l'entitat de crèdit, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o de direcció en la mateixa entitat de crèdit per un termini màxim de cinc anys.
- d) Inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o de direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si és el cas, del càrrec d'administració o de direcció que ocupe l'infractor en una entitat de crèdit, per un termini no superior a deu anys.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podran imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.
- b) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 101. *Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions greus.*

1. Amb independència de la sanció que, si és el cas, corresponga imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions greus, es podran imposar una o diverses de les sancions següents als qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció, de fet o de dret, i siguen responsables de la infracció:

- a) Multa a cada un d'ells per un import de fins a 2.500.000 euros.
- b) Suspensió en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.
- c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o de direcció en la mateixa entitat de crèdit per un termini màxim de dos anys.
- d) Inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o de direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si és el cas, del càrrec d'administració o de direcció que ocupe l'infractor en una entitat de crèdit, per un termini no superior a cinc anys.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podran imposar les mesures accessòries següents:

- a) Requeriment a l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.
- b) Amonestació pública amb publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 102. *Sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions lleus.*

1. Amb independència de la sanció que, si és el cas, corresponga imposar a l'entitat de crèdit infractora per la comissió d'infraccions lleus, es podran imposar una o diverses de les sancions següents als qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció, de fet o de dret, i siguen responsables de la infracció:

- a) Multa a cada un d'ells per import de fins a 500.000 euros.
- b) Amonestació privada.

2. Addicionalment a les sancions previstes en l'apartat anterior, es podrà requerir l'infractor perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la.

Article 103. *Criteris per a la determinació de sancions.*

Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus es determinaran sobre la base dels criteris següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) El grau de responsabilitat en els fets.
- c) La gravetat i la duració de la infracció.
- d) La importància dels beneficis obtinguts o les pèrdues evitades, si és el cas, com a conseqüència dels actes o de les omissions constitutius de la infracció.
- e) La solidesa financera de la persona jurídica responsable de la infracció reflectida, entre altres elements objectivables, en el volum de negocis total de la persona jurídica responsable.
- f) La solidesa financera de la persona física responsable de la infracció reflectida, entre altres elements objectivables, en els ingressos anuals de la persona física responsable.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.

- h) L'esmena de la infracció per iniciativa pròpia de l'infractor.
- i) La reparació dels danys o perjudicats causats.
- j) Les pèrdues causades a tercers per la infracció.
- k) El grau de cooperació amb l'autoritat competent.
- l) Les conseqüències sistèmiques de la infracció.
- m) El nivell de representació que l'infractor tinga en l'entitat infractora.
- n) En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre el nivell legalment exigit.
- ñ) La conducta anterior de l'infractor en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que l'afecten, atenent les sancions fermes que li hagen sigut imposades, durant els últims cinc anys.

Article 104. Responsabilitat dels càrrecs d'administració o de direcció.

1. Qui exercisca en l'entitat de crèdit càrrecs d'administració o de direcció serà responsable de les infraccions quan estes siguen imputables a la seua conducta dolosa o negligent.

2. No seran considerats responsables de les infraccions els seus administradors o membres dels seus òrgans d'administració, en els casos següents:

a) Quan els qui formen part d'òrgans d'administració no hagen assistit per causa justificada a les reunions corresponents, hagen votat en contra o salvat expressament el seu vot en relació amb les decisions o acords que hagen donat lloc a les infraccions.

b) Quan les esmentades infraccions siguen exclusivament imputables a comissions executives, membres de l'òrgan d'administració amb funcions executives, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions executives en l'entitat.

Article 105. Responsabilitat dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

1. Quan les infraccions tipificades en els articles 92, 93 i 94 es referisquen a obligacions dels grups consolidables d'entitats de crèdit, se sancionarà l'entitat obligada i, si és procedent, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan estes infraccions es referisquen a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores previstes en esta llei s'aplicaran a l'entitat obligada quan esta siga una entitat de crèdit o una societat financera mixta de cartera, sempre que en este últim cas corresponga al Banc d'Espanya exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del mencionat conglomerat financer. Les referides mesures sancionadores es podran imposar també, si és procedent, als administradors i directius de l'entitat obligada.

2. Si la sanció que correspon aplicar és la revocació de l'autorització prevista en l'article 97.1.b) i l'entitat financera cap del grup consolidat no té la condició d'entitat de crèdit, s'imposarà a aquella la sanció de dissolució forçosa amb obertura del període de liquidació.

3. Quan, en virtut del que preveuen els dos apartats anteriors o en virtut del que disposa l'article 92.b).2n, corresponga imposar sancions a persones físiques o a entitats que no tinguen la condició d'entitats de crèdit, hi serà aplicable, a este efecte, el que estableix esta llei per a les entitats que sí que tenen eixa condició, sense perjudic del que preveu l'apartat anterior.

Article 106. Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.

En el cas que, pel nombre i càrrec de les persones afectades per les sancions de suspensió o de separació, siga estrictament necessari per a assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat de crèdit, el Banc d'Espanya podrà disposar el nomenament, amb caràcter provisional, dels membres necessaris perquè l'òrgan d'administració pugua adoptar acords o d'un o més administradors, amb especificació de les seues funcions. Les esmentades persones exerciran els seus càrrecs fins que l'òrgan competent de l'entitat de crèdit, que s'haurà de convocar de manera immediata, proveisca els nomenaments corresponents i els designats prenguen possessió, si és el cas, fins que transcórrega el termini de suspensió.

CAPÍTOL IV

Normes de procediment

Article 107. *Procediment per a la imposició de sancions.*

1. La imposició de les sancions previstes en esta llei es farà d'acord amb el procediment i els principis previstos en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, amb les especialitats que s'arreglen en els articles següents, i amb les disposicions que la despleguen.

2. Les sancions que, si és el cas, corresponguen tant a les entitats de crèdit com als qui hi exercisquen càrrecs d'administració o de direcció, s'imposaran, sempre que siga possible, en una única resolució, resultat de la tramitació d'un únic procediment sancionador.

Article 108. *Procediment aplicable en el supòsit d'infraccions lleus.*

En el cas d'infraccions lleus, la sanció es podrà imposar després de la tramitació del procediment simplificat, i únicament serà preceptiva l'audiència de l'entitat interessada i dels càrrecs d'administració o de direcció corresponents.

Article 109. *Nomenament d'instructors o de secretaris adjunts.*

En l'acord d'incoació del procediment, o durant este, es podran nomenar instructors o secretaris adjunts si la complexitat de l'expedient ho aconsella. Els instructors adjunts actuaran sota la direcció de l'instructor.

Article 110. *Pràctica de proves.*

Una vegada contestat el plec de càrrecs, l'instructor podrà acordar, d'ofici o a petició dels interessats formulada en les seues al·legacions al mencionat plec, la pràctica de les proves addicionals que estime necessàries.

Article 111. *Mesures provisionals.*

1. Abans de la iniciació del procediment, i sempre que hi concórreguen raons d'urgència, el Banc d'Espanya, d'ofici o a instància de part, podrà adoptar les mesures provisionals que considere necessàries per a garantir el correcte exercici de la seua funció supervisora i assegurar l'eficàcia de la resolució que, si és el cas, es puga dictar. Estes mesures hauran de ser confirmades, modificades o alçades en l'acord d'iniciació del procediment sancionador.

2. Així mateix, l'òrgan competent per a incoar el procediment podrà adoptar, mitjançant un acord motivat, les mesures de caràcter provisional que siguen necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que hi puga recaure, aconseguir una bona finalització del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i assegurar les exigències dels interessos generals.

3. L'òrgan que haja adoptat les mesures provisionals podrà disposar, si la naturalesa d'estes i les circumstàncies del cas ho aconsellen, la publicació d'aquelles, segons el que preveu l'article 60 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i la inscripció en els registres públics que corresponga, especialment en el cas que el destinatari no les complisca voluntàriament.

4. Entre les mesures provisionals que es podran adoptar hi ha la suspensió de l'activitat del presumpte infractor o qualsevol altra que s'estime, sempre que això siga aconsellable per a la protecció del sistema financer o dels interessos econòmics afectats.

Article 112. *Suspensió provisional de les persones que ostenten càrrecs d'administració o de direcció.*

1. En l'acord d'incoació de l'expedient o durant la tramitació d'este, es podrà disposar la suspensió provisional en l'exercici de les seues funcions de les persones que ostenten càrrecs d'administració o de direcció en l'entitat de crèdit i apareguen com a presumptes responsables d'infraccions molt greus, sempre que siga aconsellable per a la protecció del sistema financer o dels interessos econòmics afectats. L'esmentada suspensió s'inscriurà en el Registre Mercantil i en els altres registres en què siga procedent.

2. La suspensió provisional, excepte en el cas de paralització de l'expedient imputable a l'interessat, tindrà una duració màxima de sis mesos i podrà ser alçada en qualsevol moment d'ofici o a petició d'aquell.

3. El temps que dure la suspensió provisional es computarà als efectes del compliment de les sancions de suspensió.

4. Serà d'aplicació a la suspensió provisional prevista en este article el que disposa l'article 106 en relació amb el nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.

Article 113. *Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.*

1. Les sancions imposades d'acord amb esta llei no seran executives fins que no s'haja posat fi a la via administrativa.

2. Les resolucions del Banc d'Espanya que posen fi al procediment sancionador seran recurribles en alçada davant del ministre d'Economia i Competitivitat, d'acord amb el que preveuen els articles 114 i 115 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 114. *Sancions consistents en multa.*

1. Quan la sanció consistisca en multa, el seu import haurà de ser ingressat en el Tresor.

2. Si la sanció a què es referix l'apartat anterior no fora complida en el termini que s'assenyale, es podrà reclamar en via executiva, d'acord amb les normes de procediment que hi siguen aplicables.

Article 115. *Publicitat de les sancions.*

1. La imposició de les sancions, a excepció de la d'amonestació privada, es farà constar en els registres administratius d'entitats de crèdit i alts càrrecs que corresponguen.

2. Les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguen executives, es faran constar, a més, en el Registre Mercantil i, si és el cas, en el Registre de Cooperatives.

3. El nomenament de membres de l'òrgan d'administració o d'administradors provisionals a què es referix l'article 106, es farà constar també en els registres corresponents.

4. Una vegada que les sancions imposades a l'entitat de crèdit o als que hi exercisquen càrrecs d'administració o direcció siguen executives, es comunicaran en la següent junta o assemblea general que se celebre.

5. Les sancions per infraccions molt greus seran publicades en el «Boletín Oficial del Estado» una vegada que siguen fermes en via administrativa. També serà objecte de la dita publicació la d'amonestació pública. Per a les restants sancions per infraccions greus, el Banc d'Espanya podrà disposar-ne la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» una vegada que estes adquirisquen fermesa en via administrativa.

6. Sense perjudi de la normativa de protecció de dades, les sancions i amonestacions per infraccions molt greus i greus hauran de ser publicades, així mateix, en la pàgina web del Banc d'Espanya, en un termini màxim de quinze dies hàbils des que la sanció o amonestació

siga ferma en via administrativa, amb informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de la persona física o jurídica sobre la qual recaiga la sanció o amonestació. Esta informació haurà de romandre en la pàgina web durant els cinc anys següents.

El Banc d'Espanya podrà acordar que la sanció es publique i que es mantinga com a confidencial la identitat dels subjectes sancionats en qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) Quan la sanció s'impose a una persona física i, després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades personals es considere desproporcionada.
- b) Quan la publicació pugua posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació penal en curs.
- c) Quan la publicació pugua causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura que es pugua determinar el dany.

7. En el supòsit en què s'haja presentat recurs per via administrativa o jurisdiccional contra la sanció publicada, el Banc d'Espanya publicarà, sense demora, informació sobre l'estat de tramitació del recurs i el seu resultat.

Article 116. *Notificació d'infraccions.*

Les entitats de crèdit hauran de disposar de procediments adequats perquè els seus empleats puguen notificar infraccions internes a través d'un canal independent, específic i autònom. Estos procediments hauran de garantir la confidencialitat tant de la persona que informa de les infraccions com de les persones físiques presumptament responsables de la infracció.

Així mateix, les entitats hauran de garantir la protecció dels empleats que informen de les infraccions comeses en l'entitat contra represàlies, discriminacions i qualsevol altre tipus de tracte improcedent.

Article 117. *Concurrència amb procediments penals.*

L'exercici de la potestat sancionadora a què es referix este títol serà independent de l'eventual concurrència de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan s'estiga tramitant un procés penal pels mateixos fets o per uns altres i la separació entre el procés penal i els fets sancionables d'acord amb este títol no siga racionalment possible, el procediment administratiu quedarà suspès respecte d'estos fins que hi recaiga un pronunciament ferm de l'autoritat judicial. Représ, si és el cas, el procediment, la resolució que es dicte haurà de respectar l'apreciació dels fets que continga l'esmentat pronunciament.

Article 118. *Remissió de memòria d'actuacions sancionadores a les Corts Generals.*

El Banc d'Espanya enviarà anualment a les Corts Generals una memòria de les actuacions que hagen donat lloc a sancions molt greus.

Disposició addicional primera. *Requisits per a la computabilitat de les participacions preferents als efectes de la normativa de solvència i règim fiscal aplicable a estes, així com a determinats instruments de deute.*

1. Les participacions preferents es consideraran capital de nivell 1 addicional als efectes previstos en el Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny, sempre que complisquen amb les condicions establides en el capítol 3 del títol I de la part segona o en el capítol 2 del títol I de la part desena del dit reglament.

2. A les participacions preferents que complisquen les condicions descrites en l'apartat anterior se'ls aplicarà el règim fiscal previst en els apartats 3 i 4 d'esta disposició addicional quan complisquen amb els requisits addicionals següents:

- a) Ser emeses per una entitat de crèdit espanyola o per una societat anònima resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea que no tinga la condició de paradís

fiscal, els drets de vot de la qual corresponguen en la seua totalitat, directament o indirectament, a una entitat de crèdit espanyola i l'activitat o l'objecte exclusius de la qual siga l'emissió de participacions preferents.

b) En els supòsits d'emissions fetes per una societat filial de les previstes en la lletra a), els recursos obtinguts hauran d'estar invertits en la seua totalitat, descomptant gastos d'emissió i gestió, i de manera permanent, en l'entitat de crèdit dominant de la filial emissora, de manera que queden directament afectes als riscos i situació financera de la mencionada entitat de crèdit dominant i de la del seu grup o subgrup consolidable al qual pertany.

c) No atorgar als seus titulars drets polítics, excepte en els supòsits excepcionals que s'establisquen en les respectives condicions d'emissió.

d) No atorgar drets de subscripció preferent respecte de futures noves emissions.

e) Cotitzar en mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació o altres mercats organitzats.

f) L'oferta pública de venda ha de comptar amb un tram dirigit exclusivament a clients professionals de com a mínim el 50 per cent del total de l'emissió, sense que el nombre total d'estos inversors puga ser inferior a 50 i sense que s'aplique a este supòsit el que preveu l'article 78 bis.3.e) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

g) En el cas d'emissions d'entitats que no siguen societats cotitzades en els termes de l'article 495 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, el valor nominal unitari mínim de les participacions preferents serà de 100.000 euros i en el cas de les restants emissions, el valor nominal unitari mínim de les participacions preferents serà de 25.000 euros.

3. El règim tributari de les participacions preferents emeses d'acord amb el que preveu l'apartat anterior serà el següent:

a) La seua remuneració tindrà la consideració de gasto deduïble per a l'entitat emissora.

b) Les rendes derivades de les participacions preferents es qualificaran com a rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis, d'acord amb el que estableix l'article 25.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

c) En els supòsits d'emissions fetes per una societat filial, no estaran sotmesos a cap retenció els rendiments generats pel depòsit dels recursos obtinguts en l'entitat de crèdit dominant, i s'hi aplicarà, si és el cas, l'exempció que estableix l'article 14.1.f) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

d) Les rendes derivades de les participacions preferents obtingudes per subjectes passius de l'Impost sobre la Renda de no Residents sense establiment permanent estaran exemptes de l'esmentat impost en els mateixos termes establits per als rendiments derivats del deute públic en l'article 14 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

e) Les operacions derivades de l'emissió de participacions preferents estaran exemptes de la modalitat d'operacions societàries de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats.

4. L'entitat de crèdit dominant d'un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit tindrà l'obligació d'informar l'Administració Tributària i les institucions encarregades de la supervisió financera, en la forma en què reglamentàriament s'establisca, de les activitats dutes a terme per les filials a què es referix l'apartat 2.a) d'esta disposició addicional i de la identitat dels contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i els subjectes passius de l'Impost sobre Societats, que siguen titulars dels valors emesos per aquelles, així com els contribuents de l'Impost sobre la Renda de no Residents que obtinguen rendes procedents d'estos valors per mitjà d'establiment permanent situat en territori espanyol.

5. El que estableix esta disposició adicional serà igualment aplicable en els supòsits en què l'entitat dominant a què es referix l'apartat 2.a) siga una entitat que es registre pel dret d'un altre estat.

6. El règim previst en els apartats 3 i 4 serà també aplicable a les emissions d'instruments de deute fetes per entitats de crèdit que complisquen amb els requisits previstos en les lletres a), b), c), d) i e) de l'apartat 2. En estos supòsits, l'activitat o objecte exclusius a què es referix la lletra a) de l'apartat 2 es referirà tant a l'emissió de participacions preferents com a l'emissió d'altres instruments financers.

Igualment, serà aplicable el règim previst en els apartats 3 i 4 als valors cotitzats en mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació o altres mercats organitzats i emesos amb càrrec a fons de titulització hipotecària, regulats per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària, i a fons de titulització d'actius regulats per la disposició adicional quinta de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària i s'hi introduïxen altres modificacions relatives al sistema financer.

7. El règim fiscal previst en els apartats 3 i 4 serà aplicable, així mateix, a les participacions preferents emeses per entitats cotitzades que no siguen de crèdit o per una societat resident a Espanya o en un territori de la Unió Europea que no tinga la consideració de paradís fiscal i els drets de vot de la qual corresponguen en la seua totalitat, directament o indirectament, a entitats cotitzades que no siguen de crèdit. En estos supòsits, les participacions preferents hauran de complir els requisits següents:

- a) Els previstos en les lletres b), c), d), e), f) i g) de l'apartat 2.
- b) Que hagen sigut emeses i desembossades.
- c) Que no hagen sigut adquirides per l'entitat emissora o les seues filials, ni per una entitat en la qual l'entitat emissora posseïska una participació, en forma de propietat directa o indirecta, del 20% o més dels drets de vot o del capital.
- d) Que la seua adquisició no haja sigut finançada directament o indirectament per l'entitat emissora;
- e) Se situaran, als efectes de l'orde de prelación de crèdits, immediatament darrere de tots els creditors, subordinats o no, de l'entitat emissora o de la dominant del grup o subgrup consolidable i davant dels accionistes ordinaris.
- f) Que no estiguen avalades o cobertes per una garantia que millore la prelación del crèdit en cas d'insolvència o liquidació per cap de les entitats següents:
 - i) l'entitat o les seues filials,
 - ii) l'empresa matriu de l'entitat o les seues filials,
 - iii) qualsevol empresa que mantinga vincles estrets amb les entitats a què es referixen els incisos i) i ii) anteriors. A estos efectes, s'apreciarà la presència de vincles estrets de conformitat amb el que preveu l'article 4.1.38 del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny.
- g) Que no estiguen subjectes a cap acord, ja siga contractual o d'un altre tipus, que eleve la prelación dels crèdits derivats de les participacions preferents en cas d'insolvència o liquidació.
- h) Que siguen de caràcter perpetu i les disposicions que les regulen no prevegen incentius de l'entitat per a reemborsar-les.
- i) Que, si les disposicions que les regulen preveuen una o més opcions de compra, l'exercici de les dites opcions depenga exclusivament de la voluntat de l'emissor.
- j) Que puguen ser reemborsades o recomprades només a partir del quint any des de la seua data de desemborsament.
- k) Per a la retribució de les participacions als seus tenidors han de concórrer les condicions següents:
 - i) Que s'abonen amb càrrec a partides distribuïbles.

ii) Que el seu nivell no es modifique en funció de la qualitat creditícia de l'entitat emissora o de l'empresa matriu.

iii) Que les disposicions que regulen els instruments concedisquen a l'entitat plena discrecionalitat en tot moment per a cancel·lar els pagaments de les retribucions per un període indefinit i sense efectes acumulatius i l'entitat pugua utilitzar eixos pagaments cancel·lats sense restricció per a complir les seues obligacions a mesura que arriben a venciment.

iv) Que la cancel·lació del pagament de retribucions no es considere impagament de l'entitat emissora.

v) Que la cancel·lació del pagament de retribucions no comporte cap restricció per a l'entitat emissora, de conformitat amb el que preveu l'article 53 del Reglament (UE) 575/2013, de 26 de juny.

l) En els supòsits en què l'entitat emissora o matriu, o el seu grup o subgrup consolidable, presente pèrdues comptables significatives o una caiguda rellevant dels seus fons propis, les condicions d'emissió de les participacions preferents hauran d'establir un mecanisme que assegure la participació dels seus tenidors en l'absorció de les pèrdues corrents o futures, i que no menyscabe eventuals processos de recapitalització, ja siga per mitjà de la conversió de les participacions en accions ordinàries de l'entitat emissora o matriu, ja siga per mitjà de la reducció del seu valor nominal.

8. El règim fiscal previst en els apartats 3 i 4 serà aplicable, així mateix, als instruments de deute emesos per societats residents a Espanya o entitats públiques empresarials. En estos supòsits, els instruments de deute hauran de complir els requisits previstos en les lletres c), d) i e) de l'apartat 2.

Adicionalment, este règim fiscal serà aplicable als instruments de deute emesos per una societat resident en un territori de la Unió Europea que no tinga la consideració de paradís fiscal i els drets de vot de la qual corresponguen en la seua totalitat, directament o indirectament, a les entitats residents a Espanya a què es referix el paràgraf anterior. En estos supòsits, els instruments de deute hauran de complir els requisits previstos en les lletres b), c), d) i e) de l'apartat 2.

9. A les emissions d'instruments de deute a què es referixen els apartats 6 i 8 no se'ls aplicarà la limitació imposada, per raons de capital i de reserves, en els articles 405 i 411 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició addicional segona. *Limitacions a l'emissió d'obligacions.*

Serà aplicable a les entitats de crèdit el que disposa l'article 510 del text refós de la Llei de Societats de Capital, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Disposició addicional tercera. *Operacions d'arrendament financer.*

1. Tindran la consideració d'operacions d'arrendament financer aquells contractes que tinguen per objecte exclusiu la cessió de l'ús de béns mobles o immobles, adquirits per a la dita finalitat segons les especificacions del futur usuari, a canvi d'una contraprestació consistent en l'abonament periòdic de quotes. Els béns objecte de cessió hauran de quedar afectats per l'usuari únicament a les seues explotacions agrícoles, pesqueres, industrials, comercials, artesanals, de servicis o professionals. El contracte d'arrendament financer inclourà necessàriament una opció de compra, a l'acabament, a favor de l'usuari.

Quan per qualsevol causa l'usuari no arribe a adquirir el bé objecte del contracte, l'arrendador podrà cedir-lo a un nou usuari, sense que el principi establert en el paràgraf anterior es considere vulnerat per la circumstància de no haver sigut adquirit el bé, d'acord amb les especificacions de l'esmentat nou usuari.

2. Amb caràcter complementari, les entitats que realitzen operacions d'arrendament financer podran fer també les activitats següents:

- a) Activitats de manteniment i conservació dels béns cedits.
- b) Concedir finançament connectat a una operació d'arrendament financer, actual o futur.
- c) Mitjançar i gestionar operacions d'arrendament financer.
- d) Activitats d'arrendament no financer, les quals podran complementar o no amb una opció de compra.
- e) Assessorar i elaborar informes comercials.

Disposició addicional quarta. *Supervisió d'entitats no inscrites en registres administratius.*

1. En relació amb les persones físiques o jurídiques que, sense estar inscrites en alguns dels registres administratius legalment previstos per a entitats de caràcter financer, oferisquen al públic la realització d'operacions financeres d'actiu o de passiu o la prestació de servicis financers, qualsevol que siga la seua naturalesa, es faculta el Ministeri d'Economia i Competitivitat, d'ofici o a instància del Banc d'Espanya o de qualsevol altra autoritat, per a:

a) Sol·licitar d'estos, per si mateixos o a través del Banc d'Espanya, el subministrament de qualsevol informació, comptable o d'una altra naturalesa, relativa a les seues activitats financeres, amb el grau de detall i amb la periodicitat que es consideren convenients.

b) Fer, per si mateixos o a través del Banc d'Espanya, les inspeccions que es consideren necessàries a l'efecte d'aclarir qualsevol aspecte de les activitats financeres de les dites persones o entitats i la seua adequació a l'ordenament jurídic o confirmar la veracitat de la informació a què es referix l'apartat anterior.

2. La falta de subministrament de la informació que se sol·licite, d'acord amb l'apartat 1.a) anterior, en el termini que estiga establert o que es concedisca a este efecte, la falta de veracitat en la informació subministrada i la negativa o resistència a les activitats inspectores a què es referix l'apartat 1.b), es consideraran infraccions molt greus als efectes del que preveu el títol IV. Les sancions previstes en el títol IV corresponents a estes infraccions podran ser imposades cada una de les vegades en què no se subministre en termini l'esmentada informació o es produïska la negativa o resistència a les mencionades activitats inspectores.

Disposició addicional cinquena. *Règim jurídic dels sistemes institucionals de protecció.*

1. El Banc d'Espanya podrà eximir del compliment individual dels requisits previstos en les parts segona a octava del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les entitats de crèdit integrades en un sistema institucional de protecció quan este sistema es constituïska a través d'un acord contractual entre diverses entitats de crèdit, que complisca els requisits que estableix l'article 10 de l'esmentat reglament i els següents:

a) Que hi haja una entitat central que determine amb caràcter vinculant les seues polítiques i estratègies de negoci, així com els nivells i mesures de control intern i de gestió de riscos. Esta entitat central serà la responsable de complir els requeriments reguladors en base consolidada del sistema institucional de protecció.

b) Que l'esmentada entitat central siga una de les entitats de crèdit integrants del sistema institucional de protecció o una altra entitat de crèdit participada per totes elles i que forme, així mateix, part del sistema.

c) Que l'acord contractual que constituïx el sistema institucional de protecció continga un compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats integrants del sistema que abaste la totalitat dels recursos propis computables de cada una d'elles pel que fa al suport de solvència. El compromís de suport mutu inclourà les previsions

necessàries perquè l'ajuda entre els seus integrants es duga a terme a través de fons immediatament disponibles.

d) Que les entitats integrants del sistema institucional de protecció posen en comú la totalitat dels seus resultats, que seran distribuïts de manera proporcional a la participació de cada una d'elles en el sistema.

e) Que l'acord contractual establisca que les entitats hauran de romandre en el sistema un període mínim de 10 anys i hauran de preavisar amb almenys 2 anys d'antelació el seu desig d'abandonar-lo una vegada transcorregut aquell període.

Adicionalment, l'acord haurà d'incloure un règim de penalitzacions per baixa que reforce la permanència i estabilitat de les entitats en el sistema institucional de protecció.

f) Que, a juí del Banc d'Espanya, es complisquen els requisits previstos en la normativa sobre recursos propis de les entitats financeres per a assignar una ponderació de risc del 0% a les exposicions que tinguen entre si els integrants del sistema institucional de protecció.

2. Correspondrà al Banc d'Espanya la comprovació dels requisits anteriors als efectes del que preveu esta disposició.

3. Amb caràcter previ a l'abandonament d'un sistema institucional de protecció per qualsevol de les entitats que l'integren, el Banc d'Espanya valorarà tant la viabilitat individual de l'entitat que pretenga abandonar el sistema com la d'este últim i la de la resta d'entitats participants després de la pretesa desvinculació.

Quan les entitats integrades, d'acord amb el que preveu esta disposició, siguen caixes d'estalvis, l'entitat central tinga la naturalesa de societat anònima i siga controlada conjuntament per totes elles, en els termes de l'article 42 del Codi de Comerç.

Disposició addicional sexta. *Referències a la normativa derogada.*

Les referències que en l'ordenament jurídic es fan a les normes derogades, de conformitat amb el que preveu la disposició derogatòria, s'entendran efectuades a les previsions corresponents d'esta llei.

Disposició addicional setèima. *Accions nominatives i exercici econòmic.*

1. El capital de les entitats de crèdit que prenen la forma de societat anònima estarà representat, en tot cas, per accions nominatives.

2. Les entitats de crèdit ajustaran l'exercici econòmic a l'any natural.

Disposició addicional octava. *Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.*

L'Institut de Crèdit Oficial tindrà, a tots els efectes, la consideració d'entitat de crèdit amb les particularitats previstes en la seua legislació específica.

En particular, del que preveu esta llei, li seran aplicables els títols II, III i IV, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, i el que s'hi ha previst en matèria de deure de reserva d'informació.

Disposició addicional novena. *Règim d'ordenació i disciplina de les societats de garantia recíproca.*

1. Les societats de garantia recíproca i les societats de reconsolidació, així com els que hi ostenten càrrecs d'administració o direcció, que infringisquen normes d'ordenació o disciplina, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable, d'acord amb el que disposa esta llei.

2. A este efecte, es consideraran normes d'ordenació i disciplina els preceptes d'obligada observança per a estes continguts en la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre el règim jurídic de les societats de garantia recíproca, i en les seues normes de desplegament.

Disposició addicional deu. *Incompatibilitat dels auditors per a realitzar treballs en entitats de crèdit.*

Quan els òrgans competents de les comunitats autònomes i organismes o entitats dependents d'estes acorden, en l'exercici de les seues competències en relació amb caixes d'estalvis o altres entitats, demanar la col·laboració d'auditors de comptes o societats d'auditoria de comptes per a dur a terme treballs diferents dels d'auditoria regulats en l'article 1 del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, la prestació de la col·laboració en l'exercici d'eixes facultats serà incompatible amb la realització simultània, o en els cinc anys anteriors o posteriors, de qualsevol treball d'auditoria de comptes en estes mateixes entitats o les seues societats vinculades, tot això sense perjudi del que estableix el capítol III, secció 1 del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes.

Disposició addicional onze. *Responsabilitat dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis.*

1. Incorreran en responsabilitat administrativa els membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis que siguen responsables de les infraccions detallades en els apartats següents, i els seran d'aplicació el procediment i les sancions que preveu esta llei.

2. Constituïxen infraccions molt greus dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis:

a) La negligència greu i persistent en l'exercici de les funcions que legalment tenen encomanades.

b) No proposar a l'òrgan administratiu competent la suspensió d'acords adoptats per l'òrgan d'administració quan estos infringisquen manifestament les disposicions vigents o afecten injustament i greument la situació patrimonial, els resultats o el crèdit de la caixa d'estalvis o dels seus impositors o clients.

c) Les infraccions greus, quan durant els cinc anys anteriors a la seua comissió els haguera sigut imposada sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

3. Constituïxen infraccions greus dels membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis:

a) La negligència greu en l'exercici de les funcions que legalment té encomanades, sempre que no estiga compresa en l'apartat 2.a) anterior.

b) La falta de remissió a l'òrgan administratiu competent de les dades o informes que li hagen de fer arribar o que este requerisca en l'exercici de les seues funcions o la seua remissió amb un retard notori.

4. Constituïxen infraccions lleus imputables als membres de la comissió de control de les caixes d'estalvis, l'incompliment de qualssevol obligacions que no constituïsquen infracció molt greu o greu, així com la falta reiterada d'assistència d'estos a les reunions de la comissió.

Disposició addicional dotze. *Autorització d'operacions de modificació estructurals.*

1. Correspondrà al ministre d'Economia i Competitivitat autoritzar les operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius en què intervinga un banc o qualsevol acord que tinga efectes econòmics o jurídics anàlegs als anteriors. A estos efectes, i amb caràcter previ a la concessió de l'autorització, se sol·licitarà informe al Banc d'Espanya, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en els aspectes de la seua competència.

2. La sol·licitud d'autorització haurà de ser resolta dins dels sis mesos següents a la seua recepció en la Secretaria General del Tresor o en el moment en què es complete la

documentació exigible i, en tot cas, dins dels dotze mesos següents a la seua recepció. Quan la sol·licitud no siga resolta en el termini anterior, es podrà entendre desestimada. Reglamentàriament s'establirà la resta dels termes del procediment d'autorització.

3. L'autorització d'operacions de fusió, escissió o cessió global o parcial d'actius i passius en què intervinga una caixa d'estalvis o una cooperativa de crèdit es regiran per la seua normativa específica.

Disposició addicional tretze. *Règim per a l'adaptació dels estatuts de les cooperatives de crèdit.*

Les cooperatives de crèdit hauran d'adaptar els seus estatuts al que establix la disposició final segona en el termini de sis mesos de la seua entrada en vigor.

Una vegada transcorregut el termini anterior, les aportacions al capital que no complisquen els requisits establits en la Llei 13/1989, de 26 de maig, de Cooperatives de Crèdit, mantindran la seua validesa, sense perjudi de la consideració que els corresponga a l'efecte de computar-les de conformitat amb la normativa de solvència.

Disposició addicional catorze. *Competències sancionadores de l'Estat i de les comunitats autònomes.*

1. Quan el Banc d'Espanya tinga coneixement de fets que puguen ser constitutius d'infraccions diferents de les establides en la normativa bàsica d'ordenació i disciplina que pogueren estar tipificades per les comunitats autònomes, en donarà trasllat a la comunitat autònoma corresponent.

2. Quan una comunitat autònoma tinga coneixement de fets que, en virtut del que preveu la normativa bàsica d'ordenació i disciplina, puguen ser constitutius d'infraccions que hagen de ser sancionades pel Banc d'Espanya, en donarà trasllat al Banc d'Espanya.

3. Quan les comunitats autònomes incoen expedients per infraccions molt greus o greus a entitats de crèdit, el Banc d'Espanya haurà d'informar preceptivament sobre la proposta de resolució.

4. En tot cas, correspondrà al Banc d'Espanya l'exercici de la potestat sancionadora respecte de les entitats de crèdit quan es tracte d'infraccions de normes de caràcter monetari o que afecten la solvència de les entitats, en la mesura que l'adequat funcionament de la política monetària dins del sistema europeu de bancs centrals o l'estabilitat del sistema financer aconselle l'exercici uniforme de l'esmentada potestat.

Disposició addicional quinze. *Autorització per als col·laboradors dels organismes de supervisió.*

Els organismes que exercisquen la supervisió d'entitats de crèdit i empreses de servicis d'inversió i que, d'acord amb la seua normativa, demanen la col·laboració, per a l'exercici de les seues competències, d'auditors de comptes, societats d'auditoria de comptes, societats que oferixen servicis de consultoria o qualssevol altres de caràcter privat, hauran d'exigir, en els contractes corresponents, la seua autorització prèvia perquè estos col·laboradors puguen dur a terme, simultàniament o en els dos anys posteriors, qualsevol treball de la mateixa naturalesa en les entitats objecte de supervisió o en les seues societats vinculades.

Així mateix, en el cas d'auditors de comptes i societats d'auditoria, serà aplicable el que s'ha disposat, respecte al règim d'independència al qual es troben subjectes els auditors de comptes, en el capítol III del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.

Disposició addicional setze. *Integració del Banc d'Espanya en el Mecanisme Únic de Supervisió.*

De conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 1024/2013, del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques

respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat nacional competent en virtut de l'article 50 d'esta llei, forma part integrant del mecanisme únic de supervisió junt amb el Banc Central Europeu i les restants autoritats nacionals competents.

En el marc del mecanisme únic de supervisió, el Banc d'Espanya actuarà davall el principi de cooperació lleial amb el Banc Central Europeu i li prestarà l'assistència a què es referix l'article 6 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 i disposicions de desplegament.

Disposició addicional dèset. Plans de compliment del nivell mínim de capital social i de recursos propis per les societats de garantia recíproca.

1. El que preveu l'article 35 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització, relatiu a la xifra mínima del capital social desembossat i de recursos propis computables de les societats de garantia recíproca, entrarà en vigor el 28 de febrer de 2015, sense perjudi del que preveu l'apartat 3.

2. Abans del 30 de juny de 2014, les societats de garantia recíproca que no complisquen els requisits referits en el paràgraf anterior, presentaran al Banc d'Espanya un pla de compliment en què detallaran les mesures adoptades o previstes per a aconseguir, amb un elevat grau de fiabilitat i en el termini establert, els nivells corresponents de capital social i recursos propis. Este pla inclourà, en tot cas, la descripció detallada i calendari de tots els acords, compromisos o autoritzacions que siguen rellevants per a la seua execució, concretant aquelles mesures que ja s'han adoptat.

El pla presentat haurà de ser aprovat pel Banc d'Espanya en el termini d'un mes, el qual podrà requerir modificacions, mesures addicionals o qualsevol informació suplementària necessàries per a garantir el compliment del que preveu esta disposició.

3. En el cas que el Banc d'Espanya considere que hi ha indicis fundats que les mesures incloses en el pla de compliment previst en l'apartat anterior no permetran aconseguir, amb un elevat grau de fiabilitat i en el termini establert, els nivells corresponents de capital social i recursos propis, es considerarà, a tots els efectes i de manera immediata, l'existència d'un incompliment dels esmentats nivells.

Disposició addicional díhuit. Reforç del marc institucional d'estabilitat financera.

En el termini de sis mesos de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern informarà les Corts Generals sobre les mesures a adoptar per a potenciar a nivell nacional la supervisió de l'estabilitat financera, l'anàlisi macroprudencial, la coordinació i intercanvi d'informació en la prevenció de crisi financera i, en general, la cooperació entre les autoritats amb competències en la preservació de l'estabilitat financera. S'haurà de reforçar el marc institucional actual, fent participar de manera conjunta el Ministeri d'Economia i Competitivitat, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Disposició addicional dènou. Taxa per la realització de l'avaluació global a les entitats de crèdit.

1. Creació. Es crea la taxa per la realització, per part del Banc d'Espanya, de les tasques relacionades amb l'avaluació global de les entitats de crèdit prevista en l'article 33.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013, del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

2. Fet imposable. Constituïx el fet imposable de la taxa la realització, per part del Banc d'Espanya, de les tasques relacionades amb l'avaluació global de les entitats de crèdit prevista en l'article 33.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013, del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit.

3. Subjectes passius. Seran subjectes passius de la taxa les entitats de crèdit incloses en l'apartat corresponent a Espanya de l'annex de la decisió del Banc Central Europeu, de 4 de febrer de 2014, sobre identificació d'entitats de crèdit que estan subjectes a l'avaluació global (Decisió BCE/2014/3). En el cas de les caixes d'estalvi incloses en el dit apartat de l'annex, es considerarà subjecte passiu el banc a què estes hagen traspassat el seu negoci financer.

4. Base imposable. La base imposable de la taxa estarà constituïda per l'import dels actius totals dels grups consolidables en què estiguen integrats els subjectes passius declarats al Banc d'Espanya fins al 31 de desembre de 2013.

5. Tipus de gravamen. El tipus de gravamen de la taxa serà el 0,01048 per mil, a aplicar sobre la base imposable.

6. Quota tributària. La quota tributària de la taxa per a cada subjecte passiu serà el resultat d'aplicar el tipus de gravamen sobre la base imposable.

7. Meritació. La taxa es meritirà, per una única vegada, el 31 de desembre de 2014.

8. Liquidació i pagament. La taxa serà objecte de liquidació pel Banc d'Espanya. L'import de la taxa s'ingressarà en els comptes bancaris habilitats a este efecte pel Banc d'Espanya, s'integrarà en el seu pressupost i quedarà afecte a finançar els gastos en què ha incorregut el Banc d'Espanya en la realització de les tasques descrites en el fet imposable de la taxa.

9. El Banc d'Espanya, per mitjà d'una circular, desenrotllarà els aspectes necessaris per a procedir a la liquidació i pagament de la taxa.

10. Gestió. La gestió recaptatòria de la taxa en període voluntari correspondrà al Banc d'Espanya. La gestió recaptatòria en període executiu correspondrà a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, la qual cosa es durà a terme per mitjà de la formalització del corresponent conveni.

Disposició addicional vint. *Propostes en matèria de protecció al client.*

Per a aconseguir millorar la regulació en la protecció del client bancari i, en particular, del deutor hipotecari, el Govern remetrà a les Corts Generals en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, un projecte de llei per a la incorporació de la Directiva 2014/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de febrer de 2014, sobre els contractes de crèdit subscrits amb els consumidors per a béns immobles d'ús residencial i per la qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010. Així mateix, el Govern avaluarà, amb vista a incloure-les en l'esmentat projecte de llei, les possibilitats de millora de l'actual sistema institucional de protecció del client i les alternatives per a potenciar l'eficàcia dels actuals servicis de reclamacions, defensors del client i servicis d'atenció al client.

Disposició transitòria primera. *Procediments sancionadors i d'autorització en curs.*

Els procediments administratius sancionadors i d'autorització que en la data de entrada en vigor d'esta llei ja s'hagueren incoat, es regiran per la normativa prèviament vigent fins a la seua finalització.

Disposició transitòria segona. *Règim fiscal transitori de les participacions preferents i instruments de deute.*

L'entrada en vigor d'esta llei no modificarà el règim fiscal aplicable a les participacions preferents i altres instruments de deute que s'hagueren emés amb anterioritat a la mencionada data.

Disposició transitòria tercera. *Règim de quotes participatives.*

El règim de quotes participatives previst en la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació, estarà vigent fins que es produísca l'amortització total de les quotes participatives vives a la data d'entrada en vigor d'esta norma.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori dels requisits d'informació imposats a les sucursals d'entitats de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea.*

1. El Banc d'Espanya podrà, amb fins estadístics, exigir a les entitats de crèdit d'un altre estat membre de la Unió Europea que tinguen una sucursal a Espanya, que li remeten informació periòdica sobre les operacions que esta sucursal efectua a Espanya. Així mateix, les entitats de crèdit espanyoles amb sucursals en altres estats membres de la Unió Europea hauran d'atendre les sol·licituds equivalents que els dirigisquen altres estats membres.

2. Per a l'adequat exercici de la seua funció supervisora, el Banc d'Espanya podrà demanar de les sucursals de les entitats de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea la mateixa informació que exigisca a les entitats espanyoles per a la supervisió de la liquiditat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'aplicarà en substitució de l'article 86 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat siga aplicable, de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europa en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria quinta. *Règim transitori per a les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. Sense perjudi del que disposa l'article 89.4, si el Banc d'Espanya comprova que una entitat de crèdit d'un estat membre de la Unió Europea amb sucursal a Espanya o que opera ací en lliure prestació de servicis incomplix la normativa relativa a requisits de liquiditat a Espanya, incoarà un expedient sancionador a la sucursal.

2. El règim sancionador aplicable serà el previst per a les entitats de crèdit espanyoles. No obstant això, el Banc d'Espanya haurà d'iniciar el procediment sancionador amb un requeriment a l'entitat de crèdit perquè pose fi a la seua conducta i s'abstinga de repetir-la i, si açò no es produïx, haurà d'informar les autoritats competents de la supervisió de l'entitat.

3. Si a pesar de les mesures preses per l'estat membre d'origen de l'entitat de crèdit o pel fet que estes mesures siguen inadequades o no estan previstes en el dit estat, l'entitat de crèdit continuara infringint la normativa al·ludida en l'apartat 1, el Banc d'Espanya, després d'informar-ne les autoritats competents de l'estat membre d'origen, prosseguirà amb l'expedient sancionador. Resolt l'expedient, el Banc d'Espanya notificarà la decisió adoptada a les esmentades autoritats i, en els casos d'infraccions greus o molt greus, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.

4. El que disposen els apartats anteriors s'aplicarà en substitució de l'article 63 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat siga aplicable, de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europa en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria sexta. *Règim transitori de mesures cautelars en situacions d'urgència.*

1. Abans de seguir el procediment previst en l'apartat 1 de la disposició transitòria quinta, el Banc d'Espanya podrà, en cas d'urgència, adoptar les mesures provisionals oportunes per a protegir els interessos dels depositants, inversors o altres destinataris dels servicis.

El Banc d'Espanya informarà d'estes mesures la Comissió Europea i les autoritats competents dels estats membres afectats, en el termini més breu possible.

2. El que disposa l'apartat 1 s'aplicarà en substitució de l'article 62 fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat siga aplicable de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europa en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria setètima. *Règim transitori per a la supervisió de les sucursals d'entitats de crèdit d'estats membres de la Unió Europea.*

1. El Banc d'Espanya supervisarà la liquiditat de les sucursals d'entitats de crèdit d'altres estats membres en col·laboració amb les autoritats competents dels esmentats estats membres.

2. Així mateix, sense perjudi de les mesures necessàries per a l'enfortiment del sistema monetari europeu, el Banc d'Espanya serà responsable de les mesures resultants de l'aplicació de la seua política monetària.

Estes mesures no establiran un tracte discriminatori o restrictiu pel fet que l'entitat de crèdit haja sigut autoritzada en un altre estat membre.

3. El que disposa l'apartat 1 s'aplicarà fins a la data en què el requisit de cobertura de liquiditat siga aplicable, de conformitat amb l'acte delegat adoptat per la Comissió Europea en virtut de l'article 460 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

Disposició transitòria octava. *Règim transitori del coixí de conservació de capital.*

El requisit relatiu al coixí de conservació de capital previst en l'article 44 d'esta llei i al qual es referix el paràgraf primer de l'article 70 quinquies 1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, no serà aplicable fins a l'1 de gener de 2016. Des d'esta data fins al 31 de desembre de 2018, s'aplicarà, en termes de capital ordinari de nivell 1 sobre exposicions totals ponderades per risc, conforme al calendari següent:

- De l'1 de gener de 2016 al 31 de desembre de 2016: 0,625%.
- De l'1 de gener de 2017 al 31 de desembre de 2017: 1,25%.
- De l'1 de gener de 2018 al 31 de desembre de 2018: 1,875%.

Disposició transitòria novena. *Règim transitori del coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.*

El requisit relatiu al coixí anticíclic previst en els articles 45 d'esta llei i 70 quinquies.1.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, no serà d'aplicació fins a l'1 de gener de 2016. Des d'esta data fins al 31 de desembre de 2018, este requisit no excedirà els nivells següents en termes de capital ordinari de nivell 1 sobre exposicions totals ponderades per risc:

- De l'1 de gener de 2016 al 31 de desembre de 2016: 0,625%.
- De l'1 de gener de 2017 al 31 de desembre de 2017: 1,25%.
- De l'1 de gener de 2018 al 31 de desembre de 2018: 1,875%.

Disposició transitòria deu. *Règim transitori dels coixins de capital per a les entitats d'importància sistèmica.*

1. L'article 46 d'esta llei serà aplicable a partir de l'1 de gener de 2016. En particular, el Banc d'Espanya podrà imposar el coixí de capital per a OEIS a partir de l'1 de gener de 2016.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà imposar el coixí per a OEIS a què es referix l'article 70 quinquies.1.c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, a partir de l'1 de gener de 2016.

2. No obstant això, el coixí per a EISM a què es referix l'article 46.4 d'esta llei i l'article 70 quinquies.1.b) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, el dit article s'aplicarà conforme al calendari següent:

- 25% del coixí en 2016.
- 50% en 2017.
- 75% en 2018.
- 100% en 2019.

Disposició transitòria onze. *Règim transitori de les restriccions a la distribució de dividends i del pla de conservació del capital en relació amb els coixins de capital.*

Les restriccions a les distribucions i l'obligació d'establir un pla de conservació del capital a què es referixen els articles 48 i 49 d'esta llei, respectivament, i l'article 70 quinquies.6 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, seran aplicables a partir de l'1 de gener de 2016, llevat que s'exigira a l'entitat complir amb el coixí contra riscos sistèmics.

Disposició transitòria dotze. *Règim transitori de l'informe bancari anual i de l'informe anual d'empreses de servicis d'inversió.*

1. L'obligació de publicació prevista en l'article 87.1 d'esta llei i l'article 70 bis.u, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, tindran plens efectes a partir de l'1 de gener de 2015.

2. L'1 de juliol de 2014, les entitats de crèdit i les empreses de servicis d'inversió a les quals els siga aplicable l'article 70 bis.u, tindran l'obligació de publicar, per primera vegada, la informació prevista en l'article 87.1.a), b) i c) d'esta llei i en l'article 70 bis.1.a), b) i c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

3. Com a màxim, l'1 de juliol de 2014, totes les EISM, ja siguen entitats de crèdit o empreses de servicis d'inversió, que estiguen autoritzades a Espanya i identificades a nivell internacional, presentaran a la Comissió Europea amb caràcter confidencial la informació a què es referixen l'article 87.1.d), e) i f) d'esta llei i l'article 70 bis.u.d), e) i f) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, segons corresponga.

Disposició transitòria tretze. *Règim transitori per a les entitats de contrapartida central i els mercats secundaris oficials de futurs i opcions.*

1. Les entitats de contrapartida central regulades en l'article 44 ter de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, hauran de complir el que disposa l'apartat 4 de l'esmentat precepte en la nova redacció que en fa la disposició final primera d'esta llei en el termini de tres mesos des de la seua entrada en vigor. En el cas que les entitats de contrapartida central estigueren en tràmit d'autorització conforme al Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol de 2012, a l'entrada en vigor d'esta llei, hauran de complir amb la nova redacció en el termini de tres mesos des que es concedisca l'autorització.

2. Al Mercat de Futurs de l'Oli d'Oliva, regit per MFAO, Societat Rectora del Mercat de Futurs de l'Oli d'Oliva, SA, només li serà d'aplicació el que estableix l'article 59 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, en la nova redacció que en fa la disposició final primera d'esta llei, a partir de l'1 de gener de 2015.

Disposició transitòria catorze. *Pla general de viabilitat.*

El Pla general de viabilitat previst en l'article 30 serà exigible a les entitats transcorreguts sis mesos des que es complete el desplegament reglamentari en què se n'especificarà el contingut.

Disposició transitòria quinze. *Designació dels membres de la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit.*

En el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, es nomenaran els representants en la Comissió Gestora del Fons de Garantia de Depòsits d'Entitats de Crèdit, de conformitat amb el que preveu la disposició final novena.

Disposició transitòria setze. *Supervisió de sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea.*

Fins que no tinga lloc el desplegament reglamentari a què es referix l'article 60.1, les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea establides a Espanya seguiran subjectes a la normativa de solvència que els sera d'aplicació fins a

l'entrada en vigor d'esta llei, en tot el que no siga contrari al que disposa el Reglament 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen a esta llei i, en particular, les següents:

- a) Llei d'Ordenació Bancària de 31 de desembre de 1946.
- b) Llei 31/1968, de 27 de juliol, d'incompatibilitats i limitacions dels presidents, consellers i alts càrrecs executius de la banca privada.
- c) Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.
- d) Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, pel qual s'adapten les normes legals en matèria d'establiments de crèdit a l'ordenament jurídic de la Comunitat Econòmica Europea.
- e) Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.
- f) L'apartat 2 de l'article 29, de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible.
- g) L'apartat g) de la disposició final tretze de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda modificada de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de l'article 44 ter, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'autorització per a prestar servicis de compensació en qualitat d'entitat de contrapartida central, la seua revocació i el seu funcionament quan les dites entitats estiguen establides a Espanya, es regiran pel que disposa el Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, per les disposicions d'esta llei i qualsevol altra normativa que siga aplicable de l'ordenament jurídic o del dret de la Unió Europea.

2. L'entitat de contrapartida central haurà d'estar reconeguda com a sistema als efectes de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Per a facilitar l'exercici de les seues funcions, les entitats de contrapartida central podran accedir a la condició de participant o membre de la societat de sistemes, de qualsevol altra entitat nacional que tinga per funció l'administració del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte autoritzat d'acord amb l'article 44 bis.11, de les entitats estrangeres que exercisquen la mencionada funció i l'admeten com a participant, de qualsevol altre sistema de liquidació de valors i instruments financers o d'un mercat regulat o sistema multilateral de negociació, quan complisquen les condicions que requerisca cada sistema i l'actuació de l'entitat de contrapartida central en este no comprometa la seguretat ni la solvència de l'entitat.

3. Les entitats de contrapartida central revestiran la forma de societat anònima separada jurídicament de la societat de sistemes, de qualsevol altra entitat que tinga per funció l'administració del registre comptable de valors representats per mitjà d'anotacions en compte, autoritzades d'acord amb l'article 44 bis.11 i de les entitats estrangeres que exercisquen esta funció.

4. Les entitats de contrapartida central elaboraran els seus estatuts socials així com un reglament intern, que tindrà el caràcter de norma d'ordenació i disciplina del mercat de valors.

El reglament intern regularà el funcionament de l'entitat de contrapartida central i els servicis que presta. Els estatuts socials regularan el funcionament intern de l'entitat de contrapartida central com a societat. El reglament i els estatuts contindran les obligacions i els requisits organitzatius i procedimentals necessaris per a complir el que disposa el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol. El ministre d'Economia i Competitivitat o, per mitjà de la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, podran desenrotllar l'estructura i el contingut mínim que haja de tindre el reglament intern.

Només podran accedir a la condició de membre de les entitats de contrapartida central, les entitats a què es referix l'article 37.2.a) a d) i f), el Banc d'Espanya i altres entitats residents o no residents que realitzen activitats anàlogues en els termes i amb les limitacions que es prevegen reglamentàriament i en el mateix reglament intern de l'entitat de contrapartida central. L'accés d'estes últimes a la condició de membre estarà subjecte al que disposen esta llei, la seua normativa de desplegament i el seu reglament intern, així com a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Així mateix, les entitats de contrapartida central elaboraran una memòria en què hauran de detallar la forma en què compliran els requisits tècnics, organitzatius, de funcionament i de gestió de riscos exigits pel Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, per a exercir les seues funcions. El ministre d'Economia i Competitivitat o, per mitjà de la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, podran regular el model al qual s'haja d'ajustar la dita memòria. L'entitat de contrapartida central mantindrà actualitzada l'esmentada memòria, les modificacions de la qual es remetran a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, degudament motivades i hi incorporarà, quan afecten la gestió de riscos, de conformitat amb el que estableix el dit reglament, l'informe preceptiu del comitè de riscos i de la unitat o de l'òrgan intern que assumisca la funció de gestió de riscos.

Amb les excepcions que reglamentàriament s'indiquen, la modificació dels estatuts socials de l'entitat de contrapartida central o del seu reglament intern requerirà, amb un informe previ del Banc d'Espanya, l'autorització de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. El reglament intern podrà ser completat per mitjà de circulars aprovades per la mateixa entitat de contrapartida central. Estes circulars hauran de ser comunicades a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya en les 24 hores següents a la seua adopció. La Comissió Nacional del Mercat de Valors s'hi podrà oposar, així com suspendre o deixar sense efecte les circulars quan estime que estes infringixen la legislació aplicable, o perjudiquen el funcionament prudent i segur de l'entitat de contrapartida central i dels mercats a què presta servici o la protecció dels inversors.

El nomenament dels membres del consell d'administració, directors generals i assimilats de les entitats de contrapartida central estarà subjecte a l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Les entitats de contrapartida central hauran de comptar almenys amb un comitè d'auditoria, el comitè de riscos previst en l'article 28 del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, un comitè de compliment i un comitè de nomenaments i remuneracions. També hauran de comptar amb una unitat o òrgan intern que assumisca la funció de gestió de riscos, de manera proporcional a la naturalesa, escala i complexitat de les seues activitats. Esta unitat o òrgan serà independent de les funcions operatives, tindrà autoritat, rang i recursos suficients, i comptarà amb l'accés pertinent al consell d'administració. A més, hauran de disposar de mecanismes i estructures organitzatives perquè els usuaris i altres interessats puguen expressar les seues opinions sobre el seu funcionament, així com normes que tinguen per objecte evitar els possibles conflictes d'interés a què es puga veure

exposada com a conseqüència de les seues relacions amb accionistes, administradors i directius, entitats participants i clients. Reglamentàriament, es podrà desplegar el que preveu este paràgraf.

L'entitat de contrapartida central remetrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, abans de l'1 de desembre de cada any, el seu pressupost estimatiu anual, en el qual s'expressaran detalladament els preus i les comissions que aplicaran, així com les ulteriors modificacions que introduïsquen en el seu règim econòmic. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà requerir a l'entitat de contrapartida central l'ampliació de la documentació rebuda i podrà establir excepcions o limitacions als preus màxims d'eixos servicis quan puguen afectar la solvència financera de l'entitat de contrapartida central, provocar conseqüències perturbadores per al desenrotllament del mercat de valors o els principis que el regixen, o introduir discriminacions injustificades entre els diferents usuaris dels servicis de l'entitat.

El ministre d'Economia i Competitivitat o, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà desenrotllar la informació que calga aportar per a avaluar la idoneïtat dels accionistes que adquireixen una participació qualificada en el capital de l'entitat de contrapartida central, d'acord amb el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors serà l'autoritat espanyola que exercisca les activitats d'autorització i supervisió de les entitats de contrapartida central establides a Espanya en aplicació del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol.

6. L'entitat de contrapartida central portarà el registre comptable central corresponent als instruments financers compensats junt amb, si és el cas, els membres autoritzats per a portar els registres de detall corresponents als contractes dels seus clients.

L'entitat de contrapartida central establirà en el seu reglament intern les condicions de solvència i els mitjans tècnics exigibles perquè els membres puguen ser autoritzats a portar els registres dels contractes dels seus clients, així com els procediments que salvaguarden la correspondència entre el registre comptable central i els registres de detall. Les condicions de solvència i mitjans tècnics podran diferir en funció dels instruments financers sobre els quals els dits membres intervinguen en l'administració del registre o en la compensació. Així mateix, l'entitat de contrapartida central establirà mecanismes d'accés a la informació dels registres de detall en què els membres mantinguen els registres de contractes dels seus clients a fi d'identificar, vigilar i gestionar els possibles riscos per a l'entitat derivats de les dependències entre els membres i els seus clients.

7. Les garanties que els membres i els clients constituïsquen de conformitat amb el règim contingut en el reglament intern de l'entitat de contrapartida central i en relació amb qualssevol operacions realitzades en l'àmbit de la seua activitat, només respondran davant de les entitats a favor de les quals es van constituir i únicament per les obligacions derivades d'estes operacions amb l'entitat de contrapartida central o amb els membres d'esta, o derivades de la condició de membre de l'entitat de contrapartida central.

El reglament intern de l'entitat i les seues circulars podran establir els supòsits que determinen el venciment anticipat de tots els contractes i posicions d'un membre, ja siguen per compte propi o per compte de clients, la qual cosa, en els termes que es prevegen en l'esmentat reglament i en les circulars, donarà lloc a la seua compensació i a la creació d'una única obligació jurídica que compregua totes les operacions incloses, i en virtut de la qual les parts només tindran dret a exigir-se el saldo net del producte de la compensació de les dites operacions. Entre els supòsits anteriors, es podrà incloure l'impagament de les obligacions i l'obertura d'un procediment concursal en relació amb els membres i clients o amb la mateixa entitat de contrapartida central. Eixe règim de compensació *tindrà* la consideració

d'acord de compensació contractual de conformitat amb el que preveu el Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública i sense perjudi de l'aplicació del règim específic contingut en la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Si un membre o un client d'un membre deixa d'atendre, en tot o en part, les obligacions concretes davant de l'entitat de contrapartida central o davant del membre, estos podran disposar de les garanties aportades per l'incumplidor, i podran amb este fi adoptar les mesures necessàries per a la seua satisfacció en els termes que s'establisquen en el reglament de l'entitat.

Si algun membre d'una entitat de contrapartida central o algun dels seus clients es veu sotmés a un procediment concursal, l'entitat de contrapartida central gaudirà d'un dret absolut de separació respecte de les garanties que estos membres o clients hagen constituït davant de la dita entitat de contrapartida central. Sense perjudi d'això, el sobrant que quede després de la liquidació de les operacions garantides s'incorporarà a la massa patrimonial concursal del client o del membre.

En cas que els clients dels membres d'una entitat de contrapartida central es veren sotmesos a un procediment concursal, els membres gaudiran d'un dret absolut de separació respecte als instruments financers i l'efectiu en què estiguen materialitzades les garanties que els seus clients hagen constituït a favor seu, de conformitat amb el règim contingut en el reglament intern de l'entitat de contrapartida central. Sense perjudi d'això, el sobrant que quede després de la liquidació de les operacions, s'incorporarà a la massa patrimonial concursal del client.

Una vegada declarat el concurs d'un membre, l'entitat de contrapartida central, informant prèviament la Comissió Nacional del Mercat de Valors, gestionarà el traspàs dels contractes i de les posicions que tinga registrats per compte dels clients, junt amb els instruments financers i l'efectiu en què estiguen materialitzades les garanties corresponents. A estos efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal facilitaran a l'entitat a la qual s'hagen de traspasar els contractes, els registres comptables i les garanties, la documentació i els registres informàtics necessaris per a fer efectiu el traspàs. En cas que el traspàs no es puga dur a terme, l'entitat podrà acordar la liquidació dels contractes i les posicions que el membre tinga oberts, incloent-hi els que siguen per compte dels seus clients. En este supòsit, concloses les actuacions que s'hagen de dur a terme en relació amb les posicions registrades i les garanties constituïdes pels clients davant del membre en qüestió, eixos clients tindran un dret de separació respecte de l'eventual sobrant.

Si l'entitat de contrapartida central es veu sotmesa a un procediment concursal, i es procedix a la liquidació de tots els contractes i posicions d'un membre, ja siguen per compte propi o per compte de clients, els membres i clients que no hagen incomplert les seues obligacions amb l'entitat de contrapartida central gaudiran d'un dret absolut de separació respecte del sobrant de les garanties que, havent-se constituït a favor de l'entitat de contrapartida central de conformitat amb el seu reglament intern, resulte de la liquidació de les operacions garantides, a excepció de les contribucions al fons de garantia davant d'incompliments.

8. L'entitat de contrapartida central establirà en el seu reglament intern les regles i els procediments per a afrontar les conseqüències que resulten d'incompliments dels seus membres. Les dites regles i procediments concretaran la manera en què s'aplicaran els diversos mecanismes de garantia amb què compte l'entitat de contrapartida central i les vies per a reposar-los amb l'objectiu de permetre que l'entitat de contrapartida central continue operant d'una forma sòlida i segura.

9. Amb subjecció al que disposen esta llei i la resta de normativa nacional o de la Unió Europea que siga aplicable, l'entitat de contrapartida central podrà establir acords amb altres entitats residents i no residents, les funcions de les quals

siguen anàlogues o que gestionen sistemes de compensació i liquidació de valors. Estos acords, així com els que puga firmar amb mercats o sistemes multilaterals de negociació, requeriran l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb un informe previ del Banc d'Espanya, i hauran de complir els requisits que es determinen reglamentàriament i en el reglament intern de la mateixa entitat.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«1. Es podran crear mercats secundaris oficials de futurs i opcions, d'àmbit estatal, la forma de representació dels quals siga la d'anotacions en compte. Correspondrà al ministre d'Economia i Competitivitat, a proposta de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, autoritzar-ne la creació, de conformitat amb el que disposa l'article 31 bis.

En el cas de mercats d'àmbit autonòmic, l'autorització de la creació del mercat, així com la resta d'autoritzacions i aprovacions indicades en este article correspondrà a la comunitat autònoma amb competències en la matèria.

2. Estos mercats tindran per objecte els contractes de futurs, d'opcions i d'altres instruments financers derivats, siga quin siga l'actiu subjacent, definits per la societat rectora del mercat. La societat rectora organitzarà la negociació dels esmentats contractes.

La societat rectora del mercat assegurarà, per mitjà d'una entitat de contrapartida central, amb l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la contrapartida en tots els contractes que emeta.

3. Podran ser membres d'estos mercats les entitats a què es referix l'article 37 d'esta llei. També podran accedir a la condició de membre, amb capacitat restringida exclusivament a la negociació, bé per compte propi o per compte d'entitats del seu grup, aquelles entitats l'objecte social principal de les quals consistisca en la inversió en mercats organitzats i reuneixen les condicions de mitjans i solvència que establisca el reglament del mercat a què es referix l'apartat 7 d'este article. En els mercats de futurs i opcions amb subjacent no financer, es podrà determinar reglamentàriament l'adquisició de l'esmentada condició per altres entitats diferents de les indicades anteriorment, sempre que reuneixen els requisits d'especialitat, professionalitat i solvència.

4. En els mercats secundaris oficials de futurs i opcions hi haurà, d'acord amb el que disposa l'article 31 bis, una societat rectora, amb forma de societat anònima, les funcions bàsiques de la qual seran les d'organitzar, dirigir i supervisar l'activitat del mercat. Estes societats no podran realitzar cap activitat d'intermediació financera, ni les activitats relacionades en l'article 63, a excepció del que disposa esta llei.

5. La modificació dels estatuts socials de la societat rectora requerirà l'aprovació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa l'article 31 bis, amb les excepcions que reglamentàriament s'indiquen.

6. La societat rectora disposarà d'un consell d'administració amb, almenys, cinc membres i, com a mínim, un director general. Una vegada rebuda l'autorització inicial, els nous nomenaments hauran de ser aprovats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors o, si és el cas, per la comunitat autònoma amb competència en la matèria, a l'efecte de comprovar que els nomenats reuneixen els requisits de l'article 67.2.f) d'esta llei.

7. Estos mercats, a més de regir-se per les normes previstes en esta llei i la normativa de desplegament, es regiran per un reglament específic, que tindrà el caràcter de norma d'ordenació i disciplina del mercat de valors, l'aprovació i modificació del qual s'ajustarà al procediment previst en l'article 31 bis. En l'esmentat reglament es detallaran les classes de membres, amb especificació dels requisits tècnics i de solvència que hauran de reunir en relació amb les diverses activitats que exercisquen en el mercat, els contractes propis del mercat, les

relacions jurídiques de la societat rectora i dels membres del mercat amb els clients que actuen en el mercat, les normes de supervisió, el règim de contractació, així com qualssevol altres aspectes que es precisen reglamentàriament.»

Tres. Les lletres e) i f) de l'article 63.1 queden redactades de la manera següent:

- «e) La col·locació d'instruments financers sense base en un compromís ferm.
- f) L'assegurament d'instruments financers o col·locació d'instruments financers sobre la base d'un compromís ferm.»

Quatre. Els apartats 2 i 5 de l'article 65 bis queden redactats de la manera següent:

«2. Els agents hauran de complir els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència de l'article 67.2.f).»

«5. Les empreses de servicis d'inversió que contracten agents hauran de comunicar-ho a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que els inscriurà en el registre indicat en l'article 92, prèvia inscripció dels poders en el Registre Mercantil i una vegada comprovat que l'agent reuneix acreditada honorabilitat, coneixement i experiència per a poder comunicar amb precisió al client o al possible client tota la informació pertinent sobre el servici proposat. La inscripció en el registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors serà requisit necessari perquè els agents puguen iniciar la seua activitat.

Quan l'empresa de servicis d'inversió concloga la seua relació amb un agent, haurà de comunicar-ho immediatament a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, perquè s'ane en el registre corresponent.

Quan una empresa de servicis d'inversió espanyola recórrega a un agent vinculat establert en un altre estat membre de la Unió Europea, l'agent vinculat s'inscriurà en el registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan l'estat membre en què estiga establert no permeta a les seues empreses de servicis d'inversió nacionals la utilització d'agents vinculats.»

Cinc. L'últim paràgraf de l'article 66.4 queda redactat de la manera següent:

«Eixa consulta inclourà, en especial, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i l'honorabilitat, coneixement i experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es podrà reiterar per a l'avaluació continuada del compliment, per part de les empreses de servicis d'inversió espanyoles, dels esmentats requisits.»

Sis. L'article 67 queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Denegació de l'autorització i requisits d'accés.*

1. El ministre d'Economia i Competitivitat o, en el cas de les empreses d'assessorament financer, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, només podrà denegar l'autorització per a constituir una empresa de servicis d'inversió per les causes següents:

a) Quan s'incomplisquen els requisits legals i reglamentaris previstos per a obtindre i conservar l'autorització.

b) Quan, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considere adequada la idoneïtat dels accionistes que hi tindran una participació significativa, tal com es defineix en l'article 69. Entre altres factors, La idoneïtat s'apreciarà en funció de:

1r. L'honorabilitat dels accionistes.

2n. Els mitjans patrimonials amb què compten estos accionistes per a atendre els compromisos assumits.

3r. La possibilitat que l'entitat quede exposada de forma inapropiada al risc de les activitats no financeres dels seus promotors o quan, tractant-se d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguen quedar afectats per l'alt risc d'aquelles.

Les referències efectuades als accionistes en este article s'entendran fetes als empresaris en el cas de les empreses d'assessorament financer que siguen persones físiques.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup a què eventualment puga pertànyer l'entitat, o l'existència de vincles estrets amb altres empreses de servicis d'inversió o altres persones físiques o jurídiques que impedisquen l'exercici efectiu de les funcions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i, en general, l'existència de greus dificultats per a inspeccionar-la o obtindre la informació que la Comissió Nacional del Mercat de Valors estime necessària per a l'adequat desenrotllament de les seues funcions supervidores.

d) Quan les disposicions legals, reglamentàries o administratives d'un estat no membre de la Unió Europea per les quals es regisquen les persones físiques o jurídiques amb les quals l'empresa d'inversió mantinga vincles estrets, o les dificultats que supose la seua aplicació, impedisquen l'exercici efectiu de les funcions de supervisió.

e) La falta d'honorabilitat, coneixement i experiència, i capacitat per a exercir un bon govern de l'empresa per part dels membres del consell d'administració i de les persones que s'encarreguen de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera, quan l'empresa de servicis d'inversió haja de ser dependent d'aquella com a integrant d'un conglomerat financer.

f) L'existència de greus conflictes d'interés entre els càrrecs, responsabilitats o funcions exercits pels membres del consell d'administració de l'empresa de servicis d'inversió i altres càrrecs, responsabilitats o funcions que exercisquen de forma simultània.

2. Seran requisits perquè una entitat obtinga l'autorització com a empresa de servicis d'inversió els següents:

a) Que tinga per objecte social exclusiu la realització de les activitats que siguen pròpies de les empreses de servicis d'inversió, segons esta llei.

b) Que revista la forma de societat anònima, constituïda per temps indefinit, i que les accions integrants del seu capital social tinguen caràcter nominatiu. Reglamentàriament, es podrà preveure que l'empresa de servicis d'inversió revista una altra forma de societat quan es tracte d'empreses d'assessorament financer que siguen persones jurídiques.

c) Que quan es tracte d'una entitat de nova creació es constituïska pel procediment de fundació simultània i que els seus fundadors no es reserven avantatges o remuneracions especials de cap classe.

d) L'existència d'un capital social mínim totalment desembossat en efectiu i dels recursos propis mínims que reglamentàriament es determinen en funció dels servicis i activitats que es presten i del volum previst de la seua activitat.

Quan es tracte d'empreses de servicis d'inversió que únicament estiguen autoritzades a prestar el servici d'assessorament en matèria d'inversió o a rebre i transmetre ordres d'inversors sense mantindre fons o valors mobiliaris que pertanguen a clients, i que per esta raó mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels dits clients, hauran de subscriure un capital social mínim o una assegurança de responsabilitat professional, o bé una combinació dels dos, de conformitat amb el que s'establisca reglamentàriament.

e) Que compte amb almenys tres administradors o, si és el cas, que el consell d'administració estiga format per almenys tres membres. Reglamentàriament, es podrà exigir un nombre més gran d'administradors, en funció dels servicis d'inversió

i auxiliars que l'entitat prestarà. En el cas de les empreses d'assessorament financer que siguen persones jurídiques, l'entitat podrà designar un administrador únic.

f) Que els presidents, vicepresidents, consellers o administradors, directors generals i assimilats a estos últims, posseïsquen reconeguda honorabilitat, coneixement i experiència per a l'exercici adequat de les seues funcions i estiguen en disposició d'exercir un bon govern de l'empresa de servicis d'inversió. En el cas d'entitats dominants d'empreses de servicis d'inversió, el requisit d'honorabilitat també haurà de concórrer en els presidents, vicepresidents, consellers o administradors, directors generals i assimilats a estos últims i la majoria dels membres del consell d'administració hauran de posseir coneixement i experiència per a l'exercici adequat de les seues funcions.

Així mateix, els requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència hauran de concórrer en els responsables de les funcions de control intern i altres llocs clau per al desenrotllament diari de l'activitat d'una empresa de servicis d'inversió i de la seua entitat dominant, conforme establisca la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

g) Que compte amb els procediments, mesures i mitjans necessaris per a complir els requisits d'organització previstos en els apartats 2 i 3 de l'article 70 ter d'esta llei.

h) Que compte amb l'existència d'un reglament intern de conducta, ajustat a les previsions d'esta llei, així com amb mecanismes de control i de seguretat en l'àmbit informàtic i de procediments de control intern adequats, incloent-hi, en particular, un règim d'operacions personals dels consellers, directius, empleats i apoderats de l'empresa.

i) Que s'adherisca al Fons de Garantia d'Inversions previst en el títol VI d'esta llei, quan la regulació específica d'este ho requerisca. Este requisit no serà exigible a les empreses de servicis d'inversió previstes en l'article 64.1.d) d'esta llei.

j) Que haja presentat un pla de negocis que acredite raonablement que el projecte d'empresa de servicis d'inversió és viable en el futur.

k) Que haja presentat documentació adequada sobre les condicions i els servicis, funcions o activitats que seran subcontractades o externalitzades, de manera que es puga verificar que este fet no desnaturalitza o deixa sense contingut l'autorització sol·licitada.

l) Que compte amb procediments adequats de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

En el desplegament reglamentari dels requisits previstos en este apartat caldrà tindre en compte la classe d'empresa de servicis d'inversió de què es tracte i el tipus d'activitats que realitze, en especial, en relació amb l'establiment del capital social mínim i dels recursos propis mínims, previstos en la lletra d) anterior.

Quan la societat rectora del mercat secundari oficial sol·licite l'autorització i les persones que gestionen el sistema multilateral de negociació siguen les mateixes que les que gestionen el mencionat mercat, es presumirà que eixes persones complixen els requisits establits en la lletra f) anterior.

3. A més, quan la sol·licitud d'autorització es referisca a la prestació del servici de gestió d'un sistema multilateral de negociació, l'empresa de servicis d'inversió, la societat rectora o, si és el cas, l'entitat constituïda a este efecte per una o diverses societats rectores, hauran de sotmetre a l'aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors un reglament de funcionament que, sense perjudi de les altres especificacions establides en l'article 120, haurà de:

a) Establir normes clares i transparents que regulen l'accés al sistema multilateral de negociació d'acord amb les condicions establides en l'article 37.2 i que fixen els criteris per a determinar els instruments financers que es puguen negociar en el sistema.

b) Establir normes i procediments que regulen la negociació en estos sistemes de manera justa i ordenada, establint criteris objectius que permeten una execució eficaç de les ordes.

4. A l'efecte del que disposen els apartats 1 i 2:

a) Concorre honorabilitat en els que hagen mostrat una conducta personal, comercial i professional que no plantege dubtes sobre la seua capacitat per a exercir una gestió sana i prudent de l'empresa de servicis d'inversió.

Per a valorar la concurrència d'honorabilitat s'haurà de considerar tota la informació disponible, d'acord amb els paràmetres que es determinen reglamentàriament. En tot cas, la mencionada informació haurà d'incloure la relativa a la condemna per la comissió de delictes o faltes i la sanció per la comissió d'infraccions administratives.

b) Posseïxen coneixements i experiència adequats per a exercir les seues funcions en les empreses de servicis d'inversió els qui compten amb la formació de nivell i perfil adequat, en particular, en les àrees de valors i servicis financers, i experiència pràctica derivada de les seues anteriors ocupacions durant un temps suficient.

c) Es tindran en compte a l'efecte de valorar la disposició dels membres del consell d'administració per a exercir un bon govern de l'empresa de servicis d'inversió, la presència de potencials conflictes d'interés que generen influències indegudes de tercers i la capacitat de dedicar el temps suficient per a dur a terme les funcions corresponents.

5. Les empreses d'assessorament financer que siguen persones físiques hauran de complir els requisits següents per a obtindre l'autorització corresponent:

a) Tindre adequada honorabilitat, coneixements i experiència de conformitat amb el que estableix l'apartat 2.f) anterior.

b) Complir els requisits financers que s'establisquen reglamentàriament.

c) Complir els requisits establits en l'apartat 2.g) i h) anterior, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.»

Set. Es crea un nou article 67 bis.

«Article 67 bis. *Règim d'incompatibilitats i limitacions.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors determinarà el nombre màxim de càrrecs que un membre del consell d'administració o un director general o assimilat pot ocupar simultàniament tenint en compte les circumstàncies particulars i la naturalesa, dimensió i complexitat de les activitats de l'entitat.

Els membres del consell d'administració amb funcions executives i els directors generals i assimilats d'empreses de servicis d'inversió no podran ocupar al mateix temps més càrrecs que els previstos per a les entitats de crèdit en l'article 26 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà autoritzar els càrrecs mencionats en l'apartat anterior a ocupar un càrrec no executiu adicional si considera que això no impediex el correcte exercici de les seues activitats en l'empresa de servicis d'inversió. L'autorització haurà de ser comunicada a l'Autoritat Bancària Europea.

3. No obstant això, este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió que complisquen els requisits següents:

a) No estan autoritzades a prestar el servici auxiliar a què es referiex l'article 63.2.a),

b) Presten únicament un o més dels servicis o activitats d'inversió enumerats en l'article 63.1.a), b) d) i g); i

c) No se'ls permet tindre en depòsit diners o valors dels seus clients i que, per esta raó, mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels dits clients.»

Huit. S'eliminen els apartats 3 i 4 de l'article 70 i es fa una nova redacció de l'apartat 2, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, així com les empreses de servicis d'inversió no integrades en un grup consolidable, excepte a les que es referix el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat anterior, disposaran específicament d'estratègies i procediments sòlids, eficaços i exhaustius a fi d'avaluar i mantindre de forma permanent els imports, els tipus i la distribució del capital intern que consideren adequats per a cobrir la naturalesa i el nivell dels riscos als quals estiguen o puguen estar exposats. Les dites estratègies i procediments seran periòdicament objecte d'examen intern a fi de garantir que continuen sent exhaustius i proporcionals a l'índole, escala i complexitat de les activitats de l'entitat interessada.»

Nou. L'article 70 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 70 bis. *Informació sobre solvència.*

1. Els grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, així com les empreses de servicis d'inversió no integrades en un d'estos grups consolidables, hauran de fer pública, quan siga possible i almenys amb periodicitat anual, degudament integrada en un sol document denominat «Informació sobre solvència», la informació a què es referix la part octava del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i en els termes en què s'establixen en la dita part.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà exigir a les empreses matrius que publiquen amb periodicitat anual, ja siga íntegrament o per mitjà de referències a informació equivalent, una descripció de la seua estructura jurídica i govern i de l'estructura organitzativa del grup.

3. La divulgació, en compliment dels requeriments de la legislació mercantil o del mercat de valors, de les dades a què es referix l'apartat 1, no eximirà de la seua inclusió en el document «Informació sobre solvència» en la forma prevista pel dit apartat.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà exigir a les entitats obligades a divulgar la informació a què es referix l'apartat 1:

a) La verificació per auditors de comptes o experts independents, o per altres mitjans satisfactoris al seu parer, de les informacions que no estiguen cobertes per l'auditoria de comptes, de conformitat amb el que disposa el capítol III del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, respecte del règim d'independència a què es troben subjectes els auditors de comptes.

b) La divulgació d'una o diverses d'estes informacions, bé de manera independent en qualsevol moment, bé amb una freqüència superior a l'anual, i que establisquen terminis màxims per a la divulgació.

c) L'ús per a la divulgació de mitjans i llocs diferents dels estats financers.

5. El que establix este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió a què es referix el segon paràgraf de l'article 70.1.a).

Deu. S'afig el següent article 70 bis.u:

«Article 70 bis.u. *Informe anual d'empreses de servicis d'inversió.*

1. Les empreses de servicis d'inversió remetran a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i publicaran anualment, especificant els països on estiguen establides, la informació següent en base consolidada per a cada exercici:

- a) Denominació, naturalesa i ubicació geogràfica de l'activitat.
- b) Volum de negoci.
- c) Nombre d'empleats a temps complet.
- d) Resultat brut abans d'impostos.
- e) Impostos sobre el resultat.
- f) Subvencions o ajudes públiques rebudes.

2. La informació a què es referix l'apartat anterior serà publicada com a annex dels estats financers de l'entitat auditats d'acord amb la normativa reguladora d'auditoria de comptes.

3. Les entitats faran públic en el seu informe anual d'empreses de servicis d'inversió, entre els indicadors clau, el rendiment dels seus actius, que es calcularà dividint el benefici net pel balanç total.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors tindrà disponibles estos informes en la seua pàgina web.

5. El que estableix este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió a què es referix el segon paràgraf de l'article 70.1.a.)»

Onze. L'article 70 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 70 ter. *Normes de govern corporatiu i requisits d'organització interna.*

1. Les empreses de servicis d'inversió exerciran la seua activitat respectant les normes de govern corporatiu i els requisits d'organització interna establits en esta llei i la resta de legislació aplicable.

2. Les empreses de servicis d'inversió i les restants entitats que, de conformitat amb el que disposa este títol, presten servicis d'inversió hauran de definir i aplicar polítiques i procediments adequats per a garantir que l'empresa, els seus directius, el seu personal i els seus agents complisquen les obligacions que la normativa del mercat de valors els imposa.

A este efecte hauran de:

a) En el cas de les empreses de servicis d'inversió, comptar amb sòlids procediments de govern corporatiu, incloent-hi una estructura organitzativa clara, adequada i proporcionada conforme al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats i amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents. I, en el cas de les altres entitats que presten servicis d'inversió, de conformitat amb el que disposa este títol, amb una estructura organitzativa igualment clara, adequada i proporcionada conforme al caràcter, escala i complexitat dels servicis d'inversió que presten.

b) Disposar d'una unitat que garantisca el desenrotllament de la funció de compliment normatiu sota el principi d'independència respecte a aquelles àrees o unitats que exercisquen les activitats de prestació de servicis d'inversió sobre les quals gire l'exercici d'aquella funció. Caldrà assegurar l'existència de procediments i controls per a garantir que el personal complix les decisions adoptades i les funcions encomanades.

La funció de compliment normatiu haurà de controlar i avaluar regularment l'adequació i eficàcia dels procediments establits per a la detecció de riscos, i les mesures adoptades per a fer front a possibles deficiències així com assistir i assessorar les persones competents responsables de la realització dels servicis d'inversió per al compliment de les funcions.

c) Disposar de sistemes d'informació que asseguren que el seu personal coneix les obligacions, riscos i responsabilitats derivades de la seua actuació i la normativa aplicable als servicis d'inversió que presten.

d) Disposar de mesures administratives i d'organització adequades per a evitar que els possibles conflictes d'interés regulats en l'article 70. quáter perjudiquen els seus clients.

Així mateix, hauran d'establir mesures de control de les operacions que realitzen, amb caràcter personal, els membres dels seus òrgans d'administració, empleats, agents i la resta de persones vinculades a l'empresa, quan estes operacions puguen comportar conflictes d'interés o vulnerar, en general, el que estableix esta llei.

e) Portar registres de totes les operacions sobre valors i instruments financers i servicis d'inversió que presten de manera que es puga comprovar que han complit totes les obligacions que la present llei els imposa en relació amb els seus clients.

Les dades que s'han d'incloure en els registres d'operacions estan establides en el Reglament (UE) núm. 1287/2006, de la Comissió, de 10 d'agost de 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE, del Parlament Europeu i del Consell, quant a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits a l'efecte de l'esmentada directiva. Els altres aspectes relatius a l'obligació d'administració del registre es determinaran reglamentàriament.

Així mateix, hauran d'informar la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la forma que reglamentàriament es determine, de les operacions que efectuen, de conformitat amb el que disposa l'article 59 bis.

f) Adoptar les mesures adequades per a protegir els instruments financers que els confien els seus clients i evitar-ne la utilització indeguda. En particular, no podran utilitzar per compte propi els instruments financers dels clients, excepte quan estos manifesten el seu consentiment exprés. Així mateix, hauran de mantindre una separació efectiva entre els valors i instruments financers de l'empresa i els de cada client. Els registres interns de l'entitat hauran de permetre conèixer, en tot moment i sense demora, i especialment en cas d'insolvència de l'empresa, la posició de valors i operacions en curs de cada client.

Iniciat el procediment concursal d'una entitat depositària de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudi de les competències del Banc d'Espanya, podrà disposar de forma immediata el trasllat dels valors depositats per compte dels seus clients a una altra entitat habilitada per a dur a terme esta activitat, inclús si estos actius es troben depositats en terceres entitats a nom de l'entitat que preste el servici de depòsit. A estos efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal facilitaran l'accés de l'entitat a la qual vullguen traspasar els valors a la documentació i als registres comptables i informàtics necessaris per a fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedirà que es faça arribar al client titular dels valors l'efectiu procedent de l'exercici dels seus drets econòmics o de la seua venda.

g) Elaborar i mantindre actualitzat un pla general de viabilitat que incloga les mesures que es pretenguen adoptar per a restaurar la viabilitat i la solidesa financera de l'empresa de servicis d'inversió en cas que estes experimenten algun deteriorament significatiu. El pla serà sotmés a aprovació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que podrà exigir la modificació del seu contingut.

3. Així mateix, les entitats que presten servicis d'inversió hauran de:

a) Disposar de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguen exposades o puguen estar-ho, i disposar de mecanismes adequats de control intern, incloent-hi procediments administratius i comptables adequats. Així mateix, hauran de comptar amb polítiques i pràctiques de remuneració que siguen compatibles amb una gestió adequada i eficaç de riscos i que la promoguen.

L'organització haurà de comptar amb un òrgan de verificació que exercisca la funció d'auditoria interna sota el principi d'independència respecte a aquelles àrees o unitats que exercisquen les activitats de prestació de servicis d'inversió sobre les quals gire l'exercici d'aquella funció.

La funció d'auditoria interna haurà d'elaborar i mantindre un pla d'auditoria dirigit a examinar i avaluar l'adequació i eficàcia dels sistemes, mecanismes de control intern i disposicions de l'empresa de servicis d'inversió, formular recomanacions a partir dels treballs fets en execució d'este i verificar-ne el compliment.

b) Adoptar mesures adequades per a garantir, en cas d'incidències, la continuïtat i regularitat en la prestació dels seus servicis. Hauran de comptar, especialment, amb mecanismes de control i salvaguarda dels seus sistemes informàtics i amb plans de contingència davant de danys o catàstrofes.

c) Adoptar les mesures adequades, en relació amb els fons que els confien els seus clients, per a protegir els seus drets i evitar-ne una utilització indeguda. Les entitats no podran utilitzar per compte propi fons dels seus clients, excepte en els supòsits excepcionals que es puguen establir reglamentàriament i sempre amb consentiment exprés del client. Els registres interns de l'entitat hauran de permetre conèixer, en tot moment i sense demora, i especialment en cas d'insolvència de l'empresa, la posició de fons de cada client.

En particular, els comptes que mantinguen a nom de clients seran de caràcter instrumental i transitori i hauran d'estar relacionats amb l'execució d'operacions realitzades per compte d'ells. Els clients de l'entitat mantindran el dret de propietat sobre els fons entregats a l'entitat inclús quan estos es materialitzen en actius a nom de l'entitat i per compte de clients.

d) Adoptar les mesures necessàries perquè el risc operacional no augmente de forma indeguda quan confien a un tercer la realització de servicis d'inversió o l'exercici de funcions essencials per a la prestació dels servicis d'inversió. Quan es deleguen en tercers funcions de control intern, les entitats cuidaran que això no disminuïska la seua capacitat de control intern i garantiran el necessari accés del supervisor competent a la informació. En cap cas podran delegar funcions en tercers quan això disminuïska la capacitat de control intern o la de supervisió de l'òrgan supervisor competent. Correspondrà a l'entitat comprovar que la persona o l'entitat en què pretenga delegar funcions complix els requisits establits en esta llei i en les seues disposicions de desplegament.

Les entitats de crèdit que presten servicis d'inversió hauran de respectar els requisits d'organització interna previstos en este apartat, amb les especificacions que reglamentàriament es determinen. Corresponen al Banc d'Espanya les facultats de supervisió, inspecció i sanció d'estos requisits. A les esmentades entitats no els serà aplicable la prohibició d'utilitzar per compte propi els fons dels seus clients que s'establix en la lletra c) anterior.

4. Els sistemes, procediments i mecanismes previstos en este article seran exhaustius i proporcionats a la naturalesa, escala i complexitat dels riscos inherents al model empresarial i a les activitats de l'entitat. Així mateix es configuraran d'acord amb criteris tècnics que garantisquen una adequada gestió i el tractament dels riscos que reglamentàriament es determinen.

Reglamentàriament s'establirà el contingut i requisits dels procediments, registres i mesures indicades en este article. Així mateix, reglamentàriament s'establiran els requisits d'organització interna exigibles a les empreses d'assessorament financer que siguen persones físiques.

5. En tot grup d'empreses de servicis d'inversió, cada una de les entitats financeres integrades haurà d'adoptar les mesures necessàries per a resoldre adequadament els possibles conflictes d'interés entre els clients de diferents entitats del grup.

6. El consell d'administració de les empreses de servicis d'inversió haurà de definir un sistema de govern corporatiu que garantisca una gestió eficaç i prudent de l'entitat, i que incloga l'adequat repartiment de funcions en l'organització i la prevenció de conflictes d'interessos.

El consell d'administració vigilarà l'aplicació del sistema de govern corporatiu i respondrà d'este. Per a això, haurà de controlar i avaluar periòdicament l'eficàcia del sistema i adoptar les mesures adequades per a resoldre les seues deficiències.

7. El sistema de govern corporatiu es regirà pels principis següents:

a) La responsabilitat de l'administració i gestió de l'entitat, l'aprovació i vigilància de l'aplicació dels seus objectius estratègics, la seua estratègia de risc i el seu govern intern recaurà en el consell d'administració.

b) El consell d'administració garantirà la integritat dels sistemes d'informació comptable i financera, incloent-hi el control financer i operatiu i el compliment de la legislació aplicable.

c) El consell d'administració haurà de supervisar el procés de divulgació d'informació i les comunicacions relatives a l'empresa de servicis d'inversió.

d) El consell d'administració és responsable de garantir una supervisió efectiva de l'alta direcció.

e) El president del consell d'administració no podrà exercir simultàniament el càrrec de conseller delegat, llevat que l'entitat ho justifique i la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho autoritze.

8. Les empreses de servicis d'inversió hauran de comptar, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats, amb unitats i procediments interns adequats per a dur a terme la selecció i avaluació contínua dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals o assimilats, i de les persones que assumisquen funcions de control intern o ocupen llocs claus per al desenrotllament diari de l'activitat de l'empresa de servicis d'inversió, d'acord amb el que estableix este apartat.

La valoració de la idoneïtat dels càrrecs anteriors, de conformitat amb els criteris d'honorabilitat, experiència i bon govern establits en esta llei es produirà tant per la mateixa empresa de servicis d'inversió, com per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els termes que es prevegen reglamentàriament.

Les empreses de servicis d'inversió hauran de vetllar en tot moment pel compliment dels requisits d'idoneïtat que preveu esta llei.

9. Les empreses de servicis d'inversió comptaran amb una pàgina web on donaran difusió a la informació pública prevista en este capítol i comunicaran la manera en què complixen les obligacions de govern corporatiu.

10. Als efectes del que preveu esta llei, s'equipararà el consell d'administració a qualsevol òrgan equivalent de les empreses de servicis d'inversió.»

Dotze. S'afig un nou article 70 ter.u:

«Article 70 ter.u. *Comité de nomenaments.*

1. Les empreses de servicis d'inversió hauran de constituir un comité de nomenaments, integrat per membres del consell d'administració que no exercisquen funcions executives en l'entitat. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà determinar que una empresa de servicis d'inversió, per raó de la seua dimensió, la seua organització interna, la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seues activitats, pugua constituir l'esmentat comité de manera conjunta amb el comité de remuneracions, o bé quede exempta d'este requisit.

2. El comité de nomenaments establirà un objectiu de representació per al sexe menys representat en el consell d'administració i elaborarà orientacions sobre com aconseguir este objectiu.

3. No obstant el que s'indica en l'apartat 1, este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió que complisquen els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servici auxiliar a què es referix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un o més dels servicis o activitats d'inversió enumerats en l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades per a tindre en depòsit diners o valors dels seus clients i que, per esta raó, mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels esmentats clients.

Este article tampoc serà aplicable a aquelles empreses de servicis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servici a què es referix l'article 63.1.h).»

Tretze. S'afig un nou article 70 ter.dos:

«Article 70 ter.dos. *Obligacions en matèria de remuneracions.*

1. Les empreses de servicis d'inversió disposaran, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seues activitats, de polítiques de remuneracions coherents amb la promoció d'una gestió del risc sòlida i efectiva.

2. La política de remuneracions s'aplicarà a les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incidisquen de manera significativa en el seu perfil de risc, pel que fa al grup, a la societat matriu i a la filial. En particular, s'aplicarà als alts directius, als empleats que assumixen riscos per a l'empresa de servicis d'inversió, als qui exercixen funcions de control, així com a tot treballador que reba una remuneració global que l'incloga en el mateix barem de remuneració que els anteriors, les activitats professionals dels quals incidisquen de manera important en el perfil de risc de l'entitat.

3. Les empreses de servicis d'inversió presentaran a la Comissió Nacional del Mercat de Valors tota la informació que esta els requerisca per al compliment de les obligacions en matèria de remuneracions i, en particular, una llista indicant les categories d'empleats les activitats professionals dels quals incidixen de manera significativa en el seu perfil de risc. Esta llista s'haurà de presentar anualment i, en tot cas, quan s'hagen produït alteracions significatives en les llistes presentades.

4. La política de remuneracions es determinarà de conformitat amb els principis generals previstos per a les entitats de crèdit en l'article 33 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

5. Pel que fa als elements variables de la remuneració, s'aplicaran els principis previstos per a les entitats de crèdit en l'article 34 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

6. Les empreses de servicis d'inversió hauran de constituir un comitè de remuneracions. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà determinar que una empresa de servicis d'inversió, per raó de la seua dimensió, la seua organització interna, la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seues activitats, pugua constituir l'esmentat comitè de manera conjunta amb el comitè de nomenaments, o bé quede exempta d'este requisit.

No obstant això, este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió que complisquen els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servici auxiliar a què es referix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un dels servicis o activitats d'inversió enumerats en l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades per a tindre en depòsit diners o valors dels seus clients i que, per esta raó, mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels dits clients.

Este article tampoc serà aplicable a aquelles empreses de servicis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servici a què es referix l'article 63.1 h).

7. En el cas d'empreses de servicis d'inversió que reben suport financer públic, s'aplicaran, a més de les regles establides en l'article 33 de la Llei 10/2014,

d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, les contingudes, per a les entitats de crèdit, en l'article 35 de la mencionada llei i la normativa de desplegament, amb les adaptacions que, si és el cas, siguen necessàries a causa de la naturalesa de l'entitat.»

Catorze. S'afeg un nou article 70 ter.tres:

«Article 70 ter.Tres. *Gestió del risc i comitè de riscos.*

1. El consell d'administració és el responsable dels riscos que assumisca una empresa de servicis d'inversió. A estos efectes, les empreses de servicis d'inversió hauran d'establir canals eficaços d'informació al consell d'administració sobre les polítiques de gestió de riscos de l'empresa i tots els riscos importants a què esta s'enfronta.

2. En l'exercici de la seua responsabilitat sobre gestió de riscos, el consell d'administració haurà de:

a) Dedicar temps suficient a la consideració de les qüestions relacionades amb els riscos. En particular, participarà activament en la gestió de tots els riscos substancials previstos en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i en les normes de solvència establides en esta llei i les seues disposicions de desplegament, vetllarà perquè s'assignen recursos adequats per a la gestió de riscos, i intervindrà, en particular, en la valoració dels actius, l'ús de qualificacions creditícies externes i els models interns relatius a estos riscos.

b) Aprovar i revisar periòdicament les estratègies i polítiques d'assumpció, gestió, supervisió i reducció dels riscos a què l'empresa de servicis d'inversió estiga o puga estar exposada, incloent-hi els que presente la conjuntura macroeconòmica en què opera en relació amb la fase del cicle econòmic.

3. Les empreses de servicis d'inversió hauran de disposar d'una unitat o òrgan que assumisca la funció de gestió de riscos proporcional a la naturalesa, escala i complexitat de les seues activitats, independent de les funcions operatives, que tinga autoritat, rang i recursos suficients, així com l'oportú accés al consell d'administració.

4. Les empreses de servicis d'inversió hauran de constituir un comitè de riscos. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà determinar que una empresa de servicis d'inversió, per raó de la seua dimensió, la seua organització interna, la naturalesa, l'abast o l'escassa complexitat de les seues activitats, puga assignar les funcions del comitè de risc a la comissió mixta d'auditoria o bé quede exempta de la constitució d'este comitè.

No obstant això, este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió que complisquen els requisits següents:

a) No estar autoritzades a prestar el servici auxiliar a què es referix l'article 63.2.a).

b) Prestar únicament un dels servicis o activitats d'inversió enumerats en l'article 63.1.a), b), d) i g).

c) No estar autoritzades per a tindre en depòsit diners o valors dels seus clients i que, per esta raó, mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels dits clients.

Este article tampoc serà aplicable a aquelles empreses de servicis d'inversió autoritzades exclusivament a prestar el servici a què es referix l'article 63.1.h).»

Quinze. Es fa una nova redacció de l'article 70 quinquies:

«Article 70 quinquies. *Requisit combinat de coixins de capital.*

1. Les empreses de servicis d'inversió hauran de complir en tot moment el requisit combinat de coixins de capital, entés com el total del capital de nivell 1

ordinari definit en l'article 26 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, necessari per a complir l'obligació de disposar d'un coixí de conservació de capital, més, si és procedent:

- a) Un coixí de capital anticíclic específic de cada entitat.
- b) Un coixí per a les entitats d'importància sistèmica mundial (EISM).
- c) Un coixí per a altres entitats d'importància sistèmica (OEIS).
- d) Un coixí contra riscos sistèmics.

Esta obligació es complirà sense perjudici dels requisits de recursos propis establits en l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'aquells altres que, si és el cas, puga exigir la Comissió Nacional del Mercat de Valors en virtut del que estableix l'article 87 octies.

2. Estos coixins es calcularan d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

3. No obstant això, estos coixins no s'aplicaran a les empreses de servicis d'inversió no autoritzades a realitzar les activitats establides en les lletres c) i f) de l'article 63.1.

Així mateix, no seran aplicables a les xicotetes i mitjanes empreses de servicis d'inversió, sempre que, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, això no supose una amenaça per a l'estabilitat del sistema financer espanyol, el coixí de conservació del capital i el coixí anticíclic.

A estos efectes, s'entendrà per xicoteta i mitjana empresa la definida de conformitat amb la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, xicotetes i mitjanes empreses.

4. El capital ordinari de nivell 1 requerit per a satisfer cada un dels diferents coixins d'acord amb el que disposen els apartats 1 i 2, no podrà ser utilitzat per a satisfer la resta de coixins i els requisits de recursos propis a què es referix l'últim paràgraf de l'apartat 1, excepte allò que disposa la Comissió Nacional del Mercat de Valors en relació amb els coixins per a entitats d'importància sistèmica i els coixins contra riscos sistèmics.

5. El compliment dels requisits de coixins de capital haurà de ser de manera individual, consolidada o subconsolidada d'acord amb el que s'establisca reglamentàriament, de conformitat amb la part primera, títol II, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

6. Quan una empresa o grup incomplisca l'obligació que estableix l'apartat 1, quedarà subjecta a restriccions en matèria de distribucions relacionades amb el capital ordinari de nivell 1, en virtut del que disposa l'article 48 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit i haurà de presentar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors un pla de conservació de capital d'acord amb el que disposa l'article 49 de la dita llei.»

Setze. S'introdueix un nou article 70 sexies, amb el següent tenor literal:

«Article 70 sexies. *Notificació d'infraccions.*

Les empreses de servicis d'inversió hauran de disposar de procediments adequats perquè els seus empleats puguen notificar infraccions a escala interna a través d'un canal independent, específic i autònom.

Estos procediments hauran de garantir la confidencialitat tant de la persona que informa de les infraccions com de les persones físiques presumptament responsables de la infracció.

Així mateix, caldrà garantir que els empleats que informen de les infraccions comeses en l'entitat siguen protegits davant de represàlies, discriminacions i qualsevol altre tipus de tracte injust.»

Dèsset. El paràgraf quint de l'article 71 bis.2 queda redactat de la manera següent:

«La Comissió Nacional del Mercat de Valors assumirà la responsabilitat d'assegurar-se que els servicis prestats per la sucursal en territori espanyol

complixen les obligacions que estableixen els articles 59 bis, 79, 79 bis, 79 ter, 79 sexies i les obligacions que estableixen el capítol III del títol XI i les mesures adoptades de conformitat amb estos. Consegüentment, la Comissió Nacional del Mercat de Valors tindrà dret a examinar les mesures adoptades per la sucursal i a demanar les modificacions estrictament necessàries per a garantir el compliment del que disposen estos articles i les mesures adoptades de conformitat amb estos, respecte dels servicis o activitats prestats per la sucursal en territori espanyol.»

Díhuit. Es modifica el primer paràgraf de la lletra e) de l'article 78 bis.3, que queda redactat de la manera següent:

«e) Els altres clients que ho sol·liciten amb caràcter previ, i renunciem de forma expressa al seu tractament com a clients detallistes. No obstant això, en cap cas es considerarà que els clients que sol·liciten ser tractats com a professionals posseïxen uns coneixements i una experiència del mercat comparables a les categories de clients professionals enumerades en les lletres a) a d) d'este apartat.»

Dènou. Es modifica el paràgraf d) de l'article 79 bis.8, que queda redactat de la manera següent:

«d) que l'entitat complisca el que disposa l'article 70 ter.2.d).»

Vint. Es modifica l'article 79 quater, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79 quater. *Servicis d'inversió com a part d'un producte financer.*

Les obligacions d'informació i registre previstes en els articles 79 bis i 79 ter anteriors seran aplicables als servicis d'inversió que s'oferisquen com a part d'altres productes financers, sense perjudi de l'aplicació a estos últims de la seua normativa específica, especialment aquella relacionada amb la valoració dels riscos i els requisits d'informació a subministrar als clients.»

Vint-i-u. S'afig un nou apartat 5 bis a l'article 84:

«5 bis. Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de carteres i les societats mixtes de cartera, d'acord amb l'article 4.1.20 i 21, respectivament, del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, entre les filials de les quals es troben empreses de servicis d'inversió.»

Vint-i-dos. S'afig un nou article 84 bis:

«Article 84 bis. *Programa supervisor.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors aprovarà, almenys una vegada a l'any, un programa supervisor en relació amb les següents empreses de servicis d'inversió:

a) Aquelles els resultats de les quals en les proves de resistència a què es referix l'apartat 3, o en el procés de supervisió i avaluació, posen de manifest l'existència de riscos significatius per a la seua solidesa financera o revelen l'incompliment de la normativa de solvència.

b) Les que suposen un risc sistèmic per al sistema financer.

c) Qualsevol altres que la Comissió Nacional del Mercat de Valors considere necessari en l'exercici de les seues funcions supervisores.

2. Este programa contindrà almenys la informació a què es referix l'article 55.2 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a la vista dels resultats del programa, podrà adoptar les mesures que considere oportunes en cada cas, entre les quals es troben les que estableix l'article 55.3 de l'esmentada llei.

3. Almenys una vegada a l'any, la Comissió Nacional del Mercat de Valors sotmetrà a proves de resistència les empreses de servicis d'inversió subjectes a la seua supervisió, a fi de facilitar el procés de revisió i avaluació previst en este article. Amb este fi, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà fer seues i transmetre com a tals a les entitats i grups, les guies que approve l'Autoritat Bancària Europea a estos efectes.

No obstant això, este article no serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió no autoritzades a prestar el servici auxiliar a què es referix l'article 63.2.a), que presten únicament un o més dels servicis o activitats d'inversió enumerats en l'article 63.1.a), b), d) i g), i a les quals no es permet tindre en depòsit diners o valors dels seus clients i que, per esta raó, mai es puguen trobar en situació deutora respecte dels dits clients.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors tindrà en compte a l'establir el seu programa supervisor la informació rebuda de les autoritats d'altres estats membres en relació amb les sucursals d'empreses de servicis d'inversió establides allí. A estos mateixos efectes, tindrà també en consideració l'estabilitat del sistema financer dels dits estats membres.»

Vint-i-tres. La lletra e) de l'article 85.2 i el primer paràgraf de l'article 85.6 queden redactats de la manera següent:

«e) Requerir el cessament de tota pràctica que siga contrària a les disposicions establides en esta llei i les seues normes de desplegament, així com requerir que no es repetisca esta pràctica en el futur.»

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'exercici de les facultats de supervisió i inspecció previstes en esta llei, podrà comunicar i requerir a les entitats previstes en els articles 64, 65, 84.1 a) a e), i 84.2.a) a c), per mitjans electrònics, les informacions i mesures arrellegades en esta llei i en les seues disposicions de desplegament. Les entitats mencionades tindran obligació d'habilitar, en el termini que es fixe per a això, els mitjans tècnics requerits per la Comissió Nacional del Mercat de Valors per a l'eficàcia dels seus sistemes de notificació electrònica, de conformitat amb el que disposa l'article 27.6 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als servicis públics.»

Vint-i-quatre. L'article 86 queda redactat de la manera següent:

«Article 86. *Obligacions d'informació comptable i de consolidació.*

1. Els comptes i informes de gestió individuals i consolidats corresponents a cada exercici de les entitats esmentades en l'article 84.1 hauran de ser aprovats, dins dels quatre mesos següents al tancament d'aquell, per la seua corresponent junta general, prèvia realització de l'auditoria de comptes.

2. Sense perjudi del que estableix el títol III del llibre I del Codi de Comerç, es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, per a establir i modificar, en relació amb les entitats esmentades en l'apartat anterior, les normes comptables i els models a què s'han d'ajustar els seus estats financers, així com els referits al compliment dels coeficients que s'establisquen, disposen la freqüència i el detall amb què les dades corresponents hauran de ser subministrades a la Comissió o fer-se públiques amb caràcter general per les mateixes entitats. Esta facultat no tindrà més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguen homogenis per a totes les entitats d'una mateixa categoria i semblants per a les diverses categories.

L'orde ministerial en què s'establisca l'habilitació determinarà els informes que, si és el cas, seran preceptius per a l'establiment i modificació de les normes i models esmentats, així com per a la resolució de consultes sobre eixa normativa.

Així mateix, es faculta el ministre d'Economia i Competitivitat, i amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per a regular els registres, les bases de dades internes o estadístiques i els documents que han de portar les entitats enumerades en l'article 84.1, així com, en relació amb les seues operacions de mercat de valors, les altres entitats previstes en l'article 65.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat i, amb la seua habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Banc d'Espanya o l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes tindran les mateixes facultats previstes en l'apartat anterior en relació amb els grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió previstos en l'apartat següent i amb els grups consolidables l'entitat matriu dels quals siga alguna de les mencionades en l'article 84.1.a) i b). L'exercici d'estes facultats requerirà els informes preceptius que, si és el cas, es determinen en l'orde ministerial d'habilitació.

4. Per al compliment dels nivells mínims de recursos propis i limitacions exigibles en virtut del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, les empreses de servicis d'inversió consolidaran els seus estats comptables amb els de les altres empreses de servicis d'inversió i entitats financeres que constituïsquen amb estes una unitat de decisió, segons el que preveu l'article 4 i tal com disposa el mencionat reglament.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà requerir les entitats subjectes a consolidació tota la informació que siga necessària per a verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, així com, amb el mateix objecte, inspeccionar els seus llibres, documentació i registres.

Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una empresa de servicis d'inversió amb altres entitats es pugua presumir l'existència d'una relació de control en el sentit del present article, sense que les entitats hagen procedit a la consolidació dels seus comptes, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà sol·licitar informació a eixes entitats o inspeccionar-les, a l'efecte de determinar la procedència de la consolidació.

6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals tinga una relació de control d'acord amb el que preveu l'article 4, a l'efecte de determinar la seua incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les empreses de servicis d'inversió i dels seus grups consolidables.

7. El deure de consolidació que estableix l'article 42 del Codi de Comerç s'entendrà complit per mitjà de la consolidació a què es referixen els números anteriors per aquells grups de societats l'entitat dominant dels quals siga una empresa de servicis d'inversió, o per aquells altres que tinguen com a dominant una societat l'activitat principal de la qual siga la tinença de participacions en empreses de servicis d'inversió. Este deure s'entendrà complit, així mateix, per als grups dels organismes rectors dels mercats secundaris oficials i del Servici de Compensació i Liquidació de Valors.

Això s'entén sense perjudi de l'obligació de consolidar entre si que hi pugua haver per a les filials que no siguen entitats financeres, en els casos que corresponga d'acord amb l'indicat article 42 del Codi de Comerç.»

Vint-i-cinc. L'article 87 queda redactat de la manera següent:

«Article 87. Relacions amb altres supervisors en l'àmbit de la supervisió en base consolidada.

1. Tota norma que es dicte en desplegament del que esta llei preveu, i que pugua afectar entitats financeres subjectes a la supervisió del Banc d'Espanya o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions es dictarà amb un informe previ d'estos.

2. Sempre que en un grup consolidable d'empreses de servicis d'inversió hi haja entitats subjectes a supervisió en base individual per un organisme diferent de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, esta, en l'exercici de les competències que esta llei li atribueix sobre les esmentades entitats, haurà d'actuar de forma coordinada amb l'organisme supervisor que en cada cas corresponga. El ministre d'Economia i Competitivitat podrà dictar les normes necessàries per a assegurar l'adequada coordinació.

3. El ministre d'Economia i Competitivitat, amb un informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a proposta del Banc d'Espanya, podrà acordar que un grup d'empreses de servicis d'inversió en què s'integren una o més entitats de crèdit susceptibles d'adherir-se a un fons de garantia de depòsits tinga la consideració de grup consolidable d'entitats de crèdit i quede, per consegüent, sotmés a supervisió en base consolidada pel Banc d'Espanya.»

Vint-i-sis. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 87 bis i de la lletra a) de l'article 87 bis.3:

«1. Correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió de les empreses de servicis d'inversió i els seus grups consolidables:

a) Revisar els sistemes, ja siguen acords, estratègies, procediments o mecanismes de qualsevol tipus, aplicats per a complir la normativa de solvència continguda en esta llei i les disposicions que la despleguen, així com en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Determinar si els sistemes, els recursos propis i la liquiditat mantinguts per les empreses de servicis d'inversió garantixen una gestió sana i prudent i una cobertura sòlida dels seus riscos.

c) Determinar a partir de la revisió i l'avaluació mencionades en els paràgrafs precedents si els sistemes mencionats en la lletra a) i els fons propis i la liquiditat mantinguts garantixen una gestió i cobertura sòlida, respectivament, dels seus riscos.

Les anàlisis i avaluacions mencionades en els paràgrafs anteriors s'actualitzaran amb periodicitat almenys anual.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el desenrotllament de les seues funcions com a autoritat responsable de la supervisió de les empreses de servicis d'inversió i dels seus grups consolidables:

a) Prendrà degudament en consideració la possible incidència de les seues decisions en l'estabilitat del sistema financer de tots els altres estats membres afectats, en particular, en situacions d'urgència, basant-se en la informació disponible en el moment.

b) Tindrà en compte la convergència d'instruments i pràctiques de supervisió en l'àmbit de la Unió Europea.

c) Cooperarà amb les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea, com a parts en el Sistema Europeu de Supervisió Financera (SESF), amb confiança i ple respecte mutu, en particular per a garantir el flux d'informació pertinent i fiable entre estes i altres parts del SESF, de conformitat amb el principi de cooperació lleial que estableix l'article 4.3 del Tractat de la Unió Europea.

d) Participarà en les activitats de l'Autoritat Bancària Europea i, quan corresponga, en els col·legis de supervisors.

e) Farà el possible per complir les directrius i recomanacions que formule l'Autoritat Bancària Europea, de conformitat amb l'article 16 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE, de la

Comissió, i per atindre's a les advertències i recomanacions que formule la Junta Europea de Risc Sistèmic, de conformitat amb l'article 16 del Reglament (UE) núm. 1092/2010, de 24 de novembre, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer en la Unió Europa i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.

f) Cooperarà estretament amb la Junta Europea de Risc Sistèmic.»

«a) Obligar a les empreses de servicis d'inversió i els seus grups a mantindre recursos propis addicionals als exigits amb caràcter mínim. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de fer-ho, almenys, sempre que aprecie deficiències greus en l'estructura organitzativa de l'empresa de servicis d'inversió o en els procediments i mecanismes de control intern, comptables o de valoració, incloent-hi en especial els mencionats en l'article 70.2, o sempre que advertisca, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 c) d'este article, que els sistemes i els fons propis mantinguts a què es referix el dit precepte no garantixen una gestió i cobertura sòlides dels riscos. En els dos casos, la mesura haurà de ser adoptada quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors considere improbable que la mera aplicació d'altres mesures millore les dites deficiències o situacions en un termini adequat.»

Vint-i-set. S'afig el següent article 87 ter:

«Article 87 ter. *Supervisió de les societats financeres mixtes de cartera i de les societats mixtes de cartera.*

1. Quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors estiga sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'esta llei i de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, en particular en termes de supervisió en funció del risc, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, prèvia consulta a les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a l'esmentada societat únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la normativa que la desplega.

2. Així mateix, quan una societat financera mixta de cartera subjecta a la supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors estiga sotmesa a disposicions equivalents en virtut d'esta llei i del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, en particular en termes de supervisió en funció del risc, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, prèvia consulta a les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a esta societat únicament les disposicions del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

3. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà d'informar l'Autoritat Bancària Europea i l'Autoritat Europea d'Assegurances i Fons de Pensions de les decisions adoptades en virtut dels apartats anteriors.

4. Sense perjuí del que preveu la part quarta del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, quan l'empresa matriu d'una o unes quantes empreses de servicis d'inversió espanyoles siga una societat mixta de cartera, la Comissió Nacional del Mercat de Valors efectuarà la supervisió general de les operacions entre l'empresa de servicis d'inversió i la societat mixta de cartera i les seues filials.

5. Les empreses de servicis d'inversió filials d'una societat mixta de cartera hauran de comptar amb sistemes de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, incloent-hi procediments d'informació i de comptabilitat sòlids, a fi d'identificar, mesurar, seguir i controlar degudament les operacions amb la seua societat mixta de cartera matriu i les filials d'esta. La Comissió Nacional del Mercat de Valors exigirà que l'empresa de servicis d'inversió informe de qualsevol altra operació significativa amb els dits ens diferent de la mencionada en l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. Estos procediments i operacions significatives estaran subjectes a la vigilància de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Vint-i-huit. S'afig el següent article 87 quater:

«Article 87 quater. *Supervisió d'empreses de servicis d'inversió de tercers països i de les seues sucursals.*

1. Les obligacions establides en la normativa de solvència no seran exigibles a les sucursals d'empreses de servicis d'inversió amb seu en un estat no membre de la Unió Europea sempre que estiguen subjectes a obligacions equivalents en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. Les empreses de servicis d'inversió l'entitat dominant de les quals siga una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea no estaran subjectes a supervisió en base consolidada, sempre que ja estiguen subjectes a la dita supervisió per part de l'autoritat competent corresponent del tercer país, que siga equivalent a la prevista en esta llei i la normativa de desplegament, i en la part primera, títol II, capítol 2 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de comprovar esta equivalència, per a la qual cosa haurà de tindre en compte les orientacions elaborades per l'Autoritat Bancària Europea a este efecte, la qual consultarà abans d'adoptar una decisió respecte d'això.

En cas que no s'aprecie l'existència d'un règim de supervisió equivalent, serà aplicable a les empreses de servicis d'inversió mencionades en el primer paràgraf d'este apartat el règim de supervisió en base consolidada previst en la normativa de solvència.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es referix este apartat. Entre els mètodes mencionats, figurarà la potestat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tinga el seu domicili social en la Unió Europea. Els mètodes hauran de complir els objectius de la supervisió en base consolidada definits en esta llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Vint-i-nou. S'afig el següent article 87 quinques:

«Article 87 quinques. *Elaboració de guies en matèria supervisora.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats i persones sotmeses a la seua supervisió, indicant els criteris, les pràctiques o els procediments que considera adequats per al compliment de la normativa dels mercats de valors. Estes guies, que s'hauran de fer públiques, podran incloure els criteris que la mateixa Comissió Nacional del Mercat de Valors seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

2. Amb este fi, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà fer seues, i transmetre com a tals, així com desenrotllar les guies que, dirigides als subjectes sotmesos a la seua supervisió, aproven els organismes o comitès internacionals actius, relatives als criteris, les pràctiques o els procediments convenients per a afavorir el millor compliment de les normes d'ordenació i disciplina dels mercats de valors i la supervisió del seu compliment.»

Trenta. S'afig el següent article 87 sexies:

«Article 87 sexies. *Obligacions d'informació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors en situacions d'urgència.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors advertirà, tan prompte com siga possible, el ministre d'Economia i Competitivitat, les restants autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, l'Autoritat Bancària Europea i la Junta Europea de Risc Sistèmic del sorgiment d'una situació d'emergència, incloent-hi una situació

com la definida en l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una autoritat europea de supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió i, en particular, en aquells casos en què hi haja una evolució adversa dels mercats financers que pugja comprometre la liquiditat en el mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol estat membre de la Unió Europea en el qual hagen sigut autoritzades empreses de servicis d'inversió d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o en el qual estiguen establides sucursals significatives d'una empresa de servicis d'inversió espanyola, segons es contempen en l'article 91 quinquies.»

Trenta-u. S'afig el següent article 87 septies:

«Article 87 septies. *Obligacions de divulgació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors divulgarà periòdicament la informació següent relativa a la normativa en matèria de solvència de les empreses de servicis d'inversió:

a) Dades estadístiques agregades sobre els aspectes fonamentals de l'aplicació del marc prudencial a Espanya, incloent-hi el nombre i la naturalesa de les mesures de supervisió adoptades d'acord amb els articles 70, 70 quinquies, 87 octies i 87 nonies i les sancions administratives imposades; tot això conforme al règim de secret professional que estableix l'article 90.

b) Els criteris generals i els mètodes adoptats per a comprovar el compliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Una succinta descripció del resultat de la revisió supervisora i la descripció de les mesures imposades en els casos d'incompliment del que disposen els articles 405 a 409 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, sobre una base anual, i sense perjudi de les obligacions de secret que estableix l'article 90.

d) Els resultats de les proves de resistència fetes de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 84 bis o l'article 32 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

Quan l'Autoritat Bancària Europea ho determine, la informació a què es referix este paràgraf serà transmesa a esta autoritat per a la posterior publicació del resultat en l'àmbit de la Unió Europea.

e) Una altra informació que es determine reglamentàriament.

2. La informació publicada de conformitat amb l'apartat 1 haurà de ser suficient per a permetre una comparació significativa dels plantejaments adoptats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb els de les autoritats homòlogues dels diferents estats membres de la Unió Europea. La informació es publicarà en el format que determine l'Autoritat Bancària Europea i s'actualitzarà periòdicament. Serà accessible en la seu electrònica de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Trenta-dos. S'afig el següent article 87 octies:

«Article 87 octies. *Mesures de supervisió prudencial.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors exigirà a les empreses de servicis d'inversió o grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió que adopten ràpidament les mesures necessàries per a retornar al compliment davant de les circumstàncies següents:

a) Quan no complisquen les obligacions contingudes en la normativa de solvència.

b) Quan la mateixa Comissió Nacional del Mercat de Valors tinga dades d'acord amb les quals siga raonablement previsible que l'entitat incomplisca les obligacions a què es referix el paràgraf anterior en els dotze mesos següents.

2. En les circumstàncies previstes en l'apartat anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà adoptar alguna o diverses de les següents mesures que considere més oportunes atenent la situació de l'empresa de servicis d'inversió o del grup:

a) Exigir a les empreses de servicis d'inversió que mantinguen recursos propis superiors als requisits de capital establits en l'article 70 quinquies i en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en relació amb riscos i elements de risc no coberts per l'article 1 del mencionat reglament.

b) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i als seus grups que reforcen els procediments, els mecanismes i les estratègies establits a fi de complir el que disposa l'article 70.2.

c) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i als seus grups que presenten un pla per a restablir el compliment dels requisits de supervisió que establiren esta llei i el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que fixen un termini per a la seua execució i que introduïsquen en el pla les millores necessàries pel que fa al seu abast i termini d'execució.

d) Exigir que les empreses de servicis d'inversió i els seus grups apliquen una política específica de dotació de provisions o un determinat tractament dels actius en termes de requeriments de recursos propis.

e) Restringir o limitar els negocis, les operacions o la xarxa de les empreses de servicis d'inversió o sol·licitar l'abandonament d'activitats que plantegen riscos excessius per a la solidesa d'una empresa de servicis d'inversió.

f) Exigir la reducció del risc inherent a les activitats, productes i sistemes de les empreses de servicis d'inversió.

g) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i als seus grups que limiten la remuneració variable com a percentatge dels ingressos nets, quan siga incompatible amb el manteniment d'una base sòlida de capital.

h) Exigir a les empreses de servicis d'inversió i als seus grups que utilitzen els beneficis nets per a reforçar els seus recursos propis.

i) Prohibir o restringir que l'empresa distribuïska servicis d'inversió de dividends o interessos a accionistes, socis o titulars d'instruments de capital addicional de nivell 1, sempre que la prohibició no constituïska un supòsit d'incompliment de les obligacions de pagament de l'empresa de servicis d'inversió.

j) Imposar obligacions d'informació addicionals o més freqüents, incloent-hi informació sobre la situació de capital i liquiditat.

k) L'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permeten fer front a les potencials eixides de fons derivades de passius i compromisos, inclús en cas d'esdeveniments greus que puguen afectar la disponibilitat de liquiditat, i la de mantindre una estructura adequada de fons de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos a fi d'evitar potencials desequilibris o tensions de liquiditat que puguen danyar o posar en risc la situació financera de l'empresa de servicis d'inversió.

3. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudi de l'aplicació del règim sancionador previst en esta llei.»

Trenta-tres. S'afig el següent article 87 nonies:

«Article 87 nonies. *Requisits addicionals de recursos propis.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors exigirà a les empreses de servicis d'inversió el manteniment de recursos propis superiors als establits,

D'acord amb el que preveu l'article 87 octies.2.a), almenys, en els supòsits següents:

a) Si l'empresa de servicis d'inversió no complix els requisits establits en l'article 70.2 o en l'article 393 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

b) Si hi ha riscos o elements de risc que no queden coberts pels requeriments de recursos propis establits en l'article 70 quinquies o en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

c) Si és probable que l'aplicació d'altres mesures no baste per si sola per a millorar prou els sistemes, procediments, mecanismes i estratègies en un termini adequat.

d) Si la revisió a què es referix l'article 87 bis.1 posa de manifest que l'incompliment dels requisits exigits per a l'aplicació d'un mètode de càlcul dels requisits de recursos propis que requerix autorització prèvia de conformitat amb la part tercera del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, podria donar lloc a uns requeriments de recursos propis insuficients, o si els ajustos de valoració respecte a posicions o carteres específiques dins de la cartera de negociació, d'acord amb el que estableix l'article 105 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, no permeten que l'empresa de servicis d'inversió venga o cobrisca les seues posicions en un curt període de temps sense incórrer en pèrdues importants en condicions de mercat normals.

e) Si hi ha raons fundades per a considerar que els riscos poden quedar subestimats a pesar del compliment dels requisits aplicables del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, i d'esta llei i les seues normes de desplegament.

f) Si l'empresa de servicis d'inversió notifica a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de conformitat amb l'article 377.5 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que els resultats de la prova de resistència a què es referix el dit article excedixen de forma significativa els requeriments de recursos propis derivats de la cartera de negociació de correlació.

2. A l'efecte de determinar el nivell adequat de recursos propis sobre la base de revisió i l'avaluació fetes de conformitat amb l'article 87 bis.1, la Comissió Nacional del Mercat de Valors avaluarà el següent:

a) Els aspectes quantitius i qualitius del procés d'avaluació de les empreses de servicis d'inversió a què es referix l'article 70.2.

b) Els sistemes, procediments i mecanismes relacionats amb els plans de rescat i resolució de les empreses de servicis d'inversió.

c) Els resultats de la revisió i avaluació dutes a terme de conformitat amb l'article 87 bis.1.

d) El risc sistèmic.»

Trenta-quatre. S'afig l'article 87 decies.

«Article 87 decies. Supervisió dels requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència i bon govern.

En les seues funcions de supervisió dels requisits d'honorabilitat, coneixement i experiència i bon govern a què es referix l'article 70 ter.8, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà:

a) Revocar l'autorització, de manera excepcional, d'acord amb el que preveu l'article 73.

b) Requerir la suspensió temporal o el cessament definitiu del càrrec de conseller o director general o assimilat o l'esmena de les deficiències identificades en cas de falta d'honorabilitat, coneixements o experiència adequats o de capacitat per a exercir un bon govern.

Si l'empresa de servicis d'inversió no executa estos requeriments en el termini indicat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, esta podrà acordar la suspensió temporal o el cessament definitiu del càrrec corresponent, de conformitat amb el procediment previst en l'article 107.»

Trenta-cinc. El paràgraf segon de l'article 88 queda redactat de la següent manera:

«En tots els casos de confluència de competències de supervisió i inspecció entre la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, les dos institucions coordinaran les seues actuacions sota el principi que la tutela del funcionament dels mercats de valors, incloent-hi les qüestions d'organització interna indicades en l'article 70 ter.2, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i la tutela de la solvència així com les restants qüestions d'organització interna recauen sobre la institució que mantinga el registre corresponent. La Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya hauran de subscriure convenis a fi de coordinar les competències respectives de supervisió i inspecció.»

Trenta-sis. Es fa una nova redacció de la lletra f) de l'article 90.4 i s'afigen dos nous apartats 6 i 7 a l'article 90:

«f) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors haja de facilitar, per al compliment de les seues respectives funcions, a les comunitats autònomes amb competències en matèria de borses de valors; al Banc d'Espanya; a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions; a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, a les societats rectores dels mercats secundaris oficials amb l'objecte de garantir-ne el funcionament regular; als fons de garantia d'inversors; als interventors o síndics d'una empresa de servicis d'inversió o d'una entitat del seu grup, designats en els corresponents procediments administratius o judicials, i als auditors de comptes de les empreses de servicis d'inversió i dels seus grups.»

«6. La transmissió d'informació reservada als organismes i autoritats de països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu a què es referix l'apartat 4.j) estarà condicionada, quan la informació s'haja originat en un altre estat membre, a la conformitat expressa de l'autoritat que l'haja transmesa, i només podrà ser comunicada als destinataris mencionats als efectes per als quals la mencionada autoritat haja donat la seua conformitat. La mateixa limitació s'aplicarà a les informacions a les cambres i organismes mencionats en l'apartat 4.i) i a les informacions requerides pel Tribunal de Comptes i les Comissions d'Investigació de les Corts Generals.»

«7. La Comissió Nacional del Mercat de Valors comunicarà a l'Autoritat Bancària Europea la identitat de les autoritats o organismes als quals podrà transmetre dades, documents o informacions de conformitat amb les lletres d) i f) en relació amb l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 1 bis i s'afig un nou apartat 6 en l'article 91 amb la redacció següent:

«1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors cooperarà amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.»

«6. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en la seua condició d'autoritat responsable de la supervisió en matèria de solvència dels grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, col·laborarà amb les autoritats supervisoras de la Unió Europea. Amb este fi:

a) Coordinarà la recollida d'informació i difondrà entre les restants autoritats responsables de la supervisió d'empreses de servicis d'inversió del grup la informació que considere important en situacions tant normals com urgents.

b) Planificarà i coordinarà les activitats de supervisió en situacions normals, en relació, entre altres, amb les activitats previstes en els articles 70, 70 quinquies, 87 octies i 87 nonies vinculades a la supervisió consolidada, i en les disposicions relatives a criteris tècnics concernents a l'organització i el tractament dels riscos, en col·laboració amb les autoritats competents implicades.

c) Planificarà i coordinarà les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si és el cas, amb els bancs centrals en situacions d'urgència o en previsió d'estes situacions, i en particular, en aquells casos en què hi haja una evolució adversa de les empreses de servicis d'inversió o dels mercats financers valent-se, sempre que siga possible, dels canals de comunicació específics existents per a facilitar la gestió de crisi. Reglamentàriament es podrà determinar el contingut d'esta planificació i coordinació.

d) Cooperarà estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les empreses de servicis d'inversió estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article 91 quater.

e) Subscriurà acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguen per objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seua supervisió i assumir les tasques addicionals que resulten d'estos acords i amb el contingut que reglamentàriament s'establisca.

En particular, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà subscriure un acord bilateral de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre, per a delegar la seua responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagen autoritzat i supervisen l'empresa matriu, a fi que estes s'ocupen de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions previstes en esta llei, en la seua normativa de desplegament i en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà d'informar l'Autoritat Bancària Europea de l'existència i el contingut d'estos acords.»

Trenta-huit. L'apartat 8 de l'article 91 bis queda modificat de la manera següent:

«8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb caràcter previ a l'adopció de decisions que puguen afectar l'exercici de les funcions de supervisió per part de les autoritats competents interessades d'un altre estat membre de la Unió Europea, les consultarà amb les dites autoritats, facilitant la informació que siga essencial o pertinent, en atenció a la importància de la matèria de què es tracte.

En particular, s'haurà de fer la consulta corresponent abans d'adoptar les decisions següents:

a) Les previstes en l'article 69, amb independència de l'abast del canvi en l'accionariat que es veja afectat per la decisió corresponent.

b) Els informes que s'hagen d'emetre en les operacions de fusió, escissió o qualsevol altra modificació rellevant en l'organització o en la gestió d'una empresa de servicis d'inversió.

c) Les sancions per la comissió d'infraccions molt greus i greus que, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, es consideren d'especial rellevància.

d) Les mesures d'intervenció i substitució, a les quals es referix l'article 107.

e) La sol·licitud de recursos propis addicionals, d'acord amb el que preveu l'article 87 octies.2, així com la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

En els supòsits arrellegats en els lletres c), d) i e) anteriors, s'haurà de consultar en tot cas l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup eventualment afectat per la decisió.

Amb caràcter excepcional, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà ometre la consulta prèvia a l'autoritat competent interessada d'un altre estat membre de la Unió Europea, quan concórreguen circumstàncies d'urgència o quan la consulta pugua comprometre l'eficàcia de les decisions a adoptar, havent d'informar sense demora les esmentades autoritats, en el moment que la decisió s'haja adoptat.»

Trenta-nou. L'article 91 sexies queda redactat de la manera següent:

«Article 91 sexies. *Decisions conjuntes en el marc de la supervisió de grups d'empreses de servicis d'inversió que operen en diversos estats membres.*

En el marc de la cooperació a què es referix l'article 91.1, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com a supervisor en base consolidada d'un grup, o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una empresa de servicis d'inversió matriu de la Unió Europea o d'una societat financera de cartera o d'una societat financera mixta de cartera matriu de la Unió Europea a Espanya farà tots els possibles per aconseguir una decisió conjunta sobre:

a) L'aplicació de l'article 70.2 i de l'article 87 bis.1 per a determinar l'adequació del nivell consolidat de recursos propis que posseïska el grup en relació amb la seua situació financera i perfil de risc i el nivell de recursos propis necessari per a l'aplicació de l'article 87 bis.2 a cada una de les entitats del grup d'empreses de servicis d'inversió i en base consolidada.

b) Les mesures per a resoldre qualssevol qüestions significatives i constatacions importants relacionades amb la supervisió de la liquiditat.

La decisió conjunta s'adoptarà d'acord amb el procediment que es preveja reglamentàriament.»

Quaranta. L'apartat 1 de l'article 91 septies queda redactat de la manera següent:

Article 91 septies. *Establiment de col·legis de supervisors.*

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors establirà com a supervisor en base consolidada col·legis de supervisors, amb l'objecte de facilitar l'exercici de les tasques que reglamentàriament es determinen en el marc de la cooperació a què es referix l'article 91.1 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat previstos en la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, vetlarà, si és el cas, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

Els col·legis de supervisors constituïran el marc en què es desenrotllen les tasques següents:

a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, de 24 de novembre.

b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i delegació voluntària de responsabilitats si és procedent.

c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 87 bis.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament en relació amb les sol·licituds d'informació a què es referix l'article 91 bis.8.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials previstos en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, en totes les entitats d'un grup d'empreses de servicis d'inversió, sense perjudi de les opcions i facultats que oferix la legislació de la Unió Europea.

f) Planificar i coordinar les activitats de supervisió, en col·laboració amb les autoritats competents implicades i, si és el cas, amb els bancs centrals, en situacions d'urgència o en previsió d'estes situacions, atenent la labor duta a terme en altres fòrums que es puguen constituir en este àmbit.»

Quaranta-un. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 3 de l'article 98 i s'hi inclou un nou apartat 3 bis.

«1. En matèria de procediment sancionador, és aplicable la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i el seu desplegament reglamentari, amb les especialitats recollides en els articles 108, 110 i 112 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, així com en esta llei i el seu desplegament reglamentari.

Igualment, en l'exercici de la potestat sancionadora atribuïda a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, serà aplicable a les entitats compreses en l'article 84.1 el que disposa l'article 106 de l'esmentada Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.

3. La imposició de les sancions es farà constar en el registre administratiu corresponent a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, que serà accessible a través de la seua pàgina web. Quan es publiquen sancions contra les quals s'ha recorregut, s'inclourà, en la dita pàgina web, informació sobre l'estat en què es troba el recurs i el seu resultat. Addicionalment, les sancions de suspensió, separació i separació amb inhabilitació, una vegada siguen executives, es faran constar, a més si és el cas, en el Registre Mercantil.

3 bis. En la publicació de les sancions, tant en la pàgina web de la Comissió Nacional del Mercat de Valors com en el "Boletín Oficial del Estado", s'inclourà informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de la persona física o jurídica sobre la qual recaiga la sanció.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà acordar que les sancions imposades per aplicació dels tipus aplicables a les empreses de servicis d'inversió continguts en els apartats d), e), e) bis, e) ter, e) quater, e) quinquies, e) sexies, k), l), l) bis), m), q), u), w), z), z) septies, z) octies i z) nonies de l'article 99, els apartats c), c) bis g), g) bis, k), n), ñ), p), t) i z) septies de l'article 100 i els apartats 3 a 7 de l'article 107 quater, es publiquen mantenint com a confidencial la identitat dels subjectes sancionats quan, segons el parer de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, concórrega algun dels supòsits següents:

a) Quan la sanció s'impose a una persona física i, després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades personals es considere desproporcionada.

b) Quan la publicació pugua posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació penal en curs.

c) Quan la publicació pugua causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura que es pugua determinar el dany.»

Quaranta-dos. Es fa una nova redacció dels apartats c) bis, c) ter, c) quater, l), l) bis i x) de l'article 99; es reenumeren els apartats z) quinquies i z) sexies, que passen a ser, respectivament, z) sexies i z) septies i s'introdueixen els apartats e) sexies, k) bis i k) ter, z) octies i z) nonies.

«c) bis) La falta de remissió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) en el termini establert en les normes o atorgat per esta, de tots els documents, dades o informacions que se li hagen de remetre en virtut del que disposen la llei, les seues normes de desplegament o del dret de la Unió Europea, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requerisca en l'exercici de les seues funcions, quan per la rellevància de la informació o de la demora en què s'ha incorregut s'haja dificultat greument l'apreciació sobre la seua

situació o activitat, així com la remissió d'informació incompleta o amb dades inexactes o no veraces, quan en estos supòsits la incorrecció siga rellevant.

c) ter) L'incompliment per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) de les obligacions relacionades, en cada cas, amb l'autorització, aprovació o no-oposició als seus estatuts, reglaments, o amb qualssevol altra matèria sotmesa al règim anterior, prevista en esta llei, les seues normes de desplegament o del dret de la Unió Europea.

c) quater) L'incompliment per les entitats enumerades en l'article 84.1.a) i b) de les exigències d'estructura de capital o nivell de recursos propis que els siguen aplicables, segons el que preveuen esta llei, les seues normes de desplegament o del dret de la Unió Europea, l'incompliment de les obligacions en què hagen de concedir accés a estes, segons el que preveuen esta llei, les seues normes de desplegament o del dret de la Unió Europea, així com l'incompliment de les excepcions o limitacions que sobre els seus preus, tarifes o comissions a aplicar els impose la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

e) sexies) El pagament o distribució a titulars d'instruments que computen com a recursos propis en l'empresa de servicis d'inversió quan amb això s'incomplisquen l'article 70 quinquies.6 o els articles 28, 51 o 63 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

k) bis) Assumir una exposició que excedisca els límits establits en l'article 395 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

k) ter) Assumir una exposició al risc de crèdit en una posició de titulització que no satisfaga les condicions establides en l'article 405 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

l) La falta de procediments, polítiques o mesures a què es referix l'article 70 ter; l'incompliment, no merament ocasional o aïllat, de les obligacions de govern corporatiu i requisits d'organització previstos en l'esmentat article 70 ter o de les obligacions en matèria de remuneracions derivades de l'article 70 ter.dos, i la no realització del pla general de viabilitat previst en l'article 70 ter.2.g).

l bis) La falta de remissió per les empreses de servicis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents que li hagen de remetre d'acord amb esta llei i les seues normes de desplegament, amb el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que la Comissió Nacional del Mercat de Valors requerisca en l'exercici de les seues funcions, o la seua remissió amb dades inexactes, no veraces o enganyoses, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en què s'integre.

Als efectes d'este apartat, s'entendrà, així mateix, com a falta de remissió, la remissió fora del termini previst en la norma corresponent o del termini concedit a l'efectuar, si és el cas, el requeriment oportú.

En particular, es consideren incloses en este apartat, la falta de remissió o la remissió incompleta o inexacta de:

1r.) Les dades mencionades en l'article 101 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

2n.) La informació sobre grans exposicions, incomplint amb això l'apartat 1 de l'article 394 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

3r.) La informació sobre el compliment de l'obligació de mantindre recursos propis establida en l'article 92 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, incomplint amb això l'article 99.1 del reglament.

4t.) La informació sobre requisits de liquiditat establits, així com l'incompliment dels apartats 1 i 2 de l'article 415 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

5t.) La informació sobre la ràtio de palanquejament, incomplint amb això l'apartat 1 de l'article 430 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.

x) L'incompliment per les empreses de serveis d'inversió, per altres entitats financeres, o pels fedataris públics, de les obligacions, limitacions o prohibicions que deriven del que disposa l'article 36, o de les disposicions o regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 43 i 44, sense perjudici del que disposa l'article 107 quater.

z) sexies) La falta de remissió per les agències de qualificació creditícia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, de totes les dades o documents que se li hagen d'aportar d'acord amb esta llei i el Reglament (CE) núm. 1060/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia, o esta els requerisca en l'exercici de les funcions que li siguen assignades en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents, així com la remissió d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb dades inexactes quan amb això es dificulte l'apreciació de l'organització o funcionament de l'entitat o de la forma d'exercici de les seues activitats.

z) septies) L'absència d'un departament o servei d'atenció al client.

z) octies) La no-constitució del comitè de nomenaments previst en l'article 70 ter.u o del comitè de remuneracions en els termes que preveu l'article 70 ter.dos.

z) nonies) No publicar la informació exigida, incomplint amb això els apartats 1, 2 i 3 de l'article 431 o l'article 451.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, així com la publicació de la dita informació de manera incompleta o inexacta.»

Quaranta-tres. Es fa una nova redacció de les lletres e), g) bis i t) de l'article 100, i s'hi introdueix una nova lletra z) septies.

«e) L'incompliment per aquells que no siguen empreses de serveis d'inversió, ni entitats financeres, ni fedataris públics, de les obligacions, limitacions o prohibicions que deriven del que disposa l'article 36 o de les disposicions o regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 43 i 44, sense perjudici del que disposa l'article 107 quater.

g) bis) L'incompliment de l'obligació de fer pública la informació a què es referix l'article 70 bis i l'article 70 bis.u, així com la publicació de la informació amb omissions o dades falses, enganyoses o no veraces.

t) La inobservança ocasional o aïllada pels qui presten serveis d'inversió de les obligacions de govern corporatiu i requisits d'organització previstes en l'article 70 ter, així com de les obligacions en matèria de remuneracions previstes en el 70 ter.dos o la inobservança ocasional o aïllada pels qui presten serveis d'inversió de les obligacions, regles i limitacions previstes en els articles 70 quater, 79, 79 bis, 79 ter, 79 quinquies i 79 sexies.

z) septies) L'incompliment merament ocasional o aïllat de l'obligació de mantindre actualitzat el pla general de viabilitat a què es referix l'article 70 ter.2.g).»

Quaranta-quatre. L'article 102 queda redactat de la manera següent:

«Article 102. Sancions per infraccions molt greus.

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposarà a l'infractor una o més de les sancions següents:

a) Multa per import de fins a la major de les quantitats següents: el quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció; el 5 per cent dels recursos propis de l'entitat infractora, el 5 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 600.000 euros.

En cas d'empreses de serveis d'inversió que incomplisquen les normes contingudes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometen les infraccions molt greus a les quals fa referència l'article 98.3 bis, paràgraf segon, la multa que s'impose serà per import de fins a la major de les quantitats següents:

el quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció; el 10 per cent del volum de negocis net anual total, incloent-hi els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o corretatges a cobrar, de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que haja realitzat l'empresa en l'exercici anterior, els recursos propis de l'entitat infractora, el 5 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 10.000.000 d'euros.

Si l'empresa a què es referix este apartat és una filial, els ingressos bruts pertinents seran els ingressos bruts resultants dels comptes consolidats de l'empresa matriu de què depenga en l'exercici anterior.

b) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugua realitzar l'infractor en els mercats de valors durant un termini no superior a cinc anys.

c) Suspensió de la condició de membre del mercat secundari oficial o del sistema multilateral de negociació corresponent per un termini no superior a cinc anys.

d) Exclusió de la negociació d'un instrument financer en un mercat secundari o en un sistema multilateral de negociació.

e) Revocació de l'autorització quan es tracte d'empreses de servicis d'inversió, entitats gestores del mercat de deute públic o d'altres entitats inscrites en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Si es tracta d'empreses de servicis d'inversió autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea, esta sanció de revocació es considerarà substituïda per la prohibició que inicie noves operacions en el territori espanyol.

f) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en una entitat financera per un termini no superior a cinc anys.

g) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en una entitat financera, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini no superior a cinc anys.

h) Separació del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en qualsevol entitat financera, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol altra entitat de les previstes en l'article 84.1 i 84.2.b), c) bis i d) per un termini no superior a deu anys.

Quan es tracte de la infracció prevista en l'apartat o) de l'article 99, s'imposarà en tot cas la sanció arrellegada en l'apartat a) anterior d'este article, sense que la multa pugua ser inferior a 30.000 euros i, a més, una de les sancions previstes en els apartats b), c) o e) d'este article, segons siga procedent per la condició de l'infractor.

Així mateix, quan es tracte de l'incompliment de la reserva d'activitat prevista en l'article 99.q), s'imposarà a l'infractor la sanció arrellegada en la lletra a) d'este article, entenent en este cas per benefici brut, els ingressos obtinguts per l'infractor en l'exercici de l'activitat reservada, sense que la multa pugua ser inferior a 600.000 euros.

En cas que una empresa de servicis d'inversió adquireisca una participació a pesar de l'oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb independència de qualsevol altra sanció que es pugua imposar, es disposarà bé la suspensió de l'exercici dels corresponents drets de vots, bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.

Quan es tracte d'infraccions comeses per les persones a les quals es referix l'article 85.8, les sancions seran imposades d'acord amb el que estableix l'article 98, sense perjuí de la capacitat d'altres autoritats competents de la Unió Europea per a imposar sancions d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.

2. Les sancions per infraccions molt greus seran publicades en el “Boletín Oficial del Estado” una vegada siguen fermes en via administrativa.»

Quaranta-cinc. L'article 103 queda redactat de la manera següent:

«Article 103.

1. Per la comissió d'infraccions greus s'imposarà a l'infractor una o més de les sancions següents:

a) Multa per import de fins a la major de les xifres següents: el doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció; el 2 per cent dels recursos propis de l'entitat infractora, el 2 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 300.000 euros.

En cas d'empreses de servicis d'inversió que incomplisquen les normes contingudes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometen les infraccions greus a què es referix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, la multa a imposar serà per import de fins a la major de les xifres següents: el doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consistisca la infracció; el 5 per cent del volum de negocis net anual total, incloent-hi els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable, i les comissions o corretatges a cobrar, de conformitat amb l'article 316 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, que haja realitzat l'empresa en l'exercici anterior; el 2 per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 5.000.000 d'euros.

Si l'empresa a què es referix este apartat és una filial d'una empresa matriu, els ingressos bruts pertinents seran els ingressos bruts resultants dels comptes consolidats de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugua realitzar l'infractor en els mercats de valors durant un termini no superior a un any.

c) Suspensió de la condició de membre del mercat secundari oficial o del sistema multilateral de negociació corresponent per un termini no superior a un any.

d) Suspensió per un termini no superior a un any en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en una entitat financera.

Quan es tracte de la infracció prevista en l'article 100.x), en relació amb l'incompliment de les obligacions establides en l'article 81, s'imposarà en tot cas la sanció recollida en la lletra a) anterior d'este article i, a més, una de les sancions previstes en les lletres b) o c) del mateix precepte, sense que la multa que, si és el cas, s'impose, pugua ser inferior a 12.000 euros.

La comissió de la infracció prevista en l'article 100.g) bis portarà, en tot cas, aparellada la cancel·lació de la inscripció del representant o apoderat en els registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

En cas que una empresa de servicis d'inversió adquireisca una participació significativa a pesar de l'oposició de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb independència de qualsevol altra sanció que es pugua imposar, es disposarà bé la suspensió de l'exercici dels corresponents drets de vot, bé la nul·litat dels vots emesos o la possibilitat d'anul·lar-los.

2. Les sancions per infraccions greus seran publicades en el “Boletín Oficial del Estado” una vegada siguen fermes en la via administrativa.»

Quaranta-sis. L'article 105 queda redactat de la manera següent:

«Article 105.

1. A més de la sanció que corresponga imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions molt greus, quan la infractora siga una persona jurídica es podrà

imposar una o més de les sancions següents als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, siguen responsables de la infracció:

a) Multa per import de fins a 400.000 euros.

En cas d'empreses de servicis d'inversió que incomplisquen les normes contingudes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometen les infraccions molt greus a les quals es referix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, la multa a imposar serà per import de fins a 5.000.000 d'euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en l'entitat per un termini no superior a tres anys.

c) Separació del càrrec amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini no superior a cinc anys.

d) Separació del càrrec amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les previstes en l'article 84.1 o en una entitat de crèdit per un termini no superior a deu anys.

e) Amonestació pública en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció o amonestació privada.

Quan es tracte de la infracció prevista en l'article 99.o), s'imposarà en tot cas la sanció arrellegada en el lletra a) anterior, i la multa no podrà ser inferior a 30.000 euros.

2. En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa l'apartat 1, seran publicades en el «Boletín Oficial del Estado» una vegada siguen fermes en via administrativa.»

Quaranta-set. L'article 106 queda redactat de la manera següent:

«Article 106.

1. A més de la sanció que corresponga imposar a l'infractor per la comissió d'infraccions greus, quan la infractora siga una persona jurídica es podrà imposar una o més de les sancions següents als qui, exercint-hi càrrecs d'administració o direcció, siguen responsables de la infracció:

a) Multa per import de fins a 250.000 euros.

En cas d'empreses de servicis d'inversió que incomplisquen les normes contingudes en el Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny, o que cometen les infraccions greus a què es referix l'article 98.3 bis, paràgraf segon, la multa a imposar serà per import de fins a 2.500.000 euros.

b) Suspensió en l'exercici de tot càrrec d'administració o direcció que ocupe l'infractor en l'entitat per un termini no superior a un any.

c) Amonestació pública en el «Boletín Oficial del Estado» de la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció o amonestació privada.

Quan es tracte de la infracció prevista en la lletra x) de l'article 100, en relació amb l'incompliment de les obligacions establides en l'article 81, s'imposarà en tot cas la sanció arrellegada en la lletra a) anterior d'este article, i la multa no podrà ser inferior a 12.000 euros.

2. En tot cas, les sancions imposades d'acord amb el que disposa l'apartat 1, seran publicades en el «Boletín Oficial del Estado» una vegada siguen fermes en via administrativa.»

Quaranta-huit. L'apartat 1 de l'article 106 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 106 ter. *Criteris determinants de les sancions.*

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus es determinaran d'acord amb els criteris que arrellega

l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i els següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) El grau de responsabilitat de la persona física o jurídica responsable de la infracció.
- c) La solidesa financera de la persona física o jurídica responsable de la infracció reflectida, entre altres elements objectivables, en el volum de negocis total de la persona jurídica responsable o en els ingressos anuals de la persona física.
- d) La gravetat i persistència temporal del perill ocasionat o del perjudic causat.
- e) Les pèrdues causades a tercers per la infracció.
- f) Els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- h) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per iniciativa pròpia.
- i) La reparació dels danys o perjudic causats.
- j) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que la persona física o jurídica haja aportat elements o dades rellevants per a l'aclariment dels fets investigats.
- k) En cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre el nivell legalment exigít.
- l) La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i disciplina que l'afecten, atenent les sancions fermes que li hagen sigut imposades, durant els últims cinc anys.»

Quaranta-nou. Es fa una nova redacció del primer paràgraf de l'article 107, amb el tenor literal següent:

«Serà aplicable a les entitats enumerades en l'article 84.1.a), b), c), d), e) i f) el que disposen per a les entitats de crèdit l'article 106 i el capítol V del títol III de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit. La competència per a acordar les mesures d'intervenció o substitució correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Cinquanta. L'article 107 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 107 ter. *Informació i notificació d'infraccions i sancions administratives.*

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors facilitarà cada any a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats informació agregada relativa a les infraccions comeses per incompliment de les obligacions d'esta llei, així com de les sancions imposades.

En cas que s'haja divulgat públicament una mesura administrativa o una sanció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà simultàniament eixe fet a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

Així mateix, amb subjecció als requisits de secret professional, la Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà a l'Autoritat Bancària Europea totes les sancions administratives imposades a les empreses de servicis d'inversió que tinguen la consideració d'entitat a l'efecte de la definició prevista en el punt 3 de l'article 4.1 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny.»

Cinquanta-u. S'afig un nou article 107 quater, que queda redactat de la manera següent:

«1. Queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst en esta llei, les persones físiques i jurídiques que realitzen operacions sotmeses al Reglament (UE) núm. 236/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en descobert i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament.

Igualment, queden subjectes al règim de supervisió, inspecció i sanció a càrrec de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst en esta llei, les persones físiques i jurídiques que realitzen operacions sotmeses al Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors disposarà de les facultats que conté l'article 85 d'esta llei que siguen necessàries per a complir amb les funcions i tasques que li siguen assignades en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents.

2. Sense perjudi dels tipus infractors ja previstos en els articles 99 a 101, les persones a les quals es referix l'apartat 1, així com els qui exercisquen càrrecs d'administració o direcció en les persones jurídiques allí mencionades, que infringisquen normes d'ordenació o disciplina incloses en els mencionats reglaments de la Unió Europea, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable i els serà aplicable el règim sancionador previst en este capítol amb les particularitats previstes en este article.

3. Constituïxen infracció molt greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març:

a) L'incompliment de les obligacions que contenen els articles 5 a 8 del Reglament sense respectar el que especifica el seu article 9, en cas que el retard en la comunicació siga significatiu o que hi haja hagut un requeriment per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i l'incompliment del deure de conservació d'informació que conté el mencionat article 9.

b) L'incompliment del deure de comunicació a què es referixen els apartats 9 i 10 de l'article 17 del Reglament, quan la demora en la comunicació o el número i volum d'operacions siguen significatius; així com l'incompliment del deure de comunicació que conté l'apartat 11 de l'article 17, quan s'haja produït un retard en la comunicació o hi haja hagut requeriment per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

c) La realització de vendes en descobert quan no es complisquen les condicions descrites en l'article 12 del Reglament, i concórrega almenys una de les circumstàncies següents:

1r) la realització de la venda en descobert no siga merament ocasional o aïllada,

2n) la realització tinga un impacte important en els preus de l'acció,

3r) l'operació tinga importància relativa respecte al volum negociat en el valor en la sessió en el mercat multilateral d'ordes,

4t) existisca alta volatilitat en el mercat o en el valor en particular,

5t) l'operació augmente el risc potencial de fallada o retard en la liquidació.

d) La realització d'operacions amb permutes de cobertura per impagament sobirà quan no estiguen permeses per l'article 14 del mateix reglament, en un volum significatiu.

e) L'incompliment de les obligacions contingudes en els articles 13, 15, 18 i 19 del Reglament.

f) La realització d'operacions que hagen sigut prohibides o limitades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en virtut dels articles 20, 21 i 23 del Reglament.

4. Constituïxen infracció greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març:

a) L'incompliment de les obligacions de comunicació i publicació que conté l'article 9 del reglament, i les de l'article 17 del reglament, quan no constituïsquen infraccions molt greus.

b) Les conductes descrites en les lletres a), b), c) i d) de l'apartat anterior, quan no constituïsquen infraccions molt greus.

5. Sense perjudi dels tipus infractors ja previstos en l'article 99 d'esta llei, constituïxen infracció molt greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol:

a) L'incompliment, quan amb això es pose en risc la solvència o viabilitat de la persona infractora o el seu grup, de les obligacions que contenen els articles 11.1, 11.2, 11.3 i 11.4 i els títols IV i V del reglament.

b) L'incompliment de les obligacions que contenen els articles 4 i 10 del reglament, amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials.

c) L'incompliment de qualsevol de les obligacions que conté l'article 9 del reglament per part de les contraparts financeres a les quals es referix l'apartat 8 de l'article 2 del dit reglament i de les entitats de contrapartida central, amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials.

6. Sense perjudi dels tipus infractors ja previstos en l'article 100 d'esta llei, constituïxen infracció greu els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol:

a) L'incompliment de les obligacions a què es referixen les lletres a), b) i c) de l'apartat 5 anterior, quan no constituïsquen infracció molt greu.

b) L'incompliment amb caràcter no merament ocasional o aïllat o amb irregularitats substancials, de qualsevol de les obligacions que conté l'article 9 del reglament per les contraparts no financeres a les quals es referix l'apartat 9 de l'article 2 de l'esmentat reglament.

7. Constituïxen infraccions lleus en relació amb el Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, la falta de remissió en termini a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de tots els documents, dades o informacions que se li hagen de remetre en l'exercici de les funcions que li siguen assignades en règim de delegació o de cooperació amb altres autoritats competents, així com faltat al deure de col·laboració davant d'actuacions de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, incloent-hi la no-compareixença davant d'una citació per a la presa de la declaració, quan estes conductes no constituïsquen infracció greu o molt greu d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors.

Així mateix, tindran la consideració d'infraccions lleus l'incompliment de les obligacions derivades del Reglament (UE) núm. 236/2012, de 14 de març, i del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, que no constituïsquen infracció greu o molt greu d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

8. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de sol·licitar un informe previ al Banc d'Espanya o a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons corresponga, per a l'adopció de qualsevol de les decisions següents en relació amb les contraparts sotmeses a la seua respectiva supervisió prudencial:

a) Les decisions relatives a l'existència de procediments de gestió del risc i a la suficiència del capital de les contraparts financeres a l'efecte del que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 11 del Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

b) L'aplicació de les exempcions a les operacions intragrup a les quals es referixen l'article 4.2 i els apartats 5 i següents de l'article 11 de l'esmentat reglament.

Les decisions que pugua adoptar la Comissió Nacional del Mercat de Valors a què es referix la lletra a) anterior, s'hauran de basar, en tot cas, en l'informe que emeta l'autoritat responsable de la supervisió prudencial de l'entitat corresponent.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà requerir al Banc d'Espanya i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, tota la informació que siga necessària per a l'exercici de les competències de supervisió, inspecció i sanció relatives a l'aplicació del Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.

9. Les infraccions previstes en este article seran sancionades de conformitat amb el règim sancionador previst en esta llei.

10. Les multes i multes coercitives adoptades per l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en virtut dels articles 65 i 66 del Reglament (UE) núm. 648/2012, de 4 de juliol, seran sotmeses a una anàlisi d'autenticitat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i posteriorment seran executades.»

Cinquanta-dos. S'afig la disposició transitòria catorze, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria catorze. *Pla general de viabilitat.*

El pla general de viabilitat previst en la lletra g) de l'article 70 ter.2 serà exigible a les entitats transcorreguts sis mesos des que es complete el desplegament reglamentari en què se n'especificarà el contingut.»

Cinquanta-tres. Es modifica el tercer paràgraf de l'apartat 1 de la disposició addicional dèset, que queda redactat de la manera següent:

«Correspondrà a la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritzar els estatuts pels quals es regisquen eixes entitats adquirents i les seues modificacions, amb les excepcions que s'establisquen reglamentàriament, així com autoritzar el nomenament dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals, els quals hauran de reunir els requisits de la lletra f) de l'article 67.2 de la present llei. Si les entitats adquirents no tenen el seu domicili social a Espanya i els seus estatuts i modificacions i els requisits dels membres del consell d'administració i directors generals han sigut verificats per l'autoritat competent d'un altre estat membre de la Unió Europea o per l'autoritat supervisora d'un estat no membre de la Unió Europea el règim d'organització i funcionament dels quals siga semblant al de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, correspondrà a esta última comprovar estes verificacions.»

Cinquanta-quatre. Es modifica la disposició final quarta de la manera següent:

«Disposició final quarta.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent a Espanya a l'efecte del que preveu el Reglament (UE) núm. 236/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2012, sobre les vendes en descobert i determinats aspectes de les permutes de cobertura per impagament.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors serà també l'autoritat competent a Espanya a l'efecte del que preveu el Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions. Esta Comissió durà a terme la supervisió inspecció i sanció de les activitats de les entitats de contrapartida central, les contraparts financeres i les contraparts no financeres.

El Banc d'Espanya i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions posaran immediatament en coneixement de la Comissió Nacional del Mercat de Valors qualsevol incompliment efectiu, o l'existència d'indicis fundats del previsible incompliment, de les obligacions que estableix l'article 11.3 i 11.4 del Reglament (UE) núm. 648/2012, del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de Cooperatives de Crèdit.*

L'apartat 4 de l'article 7 de la Llei 13/1989, de 26 de maig, de Cooperatives de Crèdit, queda modificat de la manera següent:

«4. Les aportacions seran reembossades als socis en les condicions que s'indiquen reglamentàriament i sempre que ho autoritze el consell rector. En tot cas, no es podrà aprovar l'esmentat reembossament quan ocasione una cobertura insuficient del capital social obligatori, reserves i coeficient de solvència.

Les aportacions no podran presentar entre si cap privilegi en la seua prelación en cas de concurs o liquidació de la cooperativa.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca.*

La lletra e) de l'apartat 1 de l'article 59 de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, queda modificada de la manera següent:

«e) Per reducció del capital social desembossat o dels recursos propis computables per davall de les xifres mínimes exigides en la present llei.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La lletra g) de l'article 8 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada de la manera següent:

«g) L'entitat de contrapartida central BME Clearing SAU, i el sistema de compensació i liquidació de valors i instruments financers derivats gestionats per MFAO, Societat Rectora del Mercat de Futurs de l'Oli d'Oliva, SA, autoritzats pel ministre d'Economia i Competitivitat de conformitat amb el que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.*

El primer paràgraf de l'article dènou.2 de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats a què es referix l'apartat anterior oferiran als qui sol·liciten préstecs hipotecaris a tipus d'interés variable almenys un instrument, producte o sistema de cobertura del risc d'increment del tipus d'interés, sempre que este siga adequat per al client, de conformitat amb el que estableix l'article 79 bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.»

Disposició final sexta. *Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, queda modificat de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció de la lletra a) de l'article 20.3, que queda redactada de la manera següent:

«a) Es considera que un grup d'entitats financeres constituïx un grup consolidable d'entitats asseguradores, determinant reglamentàriament els tipus d'entitats que hi estan integrades, quan es done alguna de les circumstàncies següents:

1a. Que una entitat asseguradora controle les altres entitats.

2a. Que l'entitat dominant siga una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats asseguradores.

3a. Que una empresa l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats financeres, una societat financera mixta de cartera, una persona física, un grup de persones que actuen sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb esta llei, controlen diverses entitats financeres, sent almenys una d'estes una entitat asseguradora, i sempre que les entitats asseguradores siguen les de major dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que establisca a este efecte el ministre d'Economia i Competitivitat.

Quan es done qualsevol de les dos últimes circumstàncies, correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i a procedir al seu depòsit, i correspondrà a l'obligada el nomenament dels auditors de comptes. A l'efecte de la precitada designació, les entitats asseguradores integrants del grup hauran de comunicar la seua existència a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exercix el control, o el seu nom, si és una persona física.

Quan l'entitat dominant del grup consolidable d'entitats asseguradores siga una societat financera mixta de cartera sotmesa a esta llei i a la qual siguen aplicables normes de supervisió equivalents a les contingudes en l'article 4.1 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers, i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer i en la seua normativa de desplegament, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, després de consultar les altres autoritats responsables de la supervisió de les filials de la societat financera mixta de cartera, podrà decidir que s'apliquen a l'esmentada societat únicament les disposicions de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, i la normativa que la desplega o les disposicions reguladores del sector financer més important d'eixa societat financera mixta de cartera.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haurà d'informar l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació de la decisió adoptada en virtut del paràgraf anterior.»

Dos. S'afig un nou apartat 6 a l'article 71 en els termes següents:

«6. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà elaborar guies tècniques, dirigides a les entitats sotmeses a la seua supervisió, en què s'indiquen els criteris, pràctiques o procediments que considera adequats per al compliment de la normativa de supervisió. Les guies, que s'hauran de fer públiques, podran incloure els criteris que la mateixa Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions seguirà en l'exercici de les seues activitats de supervisió.

Amb este fi, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà fer seues, i transmetre com a tals, així com desenrotllar, complementar o adaptar les directrius que, dirigides als subjectes sotmesos a la seua supervisió, aproven els organismes o comités internacionals actius en la regulació o supervisió d'assegurances o plans de pensions.»

Disposició final sèptima. *Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers, i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.*

La Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers, i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, queda modificada de la manera següent:

U. Els paràgrafs sext i sèptim de l'exposició de motius queden redactats de la manera següent:

«La llei respon, per tant, a l'objectiu fonamental d'establir un règim prudencial específic aplicable als conglomerats financers. Hi ha, no obstant això, un objectiu secundari: avançar cap a una major coherència entre les diferents legislacions sectorials, aplicables als grups «homogenis», i entre estes i la pròpia dels conglomerats financers. Esta normativa sectorial, a la qual el text de la llei fa contínues referències, seria la continguda, per a les entitats de crèdit, en la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit; per al mercat de valors, en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors; per al sector d'assegurances, en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; per a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, en la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, i per a les societats gestores d'entitats de capital de risc, en la Llei 25/2005, de 24 de novembre, reguladora de les entitats de capital risc i les seues societats gestores. A estes s'ha d'afegir el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

El capítol I es dedica al primer dels objectius destacats: el disseny d'un nou sistema de supervisió al qual hauran de subjectar-se les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió i les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc i les entitats gestores de fons de pensions (a les quals tant la Directiva 2011/89/UE, de 16 de novembre, com la llei es referixen genèricament com a «entitats regulades») integrades en un conglomerat financer. Així, primerament s'aporta una definició de conglomerat financer, a partir de la ja clàssica definició de grup que oferix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol. A continuació, s'enumeren els elements vertebradors de la dita supervisió: solvència, polítiques d'adequació de capital, concentració de riscos, operacions intragrup i procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern.»

Dos. Els apartats 2, 3 i 5 i el primer paràgraf de l'apartat 6 de l'article 2 queden redactats de la manera següent:

«2. Als efectes d'esta llei, caldrà ajustar-se a la definició de grup de societats establida en l'article 42 del Codi de Comerç.

Així mateix, s'entendrà per participació tot dret sobre el capital d'altres societats que, creant amb estes una vinculació duradora, estiga destinat a contribuir a l'activitat de la societat, i, en tot cas, la tinença, de manera directa o indirecta, de com a mínim el 20 per cent del capital o dels drets de vot.

En el grup s'integraran totes les entitats que mantinguen entre si els vincles indicats en els dos paràgrafs anteriors, siga quina siga la seua nacionalitat, domicili o naturalesa jurídica, i amb independència del país on duguen a terme les seues activitats.

3. Als efectes del que disposa esta llei, seran entitats regulades les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les societats gestores d'entitats de capital de risc, les entitats gestores de fons de pensions i les entitats asseguradores i reasseguradores.

Les entitats regulades comprendran:

a) Les espanyoles inscrites en els registres especials a càrrec del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Les autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

c) Els organismes o empreses, tant públics com privats, que hagen sigut autoritzats en tercers estats, quan exercisquen activitats reservades a les entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió, entitats asseguradores i reasseguradores,

societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, societats gestores d'entitats de capital de risc i entitats gestores de fons de pensions.»

«5. Es considerarà que les activitats en un sector financer són significatives si resulta ser superior al 10 per cent la mitjana del quocient entre el balanç total del dit sector i el balanç total de les entitats del sector financer del grup i el quocient entre els requisits de solvència del sector mencionat i els requisits totals de solvència de les entitats del sector financer del grup.

El requisit previst en l'apartat 1.c) es considerarà igualment satisfet si el balanç total del sector financer de menor dimensió del grup és superior a 6.000 milions d'euros. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què, en cas de superar-se únicament el llindar previst en este paràgraf o el previst en el paràgraf anterior, sense que se supere simultàniament l'altre, el grup podrà no ser considerat conglomerat financer o podran no ser-li aplicades les disposicions recollides en l'article 4.1.c), d) i e).

Als efectes d'esta llei, el sector financer de menor dimensió d'un grup serà el sector amb la mitjana més baixa i el sector financer més important serà el sector amb la mitjana més alta. Per a calcular el sector financer de menor dimensió i el més important, els sectors bancari i de servicis d'inversió es consideraran conjuntament i les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats gestores d'entitats de capital de risc s'afegiran al sector a què pertanguen dins del grup. Si estes últimes no pertanyen exclusivament a un sector dins del grup, s'afegiran al sector financer més menut.

6. En els casos i d'acord amb els requisits que es determinen reglamentàriament, el balanç total podrà ser substituït o complementat en els quocients previstos en els apartats 4 i 5 per un o més dels paràmetres següents:

- a) L'estructura d'ingressos.
- b) Les activitats fora de balanç.
- c) Total d'actius gestionats.»

Tres. Les lletres b) i d) de l'article 3.2 queden redactades de la manera següent:

«b) Les societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya que siguen societat dominant de conglomerats financers indicats en la lletra a) anterior.

d) Les entitats regulades de conglomerats financers a les quals s'apliquen els supòsits d'exempció arrellegats en el segon paràgraf de l'article 2.5, en els termes que preveu l'article 4.3 d'esta llei.»

Quatre. Els apartats 2 i 3 de l'article 4 queden redactats de la manera següent:

«2. Quan l'entitat dominant del conglomerat financer siga una societat financera mixta de cartera a la qual siguen aplicables normes sectorials equivalents a les contingudes en l'apartat anterior i en la seua normativa de desplegament, el coordinador, després de consultar les altres autoritats competents rellevants, podrà decidir que s'apliquen a esta societat únicament les disposicions d'esta llei i la normativa que la desplega o les disposicions reguladores del sector financer més important del conglomerat financer.

El supervisor en base consolidada haurà d'informar el Comité Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió de la decisió adoptada en virtut d'este apartat.

3. Reglamentàriament, es podran estendre totes o algunes de les obligacions que establix l'apartat 1.a a aquells grups que complisquen tots els requisits previstos en els articles 2 i 3 encara que se'ls apliquen els supòsits d'exempció arrellegats en el segon paràgraf de l'article 2.5.

Als grups que queden sotmesos a les esmentades obligacions els seran igualment aplicables els articles 5, 6 i 7, amb les especificacions que es determinen reglamentàriament. »

Cinc. L'apartat 3 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«3. Les funcions del coordinador en relació amb la supervisió addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer són les següents:

a) La coordinació de la recopilació i la difusió de la informació pertinent o essencial, incloent-hi la difusió de la informació que siga rellevant per a la labor de supervisió d'una autoritat competent d'acord amb les normes sectorials.

b) La supervisió general i l'avaluació de la situació financera d'un conglomerat financer.

c) L'avaluació del compliment de les obligacions previstes en l'article anterior i les seues normes de desplegament.

d) L'avaluació de l'estructura, organització i sistemes de control intern del conglomerat financer.

e) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió quan siga necessari per als objectius de la supervisió addicional i, en tot cas, en situacions greus.

f) La identificació de l'estructura jurídica i de l'estructura de governança i organitzativa.

g) La realització de proves de resistència periòdiques a nivell de conglomerats financers.

h) La resta de funcions que li atribuïsquen esta llei i les seues disposicions de desplegament.»

Sis. Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 2 i s'afeg un nou apartat 5 bis en l'article 6:

«Sense perjudic dels requisits de confidencialitat i de la legislació de la Unió Europea, també hauran de subscriure els mencionats acords quan, sent autoritats competents, siguen requerides per a això per les autoritats d'altres estats membres o de tercers estats que exercisquen les funcions descrites en el primer paràgraf d'este apartat.

Els acords de coordinació mencionats en este apartat es reflectiran per separat en les disposicions consignades per escrit a les quals es referixen l'article 66 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.»

«5 bis. Les funcions establides en l'article 5 i la cooperació requerida en compliment d'este article i de l'article 5 es duran a terme a través de col·legis de supervisors establits de conformitat amb el que disposen l'article 64 de la Llei 10/2014, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i l'article 91 septies de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors. En estos casos, les disposicions del col·legi en matèria de conglomerats s'hauran de reflectir per separat de la resta de disposicions.

Així mateix, sense perjudic dels requisits de confidencialitat i de la legislació de la Unió Europea, l'adequada coordinació i cooperació amb les autoritats de supervisió de tercers estats es farà també a través dels col·legis esmentats.

El coordinador, quan actue com a president d'algun d'estos col·legis, decidirà quines altres autoritats competents participaran en l'activitat del col·legi a l'efecte de l'aplicació d'esta llei i la normativa que la desplega. Així mateix, si és el cas, vetlarà per establir una coordinació i cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

No obstant això, en absència de col·legis sectorials de supervisors, el coordinador de la supervisió d'un conglomerat financer crearà un col·legi per a dur a terme les tasques i la cooperació mencionades en el primer paràgraf d'este apartat, en els termes que reglamentàriament s'establisca.»

Disposició final octava. *Modificació del text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol.*

El text refós de la Llei d'Auditoria de Comptes aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2011, d'1 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. S'afigen els apartats 4 a 7 a l'article 29:

«4. Les informacions o dades que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes haja obtingut en l'exercici de les seues funcions de supervisió pública i control de l'activitat d'auditoria de comptes previstos en esta llei tindran caràcter confidencial i no podran ser divulgades o facilitades a cap persona o autoritat.

Sense perjudici del que disposa este article i dels supòsits previstos pel dret penal, cap informació confidencial que puguen rebre en l'exercici de les seues funcions podrà ser divulgada a cap persona o autoritat.

5. Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat per a l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i hagen tingut coneixement de dades de caràcter confidencial estan obligades a guardar secret. L'incompliment d'esta obligació determinarà les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Estes persones no podran prestar declaració ni testimoni, ni publicar, comunicar, exhibir dades o documents confidencials, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, excepte permís exprés atorgat per l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes. Si el dit permís no és concedit, la persona afectada mantindrà el deure de secret i quedarà exempta de la responsabilitat que emane d'això.

6. S'exceptuen de l'obligació de secret regulat en el present article:

a) Quan l'interessat consenta expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que els auditors de comptes i societats d'auditoria no puguen ser identificats, d'acord amb la disposició adicional quinta.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents o pel Ministeri Fiscal en un procés penal, o en un juí civil.

d) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en l'exercici de la competència sancionadora a què es referix l'article 30, siguen requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

e) La informació que l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes publique d'acord amb el que disposen els articles 7 i 38.

f) Els resultats de les actuacions de control de qualitat efectuats de manera individualitzada als auditors de comptes i societats d'auditoria.

7. No obstant el que disposen els apartats 4 a 6 d'este article, les informacions confidencials podran ser subministrades per l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes a les persones i entitats següents per a facilitar el compliment de les seues respectives funcions, les quals estaran al seu torn obligades a guardar el deure de secret que regula este article:

a) Els qui siguen designats per resolució judicial.

b) Els qui estiguen autoritzats per llei.

c) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, així com els òrgans autonòmics amb competències d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores.

d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, així com les comunicacions que de manera excepcional

es puguen realitzar en virtut del que disposa la secció 3a del capítol I del títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

e) Les autoritats competents dels estats membres de la Unió Europea i de tercers països en els termes a què es referixen, respectivament, els articles 42 i 43.»

Dos. S'afeg un paràgraf després de la lletra c) de la disposició final primera amb el tenor literal següent:

«Llevat que raons significatives i justificades ho impedisquen, esta comunicació es farà extensiva de manera simultània a l'òrgan de direcció de l'entitat. En tot cas, es considerarà que no és possible esta comunicació quan l'esmentat òrgan de direcció haja estat o puga estar o haver estat involucrat en els fets que motiven l'esmentada comunicació.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial Decret Llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

L'article 7 del Reial Decret Llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Comissió gestora.*

1. El Fons serà regit i administrat per una comissió gestora integrada per onze membres, un representant del Ministeri d'Economia i Competitivitat, un del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, quatre designats pel Banc d'Espanya i cinc per les associacions representatives de les entitats de crèdit adherides, en els termes previstos reglamentàriament.

2. El representant del Ministeri d'Economia i Competitivitat serà el secretari general del Tresor i Política Financera, que exercirà la vicepresidència de la comissió gestora i substituirà el president en les seues funcions en cas de vacant, absència o malaltia.

El representant del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques serà l'interventor general de l'Estat.

Els representants del Banc d'Espanya seran designats per la seua comissió executiva. Un d'ells serà el subgovernador que exercirà la presidència de la Comissió.

Els representants de les entitats adherides seran designats tres per les associacions representatives de bancs, un per les de caixes d'estalvis i un per les de cooperatives de crèdit, en els termes que es prevegen reglamentàriament.

Les persones designades per les entitats adherides seran persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional i posseiran coneixements i experiència adequats per a l'exercici de les seues funcions. En la determinació de les esmentades condicions caldrà ajustar-se als criteris previstos en l'article 2 del Reial Decret 1245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

Els titulars dels respectius departaments ministerials nomenaran un representant suplent del Ministeri d'Economia i Competitivitat i un del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. Així mateix, pel mateix procediment previst anteriorment es nomenaran dos suplents pel Banc d'Espanya i un per cada un dels designats per les entitats adherides, que substituiran els titulars en cas de vacant, absència o malaltia. En el cas dels representants de les entitats, també hauran de ser substituïts per indicació del president de la comissió gestora del Fons, quan la comissió gestora haja de tractar qüestions que afecten directament una entitat o grup d'entitats amb què estiga vinculat com a administrador, directiu, contracte laboral, civil o mercantil o qualsevol altra relació que puga menyscarbar l'objectivitat de les seues decisions, cas en què es determinarà la seua abstenció.

3. La duració del mandat dels membres de la comissió gestora serà de quatre anys renovables.

4. Els representants de les entitats de crèdit adherides al Fons cessaran en el seu càrrec per les causes següents:

- a) Expiració del terme del seu mandat.
- b) Renúncia.
- c) Separació acordada per la comissió gestora per incompliment greu de les seues obligacions, incapacitat permanent per a l'exercici de la seua funció o falta sobrevinguda d'honorabilitat.

5. Per a la validesa de les reunions de la comissió gestora serà necessària l'assistència de la mitat dels seus membres. Els seus acords s'adoptaran per majoria dels seus membres.

No obstant això, es requerirà majoria de dos terços per a acordar la realització d'aquelles derrames que establisquen l'obligació d'efectuar pagaments addicionals a les aportacions anuals ordinàries o que avancen el pagament d'estes últimes, així com per a les mesures previstes en el marc dels plans de resolució als quals fa referència l'article 11.

6. La comissió gestora establirà les seues pròpies normes de funcionament per al degut exercici de les seues funcions.

7. La pertinença a la comissió gestora no donarà dret a cap tipus de compensació econòmica.»

Disposició final deu. *Modificació de la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de Caixes d'Estalvis i Fundacions Bancàries.*

La Llei 26/2013, de 27 de desembre, de Caixes d'Estalvis i Fundacions Bancàries, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen els paràgrafs dotze i següents de l'apartat III de l'exposició de motius, que queda redactada en els termes següents:

«Dins del règim de control, es regula el protectorat de les fundacions bancàries, que correspondrà a l'Estat o a les comunitats autònomes atenent el seu àmbit d'actuació principal i la participació que exercisca en l'entitat de crèdit.

Respecte a l'àmbit d'actuació, la peculiaritat d'este tipus de fundacions és que, segons l'article 32.2, la seua activitat principal queda definida tant per l'atenció i desenrotllament de l'obra social com per l'adequada gestió de la seua participació en una entitat de crèdit. Sent el segon dels criteris nou i específic de les fundacions bancàries respecte a les fundacions ordinàries, convé aclarir en la llei, per a evitar qualsevol dubte interpretatiu, quan es considerarà que el dit àmbit d'actuació excedix el d'una comunitat autònoma. Sent l'activitat definitòria de les entitats bancàries la captació de fons reembossables del públic, sembla que el criteri més natural és el de la distribució territorial dels depòsits, així s'evita al mateix temps que qualsevol excés respecte de l'àmbit d'una comunitat autònoma, per menut que siga, pugua fer que el protectorat es considere d'àmbit estatal. Es considera que el criteri del 40 per cent dels depòsits fora de la comunitat autònoma determina clarament un àmbit d'actuació principal supraautonòmic.

Quant al criteri corresponent a l'obra social, per no ser nou en sentit estricte respecte a criteris que ja s'aplicaven amb caràcter general en matèria de fundacions, no sembla necessari fer per a les fundacions bancàries cap precisió addicional. A més, segons estableix l'article 45, el Ministeri d'Economia i Competitivitat –en cas de ser el competent per a exercir-ne el protectorat– haurà de demanar necessàriament en esta matèria l'informe de les comunitats autònomes en les quals les fundacions exercisquen la seua obra social.

En tot cas, excedint el seu àmbit d'actuació principal d'una comunitat autònoma, caldrà, perquè l'Estat exercisca el protectorat, que la participació de la fundació bancària en l'entitat de crèdit siga, almenys, d'un 10 per cent o que, sent inferior al dit percentatge, siga el primer accionista d'esta.

D'altra banda, i als efectes de garantir l'estabilitat en l'exercici de les funcions de protectorat, i evitar que per modificacions puntuals de les condicions descrites en l'article 45 s'altere la competència, es preveu que esta es mantindrà llevat que tinga lloc una modificació substancial d'estes.

Adicionalment, i per als supòsits en què el protectorat siga assumit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, es regulen determinades especialitats respecte a les funcions previstes per l'article 35.1 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.

Finalment, la llei inclou una sèrie de disposicions entre les quals destaquen l'establiment d'un règim especial en cas d'ampliació de capital en entitats bancàries participades per fundacions bancàries, així com per a la distribució de dividends. En allò que es referix, en particular, a les ampliacions de la participació de les fundacions bancàries amb control d'una entitat de crèdit, la disposició addicional octava impedis l'exercici dels drets polítics de les accions subscrietes en les ampliacions de capital de l'entitat de crèdit. No obstant això, es garantix al mateix temps que aquelles fundacions que adquirisquen accions en una ampliació, puguen exercir els drets polítics necessaris per a no diluir-se més enllà del que siga indispensable perquè la seua participació quede per davall del 50 per cent o de la posició de control de l'entitat.

La disposició transitòria primera preveu, per la seua banda, la transformació de les caixes d'estalvis d'exercici indirecte en fundacions bancàries en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la llei i la disposició transitòria segona preveu el règim transitori per a la incompatibilitat prevista en el paràgraf segon de l'article 40.3.

En les disposicions finals s'especifica quins articles tenen caràcter bàsic, es realitzen les habilitacions normatives precises per a desplegar la llei, i es modifica la normativa tributària, amb l'objecte d'estendre el tractament fiscal de les caixes d'estalvis a les futures fundacions bancàries.»

Dos. L'apartat 1.g) de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«g) Requerir al president la convocatòria de l'assemblea general amb caràcter extraordinari, en el supòsit previst en la lletra c).»

Tres. L'article 45 queda redactat en els termes següents:

«1. Correspondrà al protectorat vetlar per la legalitat de la constitució i funcionament de les fundacions bancàries, sense perjuí de les funcions que corresponen al Banc d'Espanya.

2. En el supòsit de fundacions bancàries l'àmbit d'actuació principal de les quals excedisca el d'una comunitat autònoma, el protectorat serà exercit pel Ministeri d'Economia i Competitivitat sempre que individualment tinga una participació directa o indirecta en l'entitat o entitats de crèdit, almenys, d'un 10 per cent del capital o dels drets de vot o, tenint un percentatge inferior, la fundació bancària siga el seu major accionista. En cas contrari, el protectorat serà exercit per la corresponent comunitat autònoma.

En tot cas, en relació amb el que disposa l'article 32.2, s'entendrà que l'àmbit d'actuació principal de la fundació bancària excedix una comunitat autònoma quan el 40 per cent de l'activitat de les entitats de crèdit en què participe directament o indirectament, considerant la distribució territorial dels depòsits dels seus clients, es realitze fora de la comunitat autònoma en què la fundació té la seua seu.

3. La competència per a exercir el protectorat es mantindrà mentres no tinga lloc una modificació substancial de les circumstàncies previstes en este article, entenent-se per tal l'alteració, durant un període de nou mesos consecutius o

alterns dins d'un mateix exercici econòmic, de l'àmbit principal d'actuació de la fundació bancària.

L'adscripció al nou protectorat es produirà en l'exercici econòmic següent a aquell en què haja tingut lloc la modificació substancial de les circumstàncies.

4. Quan el Ministeri d'Economia i Competitivitat assumisca el protectorat de les fundacions bancàries, exercirà les funcions previstes en l'article 35.1 de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, amb les especialitats següents:

a) Per a l'exercici de les funcions de verificació previstes en la lletra f) que estiguen relacionades amb l'aplicació i distribució de fons que la fundació bancària pugua destinar a la seua obra social, demanarà informe previ i vinculant de la comunitat autònoma competent en funció de l'àmbit territorial de la verificació. Este informe substituirà l'informe pericial previst en l'esmentat article 35.1.f).

b) Quan exercisca provisionalment les funcions de l'òrgan de govern de la fundació bancària en els termes que preveu la lletra g), demanarà un informe previ de les comunitats autònomes en les quals la fundació duga a terme la seua obra social.

c) Quan, d'acord amb el que preveu la lletra h), haja de designar nous patrons, procurarà que estiguen representades les comunitats autònomes en les quals la fundació bancària duga a terme la seua obra social.»

Quatre. L'apartat segon de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«2. Les fundacions que a l'entrada en vigor d'esta llei mantinguen una participació en una entitat de crèdit que arribe als nivells previstos en l'article 32, només es transformaran en fundacions bancàries en el cas que incrementen la seua participació en l'entitat de crèdit i en el termini de sis mesos computats des de la data en què es produísca este increment, o quan tinguen el seu origen en una caixa d'estalvis, en el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei.»

Cinc. L'apartat 3 de la disposició transitòria primera queda redactat de la manera següent:

«3. Les caixes d'estalvis que hagen iniciat el procés de transformació en fundació de caràcter especial, sense estar incurses en causa legal per a això, continuaran el procediment i es transformaran en fundació bancària o fundació ordinària segons corresponga, sense que el procediment pugua estendre's més enllà de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei. En cas que se supere este termini sense que s'haja completat la transformació, hi serà aplicable el que preveu l'apartat següent.»

Sis. La lletra c) de la disposició transitòria segona queda redactada de la manera següent:

«c) La compatibilitat de cada membre es mantindrà com a màxim fins al 30 de juny de 2016.»

Set. La disposició final quarta queda redactada de la manera següent:

«Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions.*»

S'introdueix una nova disposició addicional octava en la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, amb la redacció següent:

«Disposició addicional octava. *Fundacions bancàries.*

Les fundacions bancàries es regiran pel que disposa la Llei 26/2013, de 27 de desembre, de Caixes d'Estalvis i Fundacions Bancàries.»

Disposició final onze. *Títol competencial.*

1. Esta llei es dicta a l'empara del que disposen les regles 11a i 13a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

2. No obstant això, les disposicions addicionals tercera i deu, la disposició transitòria tretze i la disposició final primera d'esta llei es dicten, a més, a l'empara de la regla 6a de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil. Així mateix, la disposició addicional primera i la disposició transitòria segona es dicten de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudi de les competències que les comunitats autònomes tenen atribuïdes en matèria de supervisió d'entitats de crèdit i dins del marc fixat pel dret de la Unió Europea.

Disposició final dotze. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2013/36/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE i la Directiva 2011/89/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre de 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE quant a la supervisió addicional de les entitats financeres que formen part d'un conglomerat financer.

Disposició final tretze. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern podrà dictar les normes reglamentàries necessàries per al desenvolupament del que disposa esta llei.

2. S'habilita el ministre d'Economia i Competitivitat per a dictar les disposicions necessàries per a modificar l'annex d'esta llei de conformitat amb el que determine el dret de la Unió Europea.

3. Sense perjudi del que preveu esta llei, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors podran fer ús, de conformitat amb els seus respectius àmbits de competència, de les opcions que s'atribueixen a les autoritats competents nacionals en el Reglament (UE) núm. 575/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Disposició final catorze. *Entrada en vigor.*

1. Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

2. Sense perjudi de l'anterior, les disposicions següents seran exigibles a partir de les dates que s'indiquen a continuació, i les entitats hauran d'executar tots els requeriments legals o estatutaris necessaris per a complir en les dates indicades:

a) A partir del 31 d'octubre de 2014:

1r) Les disposicions que contenen els articles 26, apartats 1 a 4, 29.4, 34.1.d), g) i i) i 38.2 i 3 d'esta llei i l'article 70 ter.tres.4, introduït en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, per esta llei.

2n) Les disposicions que contenen els articles 67 bis i 70 ter.7.e), introduïts en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, per esta llei, així com l'article 34.1.d), g) i i) d'esta llei, en la seua aplicació a les empreses de servicis d'inversió, en virtut del que estableix l'article 70 ter.dos.5, introduït així mateix en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, per esta llei.

b) Les disposicions que contenen els articles 31, 36 d'esta llei i els articles 70 ter.u i 70 ter.dos.6, introduïts en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, per esta llei, a partir del 31 d'octubre de 2014, excepte per a aquelles entitats que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei ja estaven obligades, d'acord amb la normativa anterior, a constituir un comitè de nomenaments, un comitè de remuneracions o un comitè conjunt de nomenaments i remuneracions.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de juny de 2014.

FELIPE R.

La presidenta del Govern en funcions,
SORAYA SÁENZ DE SANTAMARÍA ANTÓN

ANNEX

Llista d'activitats objecte de reconeixement mutu

1. Recepció de depòsits o d'altres fons reembossables.
2. Préstecs, inclosos, en particular, el crèdit al consum, els contractes de crèdit relatius a béns immobles, la factorització amb recurs o sense i el finançament de transaccions comercials (incloent-hi el forfetatge).
3. Arrendament financer.
4. Servicis de pagament, tal com es definixen en l'article 1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de Servicis de Pagament.
5. Emissió i gestió d'altres mitjans de pagament, com ara targetes de crèdit, xecs de viatge o xecs bancaris, quan la dita activitat no estiga arrellegada en el punt 4.
6. Concessió de garanties i subscripció de compromisos.
7. Transaccions per compte propi o per compte de clients que tinguen per objecte qualsevol dels instruments següents:
 - a) Instruments del mercat monetari (xecs, efectes, certificats de depòsit, etcètera).
 - b) Divises.
 - c) Futurs financers i opcions.
 - d) Instruments sobre divises o sobre tipus d'interés.
 - e) Valors negociables.
8. Participació en les emissions de valors i prestació dels servicis corresponents.
9. Assessorament a empreses en matèria d'estructura del capital, d'estratègia empresarial i de qüestions afins, així com assessorament i servicis en l'àmbit de les fusions i de les adquisicions d'empreses.
10. Intermediació en els mercats interbancaris.
11. Gestió o assessorament en la gestió de patrimoni.
12. Custòdia i administració de valors negociables.
13. Informes comercials.
14. Lloguer de caixes fortes.
15. Emissió de diners electrònics.

Quan els servicis i activitats previstos en l'article 63 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, es referisquen a instruments financers previstos en l'article 2 de la mencionada llei, seran objecte de reconeixement mutu de conformitat amb esta llei.